

การบริหารจัดการวิธีบิณฑบาตความทุกข์ วัดลาดบัวขาว (ราชโยธา)

เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

MANAGEMENT OF SUFFERING COLLECTION OF WAT
LADBUAKHAO (RAJAYOTA), SAPANSOON DISTRICT,
BANGKOK METROPOLIS

พระณพฤทธ คุณวีโร (ราชบังสา)

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๔

การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา)
เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

พระณพฤทธ คุณวีโร (ราชบังสา)

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๔

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

Management of Suffering Collection of Wat Ladbuakhao
(Rajayota), Sapansoon District, Bangkok Metropolis

Phra Nopparit Guṇavīro (Rajabangsa)

A Research Paper Submitted in Partial Fulfillment of
the Requirements for the Degree of
Master of Arts
(Buddhist Management)

Graduate School
Mahachulalongkornrajavidyalaya University

C.E. 2021

(Copyright by Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับสารนิพนธ์ เรื่อง “การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) กรุงเทพมหานคร” เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

(พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิกโร, รศ.ดร.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจสอบสารนิพนธ์

ประธานกรรมการ

(พระอุดมสิทธินายก, ผศ.ดร.)

กรรมการ

(รศ.ดร.อำนาจ บัวศิริ)

กรรมการ

(พระปลัดระพีณ พุทธิสาโร, ผศ.ดร.)

กรรมการ

(ผศ.ดร.ประเสริฐ ธิลา)

กรรมการ

(อ.ดร.สุภัทรชัย สีสะใบ)

คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์

ผศ.ดร.ประเสริฐ ธิลา

ประธานกรรมการ

อ.ดร.สุภัทรชัย สีสะใบ

กรรมการ

ชื่อผู้วิจัย

(พระณพฤท คุณวีโร)

- ชื่อสารนิพนธ์** : การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร
- ผู้วิจัย** : พระณพฤท คุณวิโร (ราชบังสา)
- ปริญญา** : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการเชิงพุทธ)
- คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์**
- : ผศ. ดร.ประเสริฐ ธิลาว, พธ.บ. (การบริหารรัฐกิจ), พธ.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์), พธ.ด. (รัฐประศาสนศาสตร์)
 - : ดร.สุภัทรชัย สีสะไบ พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ), พธ.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์), พร.ด. (รัฐประศาสนศาสตร์)
- วันสำเร็จการศึกษา** : ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ ๑. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ๒. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ๓. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

ระเบียบวิธีวิจัยเป็นแบบผสมวิธี ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการสำรวจด้วยแบบสอบถามซึ่งมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๘๘๖ กับกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๘๘ คน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการทดสอบค่าเอฟ ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๘ รูปหรือคน โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนาสรุปเป็นความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า

๑. ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๔๔$, $S.D.=๐.๔๘๖$)

๒. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม โดยภาพรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐาน มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

๓. ปัญหา อุปสรรค การบริหารจัดการเพื่อการอนุรักษ์ประติมากรรม ของวัดในอำเภอ บางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ๑) ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพ คือ ไม่มีการพูดคุยในเรื่องทั่วไปเพื่อสร้างความสนิทสนม จะเปิดประเด็นเลย ๒) ด้านสำรวจปัญหา คือ พระอาจารย์ไม่ค่อยมีการแบ่งระดับเนื้อหาของปัญหา ให้ละเอียดมากนัก ๓) ด้านเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ คือ พระอาจารย์ไม่มีความเข้าใจในปัญหาของผู้รับการศึกษาอย่าง ๔) ด้านวางแผน แก้ปัญหา คือ ไม่ค่อยมีการสำรวจและพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาให้ตรงกับเป้าหมายที่สุด ๕) ด้านยุติการให้คำปรึกษา คือ ไม่ค่อยมีการสรุปผลของการแก้ปัญหา

ข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการพูดคุยเพื่อสร้างความสนิทสนมกับผู้เข้ารับการศึกษา ก่อนควรมีการสำรวจปัญหาของผู้เข้ารับการศึกษาอย่างละเอียด ควรมีการพิจารณาความเร่งด่วน และเลือกปัญหา ควรมีการกำหนดเป้าหมายได้และแนวทางในการแก้ปัญหา ควรมีการนัดหมายเพื่อติดตามผลการแก้ปัญหาในครั้งต่อไป เช่น ทำใบนัด หรือติดตามผลทางออนไลน์

Research Paper Title : Management of Suffering Collection of
Wat Ladbuakhao (Rajayota), Sapansoon District,
Bangkok Metropolis

Researcher : Phra Nopparit Guṇavīro (Rajabangsa)

Degree : Master of Arts (Buddhist Management)

Research Paper Supervisory Committee

: Asst. Prof. Dr. Prasert Thilao, B.A. (Public Administration),
M.A. (Public Administration),
Ph.D. (Public Administration)

: Dr.Suphattharachai Sisabai,
B.A. (English), M.A. (Public Administration),
Ph.D. (Public Administration)

Date of Graduation : July 20, 2021

Abstract

Objectives of this research were: 1. To study the management of suffering collection of Wat Ladbuakhao(Rajayota), Sapansoong District, Bangkok Metropolis, 2. To Compare people’s opinions on the suffering collection of Wat Ladbuakhao(Rajayota), Sapansoong District, Bangkok Metropolis, classified by personal factors and 3. To study problems, obstacles and recommendations for the management of suffering collection of Wat Ladbaukhao (Rajayota), Sapansoon District, Bangkok Metropolis.

Methodology was the mixed methods: The quantitative research by survey method, data were collected with questionnaires with reliability value at 0.986 from 398 samples who were the people at Sapasoong District, Bangkok Metropolis.Data were analyzed with social science research ready-made program. The statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test with one way analysis of variance. The qualitative research, data were collected from 8 key informants by in-depth interviewing and analyzed data by content descriptive interpretation.

Findings were as follows:

1. The people at Sapansoong District, Bangkok Metropolis had opinions on the management of suffering collection of Wat Ladbuakhao(Rajayota), Sapansoon District, Bangkok Metropolis, by overall, at high level ($\bar{X} = 4.344$, S.D. = 0.486)

2. Research hypothesis test results were found that people with different genders did not have different opinions on the management of suffering collection of Wat Ladbuakhao(Rajayota), Sapasoong District, Bangkok Metropolis, rejecting the set hypothesis. The people with different ages, educational levels and monthly incomes did not have different opinions on the management of suffering collection of Wat Ladbaukhao, Sapansoong District, Bangkok Metropolis, rejecting the set hypothesis.

3. Problems and obstacles of the management of suffering collection of Wat Ladbaukhao, Sapansoong District, Bangkok Metropolis were found that: 1) Relationship creation; there was not general talk to create acquaintances but directing to the point, 2) Problems exploration; masters did not divide the levels of problems in details, 3) Problems, the causes and needs understanding; masters did not understand the advisee's problems and needs, 4) Problems solving plan; there was not survey of alternatives to solve the problems directly to the causes, 5) Advice termination; there was not conclusion of problems solving results.

Recommendations: There should be general talks to create acquaintances with advisees. There should be through rough exploration of advisee's problems. The priority and problems selection should be set. There should be target set for advisee's problems solving and there should be appointment to follow up the problems solving at the next time such as appointment sheet or follow-up online.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความเมตตาอนุเคราะห์จาก พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิกโร, รศ.ดร. คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุยะพรหม รองอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ พระอุดมสิทธินายก, ผศ.ดร. ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ ผศ.ดร.ประเสริฐ ธิลาว ประธานกรรมการที่ปรึกษา และดร.สุภัทรชัย สีสะไบ กรรมการที่ปรึกษา ตลอดจนคณาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องหลายท่าน ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลเอาใจใส่ ให้ความช่วยเหลือในการปรับปรุงแก้ไขสารนิพนธ์จนสำเร็จด้วยดี จึงขอกราบขอบพระคุณ และขอเจริญพรไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณะผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาการต่างๆ ถ่ายทอดองค์ความรู้ การศึกษา ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยเป็นอย่างดี ตลอดจนเพื่อนนิสิตทุกท่าน ที่คอยให้กำลังใจและคำปรึกษาดีๆ ที่มอบให้ผู้วิจัยตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ พระมหากษัตริย์ กิติติโสภโณ, ผศ.ดร., พระมหาสุนันท์ สุนนโท, ผศ.ดร. และขอบคุณ ผศ.ดร.สมบัติ นามบุรี, ผศ.ดร. อนุวัต กระจ่าง, อ.ดร.นิกร ศรีราช อาจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแบบสอบถามและให้คำปรึกษาแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามอันเป็นประโยชน์แก่การทำสารนิพนธ์จนสำเร็จด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ พระสิริธีรคุณ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดยานนาวา, พระครูอุดมจรรย์ธรรม เจ้าคณะเขตมีนบุรี ที่เมตตาให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยเป็นอย่างดี และขอกราบขอบพระคุณ พระครูปฐมบุษโยภาส เจ้าอาวาสวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เจริญพรขอบคุณญาติโยมวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) ช่วยอุปถัมภ์ค่าใช้จ่ายในการศึกษาตลอดหลักสูตรของการศึกษา รวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้ช่วยเหลือชี้แนะทักษะ แนวทางที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการวิจัยอย่างต่อเนื่อง

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอเจริญพรขอบคุณญาติธรรมทุกท่านที่ได้ให้ความเมตตาอนุเคราะห์ สนับสนุนช่วยเหลือส่งเสริมให้ผู้วิจัยได้รับการศึกษาเพิ่มเติมองค์ความรู้ และกำลังใจจากทุกท่าน ดังกล่าว ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเอื้อเฟื้อเป็นอย่างยิ่ง คุณค่าสิ่งดีงามและประโยชน์ได้อันจะมีจากสารนิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอนอบน้อมถวายเป็น พุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา กตเวทิตาคุณ แก่ บิดามารดา ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ ญาติสนิทมิตรสหายทั้งหลาย และผู้มีคุณูปการทุกท่าน

พระณพฤท คณวีโร (ราชบังสา)

๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญแผนภาพ	๗
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	จ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ คำถามการวิจัย	๓
๑.๓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๔
๑.๔ ขอบเขตการวิจัย	๔
๑.๕ สมมติฐานการวิจัย	๕
๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๖
๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	๖
บทที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗
๒.๑ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารการจัดการ	๗
๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการจัดการความทุกข์ในพระพุทธศาสนา	๑๘
๒.๓ แนวคิด เกี่ยวกับการให้คำปรึกษา	๒๗
๒.๔ ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย	๓๔
๒.๕ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๓๖
๒.๖ กรอบแนวคิดในการวิจัย	๔๓
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๔๔
๓.๑ รูปแบบการวิจัย	๔๕
๓.๒ การวิจัยเชิงคุณภาพ	๔๖
๓.๓ การวิจัยเชิงปริมาณ	๔๘

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๔
๔.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	๕๕
๔.๒ ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการ บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร	๕๘
๔.๓ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหาร จัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขต สะพานสูง กรุงเทพมหานคร	๗๑
๔.๔ ผลการวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีต่อการบริหาร จัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขต สะพานสูง กรุงเทพมหานคร	๘๒
๔.๕ ผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลการบริหารจัดการวิธีการ บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร	๘๙
๔.๖ สรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย	๙๘
บทที่ ๕ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๑๐๒
๕.๑ สรุปผลการวิจัย	๑๐๓
๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย	๑๐๗
๕.๓ ข้อเสนอแนะ	๑๑๐
บรรณานุกรม	๑๑๒
ภาคผนวก	๑๑๘
ภาคผนวก ก หนังสือของความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือวิจัย	๑๑๙
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบความ เที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Try Out)	๑๒๔
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย	๑๒๙
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เพื่อการวิจัย	๑๓๑
ภาคผนวก จ แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	๑๓๔

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ภาคผนวก ฉ แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย	๑๓๗
ภาคผนวก ช รูปภาพสัมภาษณ์	๑๔๐
ประวัติผู้วิจัย	๑๔๔

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๒.๑	สรุปความหมายการบริหารจัดการ	๑๐
๒.๒	สรุปแนวคิดหลักการบริหารจัดการ	๑๔
๒.๓	สรุปทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ	๑๗
๒.๔	สรุปแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องความทุกข์ในพุทธศาสนา	๒๐
๒.๕	สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความทุกข์ในพระพุทธศาสนา	๒๖
๒.๖	สรุปความหมายของการให้การศึกษา	๒๘
๒.๗	สรุปแนวคิดที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษา	๓๓
๒.๘	จำนวนประชากรแต่ละแขวง ในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร	๓๖
๒.๙	สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔๑
๓.๑	แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างการวิจัย	๔๙
๔.๑	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	๕๕
๔.๒	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม	๕๘
๔.๓	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการวิเคราะห์	๕๙
๔.๔	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการสังเคราะห์	๖๐
๔.๕	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการวินิจฉัย	๖๑

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๔.๖	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการพยากรณ์	๖๒
๔.๗	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการให้คำปรึกษา	๖๓
๔.๘	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามผลและประเมินผลการให้คำปรึกษา	๖๔
๔.๙	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม	๖๕
๔.๑๐	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างสัมพันธภาพ	๖๖
๔.๑๑	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการสำรวจปัญหา	๖๗
๔.๑๒	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ	๖๘
๔.๑๓	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผน แก้ปัญหา	๖๙

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๔.๑๔	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านยุติการให้คำปรึกษา	๗๐
๔.๑๕	การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ	๗๑
๔.๑๖	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) จำแนกตามอายุ	๗๒
๔.๑๗	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาขลุ่ย อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวม	๗๓
๔.๑๘	แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) โดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา	๗๔
๔.๑๙	แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) ด้านการสร้างสัมพันธภาพจำแนกตามระดับการศึกษา	๗๕
๔.๒๐	แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) ด้านการสำรวจปัญหา จำแนกตามระดับการศึกษา	๗๖
๔.๒๑	แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) ด้านการวางแผน แก้ปัญหาจำแนกตามระดับการศึกษา	๗๗

สารบัญญัตราสาร

ตารางที่		หน้า
๔.๒๒	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) จำแนกตามอาชีพ โดยภาพรวม	๗๘
๔.๒๓	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาขลุง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยภาพรวม	๗๙
๔.๒๔	สรุปโดยภาพรวม ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ตามสมมติฐานที่ ๑-๕	๘๐
๔.๒๕	ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการวิเคราะห์	๘๒
๔.๒๖	ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการสังเคราะห์	๘๓
๔.๒๗	ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการวินิจฉัย	๘๓
๔.๒๘	ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการพยากรณ์	๘๔
๔.๒๙	ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการให้คำปรึกษา	๘๔
๔.๓๐	ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามผลและประเมินผลการให้คำปรึกษา	๘๕

สารบัญญัตราสาร

ตารางที่		หน้า
๔.๓๑	ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการ บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างสัมพันธภาพ	๘๖
๔.๓๒	ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการ บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านสำรวจปัญหา	๘๖
๔.๓๓	ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการ บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ	๘๗
๔.๓๔	ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการ บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านวางแผน แก้ปัญหา	๘๗
๔.๓๕	ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการ บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านยุติการให้คำปรึกษา	๘๘

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
๒.๑ กรอบแนวคิดในการวิจัย	๔๔
๔.๑ สรุปองค์ความรู้จากการวิจัย	๘๙
๔.๒ องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย	๑๐๐

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

อักษรย่อในสารนิพนธ์ฉบับนี้ ใช้อ้างอิงจากพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่วนคัมภีร์ภาษาไทย ใช้ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

การอ้างอิงพระไตรปิฎก จะระบุ เล่ม/ข้อ/หน้า หลังอักษรย่อชื่อคัมภีร์ เช่น ที.สี. (บาลี) ๙/๒๗๖/๙๗, ที.สี. (ไทย) ๙/๒๗๖/๙๘. หมายถึง ทีฆนิกาย สीलขันธวรรคปาลี ภาษาบาลี เล่ม ๙ ข้อ ๒๗๖ หน้า ๙๘ ฉบับจุฬาเตปิฎก ๒๕๐๐, ทีฆนิกาย สीलขันธวรรค ภาษาไทย เล่ม ๙ ข้อ ๒๗๖ หน้า ๙๘ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๙

ส่วนคัมภีร์อรรถกถา จะระบุชื่อคัมภีร์ ลำดับเล่ม (ถ้ามี)/เช่น ที.สี.อ. (บาลี) ๑/๒๗๖/๒๔๐ หมายถึง ทีฆนิกาย สุมงคตวิสาสินี สीलขันธวรรคอรรถกถา ภาษาบาลี เล่ม ๑ ข้อ ๒๗๖ หน้า ๒๔๐ ฉบับจุฬาอรรถกถา ตามลำดับดังนี้

คำอธิบายคำย่อในภาษาไทย

ก. คำย่อชื่อคัมภีร์พระไตรปิฎก

คำย่อ	พระวินัยปิฎก	ชื่อคัมภีร์	ภาษา
วิ. มหา (ไทย) =	วินัยปิฎก	มหาวิภังค์	(ภาษาไทย)
วิ.ม. (ไทย) =	วินัยปิฎก	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
วิ.จ. (ไทย) =	วินัยปิฎก	มหาวรรค	(ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

คำย่อ	ชื่อคัมภีร์	ภาษา
ที.สี. (ไทย) =	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย สीलขันธวรรค (ภาษาไทย)
ที.ม. (ไทย) =	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย มหาวรรค (ภาษาไทย)
ที.ปา. (ไทย) =	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค (ภาษาไทย)
ม.ม. (ไทย) =	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย มูลปณณาสก์ (ภาษาไทย)
ม.ม. (ไทย) =	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปณณาสก์ (ภาษาไทย)
อง.เอกก.(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	อังกุตรนิกาย เอกกนิบาต (ภาษาไทย)

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

๑.๑.๑ ความเป็นมา

พระพุทธศาสนาเสนอแนวทางดับทุกข์หรือโรคทุกข์นั้นไว้ทั้งในระดับต้น ระดับกลาง และดับอย่างถาวร โดยปรากฏเป็นวิธีการ กระบวนการไว้อย่างชัดเจนในคัมภีร์พระไตรปิฎก ซึ่งเป็นกระบวนการ ซึ่งจะสามารถแก้ทุกข์ ช่วยเหลือเพื่อนร่วมทุกข์ ตามความเป็นจริง โดยหน้าที่ของผู้ให้การปรึกษา คือ ช่วยให้ผู้รับการปรึกษา เข้าใจปัญหาภายใน คือ ความทุกข์ใจ สาเหตุที่ทให้เกิดความทุกข์ ตามความเป็นจริงของธรรมชาติ และสามารถแก้ปัญหาหรือความทุกข์ตามทางสายกลาง คือ มรรคมีองค์ ๘ ได้

คุณสมบัติสำคัญของพระพุทธเจ้าที่ทรงมีต่อเวไนยสัตว์ทุกหมู่เหล่า คือ ความเป็นกัลยาณมิตร^๑ ซึ่งพระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต) อธิบายเพิ่มเติมว่า กัลยาณมิตร หรือ กัลยาณมิตรธรรม เป็นเสมือนผู้รู้ ทให้สามารถชี้แนะ ชักนำบุคคลอื่นให้สามารถพัฒนาตนเองในทิศทางที่เหมาะสมใน ทุกด้าน เป็นไปด้วยความรัก ความเมตตา พรารถนาดี เมื่อ บุคคลมีกัลยาณมิตรที่ดีแล้ว ก็ทำให้เริ่มมีความเข้าใจหรือเห็นแนวทางการฝึกปฏิบัติเพื่อนำไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง ถ้าไม่มีกัลยาณมิตรก็จะมีผู้ที่คอยแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ทำให้มีโอกาสดำเนิน ชีวิตผิดพลาด ไปในทางที่ไม่เหมาะสม^๒ ดังนั้น การมีกัลยาณมิตร จึงเสมือนมีมิตรที่ดีที่คอยแนะนำ ชักจูงให้ได้รับการพัฒนาไปในทางที่ดี ที่ถูกต้อง และเหมาะสม ด้วยความรัก ความจริงใจ โดยไม่หวัง ผลตอบแทน การทำหน้าที่ผู้ให้การปรึกษาของพระพุทธเจ้าสอดคล้องกับ หลักธรรม ดังนี้^๓

๑. ปิโย แปลว่า น่ารัก หรือเป็นที่รัก เป็นลักษณะของผู้ที่มีความเป็นมิตร มีน้ำใจ พรารถนาดี ต้องการให้ผู้อื่นมีความสุข รู้สึกเห็นใจเมื่อเห็นผู้อื่นได้รับความทุกข์ ความเดือดร้อน ต้องการ

^๑ ชู.อิติ. ๒๕/๑๙๕/๒๓๗.

^๒ พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), **ธรรมบุญชีวิต**, (กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๖), หน้า ๔-๕.

^๓ พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), **พุทธธรรม**, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๓), หน้า ๖๓๑-๖๓๒.

ช่วยเหลือให้พ้นจากความทุกข์ความเดือดร้อนนั้น และพลอยชื่นชมยินดีเมื่อผู้อื่นประสบความสำเร็จ เจริญก้าวหน้าทั้งยังคอยส่งเสริม สนับสนุน และให้กำลังใจ ถ้าปฏิบัติได้แบบนี้ จะทำให้ผู้ที่อยู่ใกล้เกิดความไว้วางใจ รักใคร่ สนิทสนม และอยากเข้าไปหา ไปปรึกษา

๒. ครู แปลว่า นำเคารพ ในฐานะประพจน์สมควรแก่ฐานะ เป็นลักษณะของผู้ที่มีความ ยึดมั่นในหลักการ ยึดถือกฎระเบียบเป็นสำคัญ คอยตักเตือนไม่ให้ผู้อื่นประพจน์ไม่ถูกต้องและฝ่าฝืนกฎระเบียบ ปราศจากอคติหรือความลำเอียง ให้ความเป็นธรรมกับทุกคน ทำให้ผู้ที่อยู่ใกล้เกิดความรู้อยู่สบาย เป็นที่พึ่งได้และปลอดภัย

๓. ภาวนีโย แปลว่า นำเจริญใจ หรือนำยกย่องในฐานะทรงคุณ เป็นลักษณะของผู้ที่ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการพัฒนาเอง โดยเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้อยู่เสมอ มีความประพฤติเหมาะสม แต่งกายสุภาพเรียบร้อย ทำให้ผู้ที่อยู่ใกล้เกิดความเชื่อถือ ความศรัทธา พร้อมทั้งจะรับฟัง ให้ความร่วมมือ และกล่าวถึงด้วยความซาบซึ้ง มั่นใจ ภูมิใจ

๔. วตตะ แปลว่า รู้จักพูดให้ได้ผล รู้จักชี้แจงให้เข้าใจ รู้ว่าเมื่อไหร่ควรพูดอะไร อย่างไร คอยให้คำแนะนำ ว่ากล่าวตักเตือน เป็นที่ปรึกษาที่ดีด้วยการพูดให้เข้าใจมองเห็นเหตุผลชัดเจนทำให้หมดความเคลือบแคลงสงสัย พร้อมทั้งเห็นคุณค่าและความสำคัญจนเกิดความซาบซึ้งยอมรับ อยากรลงมือกระทำหรือนำไปปฏิบัติ ทั้งยังเป็นคำพูดที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความกระตือรือร้นที่จะทำให้สำเร็จ โดยไม่หวั่นกลัวต่อความยากลำบาก และเป็นไปด้วยบรรยากาศแห่งความเป็นมิตร

๕. วจนกขโม แปลว่า อดทนต่อถ้อยคำ คือ พร้อมทั้งจะรับฟังคปรักษา ปัญหา ข้อเสนอแนะ หรือข้อวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ ด้วยความอดทน ไม่แสดงความเบื่อหน่าย ไม่แสดงอารมณ์ ฉุนเฉียว หรือโต้แย้งด้วยอารมณ์รุนแรง

๖. คมภีรณจ กถิ กตตะ แปลว่า แฉลงเรื่องล้าลึกได้ คือ สามารถอธิบายเรื่องต่างๆ อย่างเป็นลำดับ เป็นขั้นเป็นตอน พร้อมทั้งการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

๗. โน จฏฐาเน นิโยชเย แปลว่า ไม่ชักนำในอฐาน คือ เป็นลักษณะของผู้ที่ไม่แนะนำชักชวนให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับอบายมุขต่างๆ หรือไม่ชักชวนหรือชี้แนะให้ทำในเรื่องที่ไม่เป็นประโยชน์ พร้อมทั้งแนะนำในทางที่ดี ชี้ให้เห็นคุณค่า เห็นประโยชน์ หรือโทษของสิ่งนั้นๆ ได้

เนื่องจากในพระพุทธศาสนามีหลักธรรมที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการให้การปรึกษา ทั้งในกระบวนการแก้ปัญหา เช่น อริยสัจจ ๔^๔ ซึ่งจัดเป็นกระบวนการพื้นฐานในการให้การปรึกษา หลักกรรมและวิภูฏะ หลักพรหมวิหาร หลักกัลยาณมิตร หลักไตรลักษณ์^๕ เป็นหลักที่สำคัญของผู้ที่ให้การปรึกษาแก่ผู้อื่น นอกจากนี้พระพุทธศาสนายังมีหลักที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการเข้าใจ ปัญหา การสร้าง

^๔ พระธรรมปิฎก (ป. อ. ปยุตโต), พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม, หน้า ๓๓๔.

^๕ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๑๓.

ประสิทธิภาพ เพื่อความก้าวหน้าในกระบวนการต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนเกี่ยวเนื่องกับ ทักษะ ของผู้ให้การ
 ปรึกษา ในส่วนของผู้ให้การปรึกษาทางโหราศาสตร์แม้จะมีหลักการอันเป็นสากล แต่ทักษะและการ
 ประยุกต์ใช้ศาสตร์อื่นมาบูรณาการก็ขึ้นอยู่กับภูมิหลังและความสนใจของแต่ละท่าน ซึ่งยังไม่ได้กำหนด
 รูปแบบการบูรณาการที่ชัดเจน ในสังคมไทยแม้โหราจารย์ จะใช้หลักธรรมทางพุทธ ศาสนาเพื่อให้การ
 ปรึกษาในการจัดทุกข์ดังกล่าว แต่ก็ยังขาดการวิเคราะห์เพื่อการกำหนด รูปแบบที่ตายตัว

๑.๑.๒ ความสำคัญของปัญหา

โครงการบิณฑบาตความทุกข์ เป็นโครงการที่เกิดขึ้นเพื่อคนที่มีความทุกข์ มีปัญหาและไม่สามารถ
 แก้ไขปัญหาของตนเองได้ เป็นโครงการเพื่อให้คำปรึกษาทางโหราศาสตร์และการพยากรณ์
 เพื่อจัดความทุกข์ตามแนวทางพุทธจิตวิทยา เพราะคำสอนในพระพุทธศาสนาได้แสดงให้เห็นสัจ
 ธรรมของชีวิตมนุษย์ว่า มีความขัดข้อง ปรวนแปร เตือนร้อน ลำบาก เจ็บปวด สูญเสีย พลัดพราก และ
 มีปัญหา ซึ่งทางพระพุทธศาสนา เรียกว่า “ความทุกข์ หรือโรคทุกข์” เพราะฉะนั้น ผู้ที่มาปรึกษากับ
 พระพุทธเจ้าก็เพื่อต้องการรักษาโรคทุกข์ของตนเอง จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการให้การปรึกษาวิธีพุทธ
 จึงอยู่ที่การดับทุกข์เท่านั้น ดังปรากฏพุทธดำรัส ในอลคัททูปมสูตร ความว่า “ทั้งในกาลก่อนและใน
 กาลบัดนี้ เราบัญญัติทุกข์และความดับทุกข์^๖ พระพุทธองค์ต้องการให้บุคคลที่มีโรคทุกข์ได้พัฒนา
 ตนเองให้สูงยิ่งขึ้น มีความสามารถในการเรียนรู้ แก้ไขและป้องกันโรคทุกข์ด้วยตนเอง และสามารถ
 พลิกฟื้นชีวิตของตนเองให้พ้นจากโรคทุกข์ทั้งปวง พ้นจากวงจรการเวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏ เข้า
 สู่พระนิพพาน

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงใคร่จะศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ของวัด
 ลาดบัวขาว (ราชโยธา) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบูรณาการ การปรึกษาทางโหราศาสตร์ตามแนวพุทธ
 จิตวิทยา และคุณสมบัติอันพึงประสงค์ของผู้ให้คำปรึกษาทางโหราศาสตร์ เพื่อให้การปรึกษาดังกล่าว
 เป็นส่วน หนึ่งในการแก้ปัญหาเพื่อจัดทุกข์ แก่ชาวพุทธไทยตาม แนวพุทธจิตวิทยา ให้เป็นที่
 น่าเชื่อถือและเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง

๑.๒ คำถามการวิจัย

๑.๒.๑ การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขต
 สะพานสูง กรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร

๑.๒.๒ ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการ
 บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามส่วน
 บุคคล แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

^๖ ม.ม. (ไทย) ๑๒/๒๔/๕๕๔.

๑.๒.๓ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีการบริหารจัดการวิธีการบิดเบือนความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีอะไรบ้าง

๑.๓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๓.๑ เพื่อศึกษาการบริหารจัดการวิธีการบิดเบือนความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

๑.๓.๒ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการบิดเบือนความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๓.๓ เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการบิดเบือนความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการวิธีการบิดเบือนความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นข้อมูลหลัก และใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อสนับสนุนให้เกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยมุ่งเน้นการศึกษาวิจัยเชิงเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึก กำหนดขอบเขตการศึกษาได้ดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการวิธีการบิดเบือนความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร” การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหา ๒ ด้าน คือ

๑. การจัดการการให้คำปรึกษา ๖ ด้าน คือ ๑. การวิเคราะห์ ๒. การสังเคราะห์ ๓. การวินิจฉัย ๔. การพยากรณ์ ๕. การให้คำปรึกษา ๖. การติดตามผลและประเมินผล^๗

๒. การบริหารจัดการวิธีการบิดเบือนความทุกข์ ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) ออกเป็น ๕ ด้าน ได้แก่ ๑. การสร้างสัมพันธ์ภาพ ๒. สำรวจปัญหา ๓. เข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ ๔. วางแผน แก้ปัญหา ๕. ยุติการให้คำปรึกษา^๘

^๗ ผศ.ดร.ประพัฒน์ ศรีกุลกิจ, พุทธจิตวิทยาการให้คำปรึกษาฉบับปรับปรุง, (พิษณุโลก : บริษัท โปกส์พริ้นติ้ง จำกัด, ๒๕๖๑), หน้า ๒๐๐ - ๒๐๓.

^๘ สวัสดิ์ บันเทิงสุข, การให้คำปรึกษา = Counseling, (เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๒), หน้า ๒๓.

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา)” ครั้งนี้เป็นงานวิจัยแบบผสมวิธี ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบข่ายผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ไว้ดังนี้

๑) ประชากร (Population) ได้แก่ ประชากรในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร จำนวน ๗๗,๑๔๕ คน^๙ และได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณสูตร ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน ๓๙๘ รูป

๒) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๘ รูป/คน

กลุ่มที่ ๑ ได้แก่ พระสังฆาธิการ จำนวน ๒ รูป

กลุ่มที่ ๒ ได้แก่ หัวหน้าส่วนงานราชการ จำนวน ๒ คน

กลุ่มที่ ๓ ผู้นำชุมชนและประชาชน จำนวน ๒ คน

กลุ่มที่ ๔ นักวิชาการทางด้านจัดการเชิงพุทธ จำนวน ๒ รูป

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านสถานที่

สถานที่ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ วัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

เริ่มดำเนินการวิจัยตั้งแต่พฤษภาคม ๒๕๖๓ ถึง มิถุนายน ๒๕๖๔ รวม ๑๒ เดือน

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

๑.๕.๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

๑.๕.๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

๑.๕.๓ ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

^๙ สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง, ประชากรจากทะเบียนบ้าน พื้นที่ แขวงสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ข้อมูลเดือนธันวาคม ๒๕๖๒, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <https://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statMONTH/INTERNET/#/TableTemplate/Area/statpop>, [๗ ธันวาคม ๒๕๖๓]

๑.๕.๔ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาต ความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

๑.๕.๕ ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการ บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา)” ผู้วิจัยกำหนดความหมายต่างๆ ของการใช้คำในวิจัยดังนี้

การบิณฑบาตความทุกข์ หมายถึง โครงการกระบวนกรให้ความช่วยเหลือบุคคลด้านต่าง ๆ ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ซึ่งจัดโดยสถาบันพุทธปัญญาพยากรณ์ เพื่อเป็นสถานที่รับฟังความทุกข์ และให้คำปรึกษาทางโหราศาสตร์ เพื่อขจัดทุกข์ตามแนวพุทธจิตวิทยาวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

การจัดการการให้คำปรึกษา หมายถึง กระบวนกรให้ความช่วยเหลือบุคคลด้านปัญหาส่วนตัว ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ โดยเน้นสัมพันธภาพระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา ในโครงการการบิณฑบาตความทุกข์ มี ๖ ด้าน คือ ๑. การวิเคราะห์ ๒. การสังเคราะห์ ๓. การวินิจฉัย ๔. การพยากรณ์ ๕. การให้คำปรึกษา ๖. การให้คำปรึกษา

การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ หมายถึง กระบวนกรช่วยเหลือโดยผู้ให้คำปรึกษา ให้แก่บุคคลผู้รับการช่วยเหลือได้สำรวจตนเองจนเกิดความเข้าใจตนเองและการลงมือปฏิบัติอย่างเหมาะสมเพื่อการแก้ปัญหา การปรับตัว การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การบริหารจัดการชีวิตที่เหมาะสมจนนำไปสู่การพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีความเจริญงอกงามส่วนบุคคล กระบวนกรให้คำปรึกษาแบบสั้นออกเป็น ๕ ด้าน ได้แก่ ๑. การสร้างสัมพันธภาพ ๒. สำรวจปัญหา ๓. เข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ ๔. วางแผน แก้ปัญหา ๕. ยุติการให้คำปรึกษา

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๖.๑ ทำให้ทราบการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา)

๑.๖.๒ ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) จำแนกตามส่วนบุคคล

๑.๖.๓ ทำให้ทราบปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีต่อ การบริหารจัดการวิธีการ บิณฑบาตความทุกข์ ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา)

๑.๖.๔ สามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ในการให้คำปรึกษาความทุกข์แก่ญาติโยมพุทธบริษัทได้

บทที่ ๒

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ของวัดลาดบัว(ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ๑. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ๒. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ๓. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ภายใต้แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- ๒.๑ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารการจัดการ
- ๒.๒ แนวคิด เกี่ยวกับวิธีการจัดการความทุกข์ในพระพุทธศาสนา
- ๒.๓ แนวคิด เกี่ยวกับการให้คำปรึกษา
- ๒.๔ ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย
- ๒.๕ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๖ กรอบแนวคิดในการวิจัย

๒.๑ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ตำราทางวิชาการของนักวิชาการหลากหลายท่านจึงได้ประมวลแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๒.๑.๑ ความหมายการบริหารจัดการ

การบริหารงานเป็นเรื่องที่สำคัญต่อการดำเนินงานของทุก ๆ องค์กรเพราะการบริหารงานสามารถบ่งชี้ให้เห็นได้ว่าองค์กรมีความเจริญก้าวหน้าเพียงใดการบริหารงานขององค์กรที่ด้นั้นผู้บริหารองค์กรจะต้องมีความสามารถในการวางแผนให้บุคลากร สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์ประสิทธิผลสูงสุดทั้งนี้เพราะผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งการวินิจฉัยสั่งการเป็นเครื่องมือที่แสดงให้เห็นศักยภาพและความสามารถของตัวผู้บริหารเอง

“บริหาร” มาจากคำว่า Administration หรือบางตำราก็ใช้คำว่า Management ตามหนังสือ Webster Dictionary คำว่า Administration มีความหมายเหมือนกับคำว่า Management ฉะนั้น จึงมีการใช้ทั้งสองคำนี้ในลักษณะเดียวกัน แต่คำว่า Management มักจะใช้ในการบริหารองค์การหรือหน่วยงานที่มุ่งในด้านผลกำไร แต่การบริหารในวงการศึกษาหรือการบริหารงานโครงการสุขภาพในสถานศึกษานี้มีได้มุ่งหวังผลกำไรจึงควรใช้คำว่า Administration จึงจะเหมาะสมกว่า การบริหาร หมายถึง กิจกรรมที่บุคคลตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไปร่วมกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์^๑ รวมถึงการใช้ศิลปะหรือความสามารถในการรวมวัตถุและกำลังคนเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด^๒ เป็นกระบวนการจัดการองค์การและการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า^๓ “การบริหารจัดการ” และ “การจัดการ” ได้ดังนี้

๑. “การบริหาร” (Administration) จะใช้ในการบริหารระดับสูงโดยเน้นที่การกำหนดนโยบายที่สำคัญและการกำหนดแผนของผู้บริหารระดับสูงเป็นค่านิยมใช้ในการบริหารรัฐกิจ (Public Administration) หรือใช้ในหน่วยงานราชการและคำว่า “ผู้บริหาร” (Administrator) จะหมายถึงผู้บริหารที่ทำงานอยู่ในองค์กรของรัฐหรือองค์กรที่ไม่มุ่งหวังกำไรการบริหารคือ กลุ่มของกิจกรรมประกอบด้วยการวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การสั่งการ (Leading/Directing) หรือการอำนวยความสะดวกและการควบคุม (Controlling) ซึ่งจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับทรัพยากรขององค์กร (6M's) เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และด้วยจุดมุ่งหมายสำคัญในการบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลครบถ้วนเป็นการขับเคลื่อนงานภายในองค์กรให้เดินไปข้างหน้าโดยอาศัยผู้อื่นด้วยการเป็นผู้นำ (Leadership) การแนะแนว (Guiding) และ การกระตุ้น (Motivative) ความเพียรของผู้อื่นเพื่อสู่เป้าหมายขององค์กรและยังรวมไปถึงการให้ กำลังใจ (Inspiring) การสื่อสาร (Communicating) การวางแผน (Planning) และการจัดการ (Management)^๔

๒. “การจัดการ (Management) จะเน้นการปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบายหรือ แผนที่วางไว้ซึ่งนิยมใช้ในการจัดการธุรกิจ (Business Management) ส่วนคำว่า “ผู้จัดการ” (Manager) จะหมายถึงบุคคลในองค์กรซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบต่อกิจกรรมในการบริหารทรัพยากร และกิจการงาน

^๑ Herbert A. Simon, *Administrative Behavior*, (New York: Macmillan, 1947), p. 3.

^๒ Hutchinson, Jonh G., *Organization: Theory and Classical Concepts*, (New York: McGraw-Hill, 1967), p. 12.

^๓ Ernest Dale, *Management: Theory and Practice*, (New York: McGraw-Hill, 1973), p. 4.

^๔ E.N. Chapman, *Supervisor Survival Kit*, second edition, (California: ScienceResearch Associates Inc., 1995), p. 3.

อื่นๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ขององค์กร^๕ “Management คือ การใช้ ศิลปะใน การทำงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกับผู้อื่น^๖ การบริหารเป็นกระบวนการที่ผู้จัดการใช้ศิลปะ และ กลยุทธ์ต่าง ๆ ดำเนินกิจการตามขั้นตอนต่าง ๆ โดยอาศัยความร่วมมือแรงร่วมใจของสมาชิกใน องค์กรการตระหนักถึงความสามารถความถนัดความต้องการและความมุ่งหวังด้านความ เจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์กรควบคู่ไปด้วยองค์การจึงจะสัมฤทธิ์ผลตาม เป้าหมายที่กำหนดไว้^๗ ความหมายเกี่ยวกับการบริหารไว้ ๒ นัยคือ

๓) คำว่าบริหารมาจากภาษาบาลีว่า ปบริหารมาจากศัพท์ว่า ปริ แปลว่า รอบ และ ธาตุ ในความนำไปดั่งนั้นคำว่า บริหาร จึงแปลว่านำไปโดยรอบอีกสำนวนหนึ่งคำว่าบริหาร แปลว่า อ้อมหนี หลีกหนีหลบหนีดังในประโยคภาษาบาลีว่า “ปหปริหริตสมตฺโถ” แปลว่า ผู้สามารถเพื่อ การอ้อมหนี หลีกหนีหลบหนีซึ่งปัญหาหรือแปลว่าผู้สามารถบริหารปัญหาและนำปัญหาไปโดยรอบหรือ กำจัดปัญหาให้หมดสิ้นไป

๔) การบริหารแปลมาจากภาษาอังกฤษว่า Administer และ Administration แปล ความหมายคือการปกครองดำเนินการอำนวยความสะดวกจัดให้วางส่งเสริมและบำรุง^๘ การบริหาร หมายถึง การปกครอง (Government) การดูแลรักษาหมู่คณะและการดำเนินงานหรือจัดการงาน (Management) กิจกรรมต่าง ๆ ของหมู่คณะหรือองค์กรต่าง ๆ ให้ได้บรรลุผลสำเร็จลุล่วงตาม นโยบาย (Policy) และวัตถุประสงค์ (Purpose/Objective) ขององค์กรนั้น ๆ ด้วยดีมีประสิทธิภาพ (Efficiency)

สรุปได้ว่า การทำงานให้สำเร็จโดยการอาศัยผู้อื่น การแบ่งงาน การกระจายอำนาจให้บุคคลอื่นในองค์กร หรือการที่สมาชิกในองค์กรมีส่วนร่วมในการช่วยกันในการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นกระบวนการทำงานโดยใช้ทรัพยากรทางการบริหารต่าง ๆ ในองค์กร โดยมีบุคลากรเป็นทรัพยากรหลักขององค์กร และบุคลากรเหล่านี้จะใช้ทรัพยากรอื่น เพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ หรือ เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้ปฏิบัติงานก็จะมีแนวทางหรือหลักในการดำเนินงาน การบริหาร จัดการก็จะไม่บรรลุผลสำเร็จ

^๕ ศิริวรรณ เสรีรัตน์, รศ. และคณะ, **องค์กรและการจัดการ (ฉบับสมบูรณ์) (Organization and Management)**, (กรุงเทพมหานคร : Darmand in Business World, ๒๕๕๕) หน้า ๑๘-๑๙.

^๖ Don Hell Riegel, **Management**, third edition, (Addison - Wesley: Publishing Company WE 1982), p. 6.

^๗ พะยอม วงศ์สารศรี, **องค์กรและการจัดการ**, (กรุงเทพมหานคร : พรานนกการพิมพ์, ๒๕๔๒), หน้า ๓๖.

^๘ สิริภาพ เหล่าสาละ, **พุทธศาสตร์การเมือง**, (กรุงเทพมหานคร : สหธรรมิก, ๒๕๕๕), หน้า ๑๔๐.

ตารางที่ ๒.๑ สรุปความหมายการบริหารจัดการ

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
Herbert A. Simon, (1947, p.3)	การบริหารจัดการ เป็นกิจกรรมที่บุคคลตั้งแต่ ๒ คน ร่วมกัน ดำเนินการเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ
Hutchinson, G. Jonh	เป็นศิลปะการรวมคนเพื่อความสำเร็จ
Ernest Dale,	เป็นกระบวนการจัดองค์การและการใช้ทรัพยากรให้บรรลุวัตถุประสงค์
E.N. Chapman, (1995, p. 3)	การบริหารโดยให้บุคลากรทำหน้าที่ ๑. เป็นผู้นำ (Leadership) ๒. การแนะแนว (Guiding) ๓. การกระตุ้น (Motivative) ๔. การให้กำลังใจ (Inspiring) ๕. การสื่อสาร (communicating) ๖. การวางแผน (Planning) ๗. การจัดการ(Management)
ศิริวรรณ เสรีรัตน์, (๒๕๔๕, หน้า ๒๘๕)	การบริหาร เน้นการกำหนดนโยบาย การจัดการ เน้นการปฏิบัติการ
Don Hellriegel, (1982, p.6)	เป็นการใช้ศิลปะในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกับผู้อื่น
Dale Yoder, (1956, p.6)	กระบวนการของการทำกิจการที่มีการวางแผน (Planning) การ อำนวยการ (Directing) และความร่วมมือ(Coordinating) โดยเฉพาะกิจกรรมด้านเศรษฐกิจ
พะยอม วงศ์สารศรี, (๒๕๔๒, หน้า ๓๖)	เป็นการศิลปะและกลยุทธ์ต่าง ๆ โดยการร่วมแรงของสมาชิก ใน องค์การ
สรภาพ เหล่าลาภะ, (๒๕๔๕, หน้า ๔๐)	เป็นผู้สามารถบริหารปัญหา และสามารถจัดปัญหาให้หมด ไป

๒.๑.๒ แนวคิดหลักการบริหารจัดการ

การบริหารเป็นวิธีการทำให้งานสำเร็จโดยอาศัยผู้อื่น (Getting things done through other people) และกล่าวว่าหน้าที่ของผู้บริหารเป็นกรอบในการพิจารณาของผู้บริหารให้สำเร็จมี ๕ ประการตามคำย่อภาษาอังกฤษว่า “POSDC” ดังนี้คือ

๑. P คือ Planning หมายถึงการวางแผนเป็นการกำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อความสำเร็จที่จะตามมาในอนาคตผู้บริหารที่ดีต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลเพื่อกำหนดทิศทางขององค์กร

๒. O คือ Organizing หมายถึงการจัดองค์กรเป็นการกำหนดโครงสร้างความสัมพันธ์ของสมาชิกและสายบังคับบัญชาภายในองค์กรมีการแบ่งงานกันทำและการกระจายอำนาจ

๓. S คือ Staffing หมายถึงงานบุคลากรเป็นการสรรหาบุคลากรใหม่การพัฒนาบุคลากรและการใช้คนให้เหมาะสมกับงาน

๔. D คือ Directing หมายถึงการอำนวยความสะดวกเป็นการสื่อสารเพื่อให้เกิดการดำเนินการตามแผนผู้บริหารต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและต้องมีภาวะผู้นำ

๕. C คือ Controlling หมายถึงการกำกับดูแลเป็นการควบคุมคุณภาพของการปฏิบัติงานภายในองค์กรรวมทั้งกระบวนการแก้ปัญหาภายในองค์กร^๙

หลัก POSDCoRE ในหนังสือ ความรู้เบื้องต้นทางการบริหารรัฐกิจ ระบุว่า การบริหารรัฐกิจได้รับการยอมรับว่าเป็นศาสตร์ทางการบริหารมากขึ้นเมื่อมีผลงานของนักวิชาการด้านการบริหาร รัฐกิจผู้ที่ได้รับการกล่าวถึงเสมอและถือเป็นจุดสูงสุดในการยอมรับนับถือ คือ ผลงานการเขียนของ Luther Guick and Lyndall Urwick ในปี ค.ศ. ๒๔๗๓ ชื่อหนังสือ Papers on the Science of Administration ซึ่งมีการเสนอกระบวนการบริหารหรือหลักเกณฑ์การบริหารขึ้นมาจนเป็นที่โด่งดังและต่อมา Gulick ได้พัฒนาปรับปรุงอักษรย่อหลักการบริหารเป็น ๗ ตัวโดยได้มาจากงานวิเคราะห์ของ Henry Fayal และกลายเป็นอักษรย่อต้นบัญญัติทั้ง ๗ หมายถึง กิจกรรมการปฏิบัติงานของหัวหน้าฝ่ายบริหาร อักษรย้อมีดังนี้ POSDCoRE (โพสดีคอร์บ)^{๑๐}

การบริหาร เป็นทั้งศาสตร์และศิลปะในการทำงานให้สำเร็จโดยใช้คนอื่นตามความถนัดหรือทักษะส่วนบุคคลอันได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กรการสั่งการและการควบคุม รวมถึงการใช้ทรัพยากรอื่นๆ เพื่อความสำเร็จขององค์กรที่กำหนดไว้ส่วนการบริหารนั้นเป็นแนวทางหรือวิธีการที่ผู้บริหารใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรกำหนดไว้ ตามขั้นตอนและหลักเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์อย่างมีระบบ และได้ขยายความเกี่ยวกับกระบวนการบริหารตามเป็นแนวคิดของ Gulick ว่ากระบวนการบริหาร ประกอบด้วย ๗ กิจกรรมหรือเรียกว่า POSDCoRE^{๑๑} กระบวนการบริหารเกิดได้หลายแนวคิด เช่น โพสดีคอร์บ (POSDCoRE) เกิดจาก

^๙ พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตโต), **พุทธวิธีในการบริหาร**, พิมพ์ครั้งที่ ๔. (กรุงเทพมหานคร มหาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙), หน้า ๓ - ๕.

^{๑๐} เดิมศักดิ์ ทองอินทร์, **ความรู้เบื้องต้นทางการบริหารรัฐกิจ**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๗), หน้า ๓๗.

^{๑๑} ประพันธ์ สุริหาร, **ศัพท์เทคนิคทางการบริหาร**, (ขอนแก่น : ภาควิชาบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๗), หน้า ๑๘.

แนวคิดของลูเธอร์ กุลลิค (Luther Gulick) และลินตอส เออร์วิค (Lyndall Urick) ประกอบด้วยขั้นตอนการบริหาร ๓ ประการ ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การปฏิบัติงานบุคคล (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Reporting) และการงบประมาณ (Budgeting) ขณะที่กระบวนการบริหารตามแนวคิดของเฮนรี ฟ้าโยล (Henry Fayol) ประกอบด้วย ๕ ประการ ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบังคับการ (Commanding) การประสานงาน (Coordinating) และการควบคุมงาน (Controlling) หรือรวมเรียกว่า พอคค์ (Poccc)^{๑๒}

การบริหารมีลักษณะเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์กล่าวคือการบริหารจัดเป็นศาสตร์สาขาหนึ่ง ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปเพราะมีองค์ประกอบของความรู้ (Knowledge) มีหลักเกณฑ์ (Principle) และทฤษฎี (Theory) ที่เกิดจากการศึกษาค้นคว้าเชิงวิทยาศาสตร์เป็นศาสตร์ทางสังคมซึ่ง อยู่กลุ่มเดียวกันกับวิชาจิตวิทยาสังคมวิทยาและรัฐศาสตร์ส่วนในทางปฏิบัติมันจะขึ้นอยู่กับ ความสามารถ ประสบการณ์และทักษะของผู้บริหารแต่ละคนที่จะนำความรู้หลักการและทฤษฎีไปปรับ หรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมได้ซึ่งเป็นเรื่องศิลปะ^{๑๓} ดังนั้นนักบริหารที่เก่ง ต้องมีศาสตร์และศิลปะ อธิบายองค์ประกอบของการบริหารที่สำคัญและมีความจำเป็นต่อองค์การ

๑. วัตถุประสงค์ที่แน่นอนกล่าวคือจะต้องรู้ว่าจะดำเนินการไปทำไมเพื่ออะไรและ ต้องการอะไรจากการดำเนินการเช่นต้องมีวัตถุประสงค์ในการให้บริการหรือในการผลิตต้องรู้ว่า จะผลิตเพื่อใครต้องการผลตอบแทนเช่นใดถ้าหากไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์แล้วก็ไม่มีความหมายที่จะบริหาร การดำเนินงานต่างๆ จะไม่มีผลสำเร็จเพราะไม่มีเป้าหมายกำหนดไว้แน่นอน

๒. ทรัพยากรในการบริหารได้แก่วัตถุและเครื่องใช้เพื่อประกอบการดำเนินงานรวมถึง ความสามารถในการจัดการทรัพยากรในการบริหารได้แก่ 4M's คือมนุษย์ (Man) เงิน (Money) วัสดุ อุปกรณ์ (Material) และความสามารถในการจัดการ (Management) หรือ 6M's ที่มีเครื่องจักร (Machine) และตลาด (Market) เพิ่มเข้ามาซึ่งในปัจจุบันมีความจำเป็นมากขึ้น

๓. มีการประสานงานระหว่างกันหรือเรียกได้ว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันกล่าวคือเป้าหมาย และวัตถุประสงค์รวมทั้งทรัพยากรในการบริหารทั้ง 4M's หรือ 6M's ดังกล่าวจะต้องมีความสัมพันธ์ ซึ่งกันและกันและเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันหรือกล่าวได้ว่าจะต้องมีระบบของการทำงานร่วมกันและที่เกิดขึ้นจริงๆ ด้วยการนำปัจจัยทั้งหลายเบื้องต้นมาไว้ร่วมกันแล้วไม่เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันไม่เกิด ความสัมพันธ์ระหว่างกันการบริหารก็จะไม่เกิดขึ้น

^{๑๒} วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, การบริหารเมืองหลวงและการบริหารท้องถิ่น : สหรัฐอเมริกาอังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น และไทย, (กรุงเทพมหานคร : โฟร์เพช, ๒๕๔๕), หน้า ๓๙.

^{๑๓} เด่น ชะเนตยั้ง, การบริหารงานบุคคล, (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., ๒๕๔๓), หน้า ๕๒.

๔. ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงานนั้นสิ่งทีวัดผลสำเร็จของงานว่าบรรลุเป้าหมายของวัตถุประสงค์ขององค์การก็คือประสิทธิผลขององค์การหมายถึงความสามารถขององค์การในอันที่จะบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การในการใช้ทรัพยากรขององค์การที่มีอยู่ระยะสั้นโดยเปรียบเทียบกับปัจจัยนำเข้าและค่าใช้จ่ายกับปัจจัยนำออกและรายได้ขององค์การ^{๑๔}

หลักการบริหารจัดการของ ฟาโยล มาปรับปรุงประยุกต์กับการบริหารราชการ ในที่สุดคำตอบ คือ POSDCoRE ซึ่งหมายถึงกระบวนการบริหาร ๗ ประการ คือ

๓. P = Planning หมายถึง การวางแผนเป็นการกำหนดโครงการอย่างกว้างๆ ว่าจะทำอะไรบ้าง เพื่ออะไร มีแนวทางปฏิบัติอย่างไร การวางแผนจะต้องทำก่อนการลงมือปฏิบัติ

๒. O = Organizing หมายถึง การจัดการองค์กร กล่าวคือ เป็นการจัดสายงานแบ่งแยกอำนาจการบริหารให้ผู้ปฏิบัติงานทราบบทบาทหน้าที่ของแต่ละคน เพื่อจะได้ทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์

๓. S = Staffing หมายถึง การจัดหาบุคคล เป็นการบริหารงานทางด้านบุคคลอันได้แก่ การจัดอัตรากำลัง การสรรหา การพัฒนาบุคลากร การสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดีการประเมินผลการทำงาน และการให้พ้นจากงาน

๔. D = Directing หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการบอกทิศทางการทำงานเสนอแนะวิธีการทำงานหลังจากที่ได้วิเคราะห์อย่างรอบคอบแล้วว่า ควรจะทำอะไรบ้าง อย่างไร ไปในทิศทางใด

๕. Co = Coordinating หมายถึง การประสานงาน อันได้แก่ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานย่อยและบุคคลในตำแหน่งต่างๆ ให้สามารถทำงานร่วมกันได้ซึ่งอาจจะต้องใช้เทคนิคต่างๆ เช่น การสื่อสารการกำหนดระเบียบแผนในการทำงาน เป็นต้น

๖. R = Reporting หมายถึง การรายงาน การทำงานทุกอย่างจะมีการรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปว่าตนเองได้ทำอะไรบ้าง อย่างไร ได้ผลประการใด

๗. B = Budgeting หมายถึง การจัดทำงบประมาณค่าใช้จ่ายให้ถูกต้องเหมาะสมกับกิจกรรม^{๑๕}

จะเห็นได้ว่า POSDCoRE ของกูลิคนี้มีลักษณะซ้ำซ้อนกับ POCCE ของฟาโยลแต่จัดขั้นตอนไว้ละเอียดกว่าจึงได้มีผู้นิยมนำมาใช้และเผยแพร่ในเวลาต่อมา

สรุปได้ว่า แนวคิดหลักการบริหารจัดการเป็นการผสมผสานระหว่างศาสตร์และศิลป์ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามกรอบของแผนงานที่ได้วางไว้ ให้บรรลุผลสำเร็จและการดำเนินการงานจะต้องมีประสิทธิภาพ

^{๑๔} สมคิด บางโม, องค์การและการจัดการ, (กรุงเทพมหานคร : วิทยพัฒน์, ๒๕๔๕, หน้า ๖๒-๖๓.

^{๑๕} Gulick L and Unwick, *Papers on the Science of Administration*, (New York: Institute of Public Administration, 1973), pp. 18-19.

ตารางที่ ๒.๒ สรุปแนวคิดหลักการบริหารจัดการ

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตโต), (๒๕๔๕, หน้า ๓-๕)	การบริหารเป็นการทำงานให้สำเร็จโดยอาศัยผู้อื่น
เด่น ชะเนตยั้ง, (๒๕๔๓, หน้า ๕๒)	การบริหารเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ส่วนการปฏิบัติอยู่ที่ทักษะของผู้บริหาร
สมคิด บางโม, (๒๕๔๕, หน้า ๖๒-๖๓)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. วัตถุประสงค์ที่แน่นอน ๒. ทฤษฎีในการบริหาร ๓. มีการประสานงานระหว่างกัน ๔. ประสิทธิภาพและประสิทธิผล
เต็มศักดิ์ ทองอินทร์, (๒๕๔๗, หน้า ๓๗)	กระบวนการหรือหลักเกณฑ์การบริหารที่มีประสิทธิภาพ
ประพันธ์ สุริหาร, (๒๕๔๗, หน้า ๓๔)	การบริหารเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ในการทำงานโดยใช้คนอื่นเป็นความถนัดหรือทักษะส่วนบุคคล
วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, (๒๕๔๕, หน้า ๓)	<p>แนวคิดของเียนรี ฟาโยส</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การวางแผน ๒. การจัดองค์การ ๓. การบังคับการ ๔. การประสานงาน ๕. การควบคุม

ตารางที่ ๒.๒ สรุปแนวคิดหลักการบริหารจัดการ (ต่อ)

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
Gulick L. and Urwick J., (1973, p. 18-19)	<p>หลักการบริหารจัดการของ ฟาโยล</p> <p>๑. Planning หมายถึง การวางแผนเป็นการกำหนด</p> <p>๒. Organizing หมายถึง การดการองค์กร</p> <p>๓. S = Staffing หมายถึง การจัดหาบุคคล</p> <p>๔. D = Directing หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการบอกทิศทางการทำงาน</p> <p>๕. Coordinating หมายถึง การประสานงาน</p> <p>๖. Reporting หมายถึง การรายงาน</p> <p>๗. Budgeting หมายถึง การจัดทำงบประมาณค่าใช้จ่ายให้ ถูกต้องเหมาะสม</p>

๒.๑.๓ ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ

แนวความคิดหรือความเชื่อที่เกิดขึ้นอย่างมีหลักเกณฑ์มีการทดสอบและการสังเกตจนเป็นที่แน่ใจทฤษฎีเป็นกลุ่มหรือหมวดหมู่ของโมทัศน์ที่เชื่อมโยงซึ่งกันและกันเป็นข้อสรุปอย่างกว้างๆ ที่พรรณนาและอธิบายพฤติกรรมในการจัดการองค์การทางการศึกษาอย่างเป็นระบบถ้าทฤษฎีได้รับการพิสูจน์บ่อย ๆ ก็จะกลายเป็นกฎเกณฑ์ทฤษฎีเป็นแนวความคิดที่มีเหตุผลและสามารถนำไปประยุกต์ใช้และปฏิบัติได้ทฤษฎีมีบทบาทในการให้คำอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทั่วไปและชี้แนะ สำหรับการวิจัยผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการจัดการองค์การที่นักวิชาการหลายท่านได้เสนอไว้โดยแสดงสรุปทฤษฎีตามช่วงระยะเวลา^{๑๖} การจัดระบบแนวความคิดทางการจัดการนั้นเริ่มต้นในช่วงที่มีการ ปฏิวัติทางอุตสาหกรรมในประเทศอังกฤษระหว่างศตวรรษที่ ๑๘ และ ๑๙ ได้มีการปรับปรุงพัฒนา เรื่อย ๆ มาจนกระทั่งปัจจุบันซึ่งสามารถแบ่งแนวความคิดออกเป็น ๖ กลุ่มด้วยกันคือ

๑. ทฤษฎีการจัดการแบบวิทยาศาสตร์ (Scientific Management School)
๒. ทฤษฎีการจัดการเป็นกระบวนการ (Management Process School)
๓. ทฤษฎีด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human Relations School)
๔. ทฤษฎีด้านระบบสังคม (Social System School)

^{๑๖} ภาวิตา ธาราศรีสุทธิ และวิบูลย์ ไตวณะบุตร, **หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา**, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคาแหง, ๒๕๒), หน้า ๑๐-๒๕.

๕. ทฤษฎีด้านคณิตศาสตร์ (Mathematical School)

๖. ทฤษฎีด้านระบบ (Systems School)

การจัดการโดยทั่วไปในปัจจุบันมักจัดระบบแนวความคิดเป็นสองแนวคือเป็น วิทยาศาสตร์ หรือเป็นศิลปะ (Management : Science or Art) การจัดการโดยทั่ว ๆ ไปจะมีลักษณะ เป็นกระบวนการ วิธีหรือเป็นการกำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติงานหรือเป็นลำดับรายการในการจัดการซึ่ง ในการจัดการ นั้นจะต้องมีลำดับรายการก่อนหลังว่าจะต้องทำอะไรก่อนและต่อ ๆ ไปจะทำอะไรซึ่งจัด ว่าเป็น หลักเกณฑ์วิธีการทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) กระบวนการจัดการจะกำหนด ขอบเขตและหน้าที่ตามขั้นตอนต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจนการบริหารจัดการนั้นเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ กล่าวคือศาสตร์นั้นต้องรู้ (To Know) ในเนื้อหาทางการบริหารจัดการส่วนศิลป์เป็นการนำความรู้ไป ปฏิบัติหรือทำ (To Do) ดังนั้นการจัดการจึงเป็นทั้งสองอย่างคู่กันผู้บริหารจัดการที่ประสบความสำเร็จ จึงมักเป็นผู้ที่มีทั้งศาสตร์และศิลปะในการบริหารจัดการอยู่ในตัวเอง^{๑๗}

๑. แต่ก่อนถือว่าการจัดการให้ได้รับผลสำเร็จนั้นเป็นศิลปะหรือศิลป์ (Art) ในปัจจุบันนี้ การจัดการที่จะให้ได้รับความสำเร็จนั้นจะเป็นศิลปะการใช้ความสามารถหรือทักษะในการดำเนินงาน ให้ได้รับความสำเร็จมากกว่าอย่างอื่น

๒. ในเชิงศิลป์นี้ถือว่าการจัดการจะสำเร็จหรือไม่แค่นั้นขึ้นอยู่กับความสามารถและ ทักษะ ในการจัดการของผู้จัดการเป็นสำคัญ

๓. เรื่องของการจัดการนั้นได้มีการศึกษาอย่างมีระบบและได้มีการคิดค้นหลักการต่าง ๆ ในการจัดการและมีความจำเป็นในการปรับปรุงหลักการให้สอดคล้องกับความรู้ใหม่ๆ การจัดการจึง กลายเป็นศาสตร์ (Science) หรือวิทยาการหรือเทคโนโลยี (Technology) สาขาหนึ่ง

๔. ในปัจจุบันนี้การจัดการเป็นศาสตร์ที่มีความก้าวหน้ามีการคิดค้นมีการวิจัยและพัฒนา ไปอย่างกว้างไกลมาก

๕. แต่อย่างไรก็ตามทุกวันนี้มีการยอมรับอยู่ว่าแม้ว่าการจัดการหรือการบริหารนั้นเป็น ศาสตร์สาขาหนึ่งซึ่งมีการศึกษากันอย่างมีระบบก็ตามและผู้ซึ่งได้รับความสำเร็จในการจัดการหรือการ บริหารนั้นต้องอาศัยศิลปะอยู่มากสมัยก่อนยอมรับว่าเป็นศิลปะเพราะเป็นเรื่องของความสามารถส่วนบุคคลสมัยนี้ถือว่าเป็นศิลปะเพราะเป็นเรื่องของความสามารถและทักษะในการดำเนินงานมากกว่าอย่าง อื่นขณะเดียวกันปัจจุบันยอมรับว่าเป็นศาสตร์ด้วยเพราะสามารถศึกษาได้อย่างมีระบบและมีการ คิดค้นเป็นหลักการต่าง ๆ และนำไปปฏิบัติได้ผล^{๑๘}

^{๑๗} สุพจน์ บุญวิเศษ, ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหาร, (ชลบุรี : คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๕๒), หน้า ๙.

^{๑๘} บรรยงค์ โตจินดา, องค์การและการจัดการ, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทรวมสาสน์ (๑๙๗๗) จำกัด, ๒๕๕๒), หน้า ๒๕

ก) ทฤษฎีองค์การสมัยดั้งเดิม

- (๑) แนวคิดของเฟรดริกดับเบิลยู เทย์เลอร์ (The One Best Way)
- (๒) แนวคิดของอองรีฟาโยล (การบริหารงานตามหน้าที่โดยกระบวนการจัดการ ๕ อย่างหรือ POCCC)
- (๓) แนวคิดของไลน์ตาลเออวิกและลูเธอร์กูลิค (POSDCORE MODEL)
- (๔) แนวคิดของแมกซ์เวเบอร์ (องค์การแบบระบบราชการ)

ข) ทฤษฎีองค์การสมัยดั้งเดิมใหม่หรือแบบมนุษยสัมพันธ์

- (๑) แนวคิดของเอลตันเมโยบิดาแห่งการบริหารงานแบบมนุษยสัมพันธ์
- (๒) แนวคิดของอับราฮัมมาสโลว์
- (๓) แนวคิดของดักลาสแมคเกรเกอร์ทฤษฎี X และ Y
- (๔) แนวความคิดของเฟดเดอริกเฮิร์ซเบิร์กทฤษฎี ๒ ปัจจัย (แรงจูงใจ)

ค) ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่

- (๑) ทฤษฎีระบบ IPDFE Input-Process-Output-Feedback-Environment
- (๒) ทฤษฎีการจัดการตามสถานการณ์

สรุปได้ว่าทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการมีนักวิชาการได้นำเสนอไว้หลากหลายรูปแบบ ทั้งนี้ องค์การหรือผู้ปฏิบัติจะต้องคัดเลือกทฤษฎีที่สามารถเข้ากับองค์การหรือแผนการปฏิบัติงานของ องค์การให้ได้มากที่สุด เพราะถ้าเราเลือกวิธีการในการดำเนินงานที่ผิดพลาด ก็อย่าคาดหวังว่า การดำเนินงานนั้นจะประสบผลสำเร็จ ดังนั้นการเลือกแนวทางการปฏิบัติจึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด ในการจัดการในทุก ๆ ด้าน ผู้ปฏิบัติงานก็จะต้องมีความรู้ ความสามารถ ทักษะ ในการปฏิบัติงานนั้น เป็นอย่างดีด้วย

ตารางที่ ๒.๓ สรุปทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
ภาวิตา ธาราศรีสุทธิ, (๒๕๔๒, หน้า ๑๐-๒๕)	ทฤษฎีเป็นแนวความคิดที่มีเหตุผล และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้
สุพจน์ บุญวิเศษ, (๒๕๔๒, หน้า ๙)	การจัดการทั่วไปมีลักษณะเป็นกระบวนการ เป็น การกำหนด ขั้นตอนการปฏิบัติงาน เป็นลำดับขั้น การบริหารจัดการนั้น เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์
บรรยงค์ โตจินดา, (๒๕๔๒, หน้า ๒๕)	การจัดการจะต้องใช้ความสามารถในการดำเนินงาน

๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความทุกข์ในพระพุทธศาสนา

โครงการบิณฑบาตความทุกข์ เป็นโครงการที่เกิดขึ้น เพื่อคนที่มีความทุกข์ มีปัญหาและไม่สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองได้ เป็นโครงการเพื่อให้คำปรึกษาทางโหราศาสตร์และการพยากรณ์เพื่อขจัดความทุกข์ตามแนวทางพุทธจิตวิทยา ซึ่งจากการวิจัยพบว่า นักจิตวิทยาผู้ให้การปรึกษาที่มีชื่อเสียงได้ให้ความเห็นว่า ปัญหาרבกวนจิตใจของผู้รับการปรึกษา นั้น เกิดจากบุคคลนั้นมองตนเองไม่ตรงกับความเป็นจริง ไม่เข้าใจความรู้สึก ความต้องการของตนเอง อย่างแท้จริง มีความสับสน เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ก่อให้เกิดความวิตกกังวล คับข้องใจ หรือเก็บ กตอารมณ์ ความรู้สึกเหล่านี้จะไปปิดกั้นความสามารถในการใช้เหตุผลที่มีอยู่ในตนเอง ซึ่งจะช่วยลด ปัญหาทางด้านอารมณ์และความรู้สึกที่เป็นทุกข์วิตกกังวลไปได้ ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษา ได้สำรวจปัญหา สำรวจตนเอง สำรวจความเป็นจริงต่าง ๆ ช่วยให้เกิดสติและปัญญา มองเห็นทางสว่างในการ แก้ไข ปัญหาและได้ใช้ความสามารถที่มีอยู่ในตนเองตัดสินใจแก้ไขปัญหาด้วยตนเองต่อไปได้ ดังนั้น การปรึกษาหมายถึงการให้ความช่วยเหลือผู้ที่มีความสับสนหรือผู้ที่มีความทุกข์ทางด้านอารมณ์-จิตใจ ด้วยการพูด คุยกันอย่างมีขั้นตอนโดยผู้ให้คำปรึกษาจะเป็นผู้ช่วยสร้างบรรยากาศของความสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ผู้มีปัญหาที่มีความรู้สึกสบายใจว่าได้รับการยอมรับและเข้าใจจึงพร้อมที่จะเปิดเผยความรู้สึก หรือปัญหาของตน และเกิดการเรียนรู้สาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นจนสามารถตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองอย่างเหมาะสม แต่อย่างไรก็ตาม การสงสัยใคร่รู้ของมนุษย์ซึ่งมีมากกว่าสัตว์โลกประเภทอื่น โดยเฉพาะความใคร่รู้สิ่งที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไปของชีวิต การคาดการณ์ หรือการทำนายจึง เกิดขึ้น เพื่อจะใช้เป็นข้อมูลเพื่อขจัดทุกข์ในการดำเนินชีวิต

๒.๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องความทุกข์ในพุทธศาสนา

มนุษย์เราทุกคนที่เกิดมาต้องประสบกับความทุกข์นานาประการทุกข์นั้นเกิดจากหลายสาเหตุ ทั้งที่ตนเองสร้างขึ้นและสิ่งอื่นสร้างขึ้น ชีวิตมนุษย์จึงตกอยู่ในภาวะยากลำบากตลอดเวลา และการที่มนุษย์จะสามารถลดความทุกข์จนถึงการดับทุกข์ได้นั้นต้องเข้าใจถึงความหมาย ประเภท ลักษณะ สาเหตุของความทุกข์ แล้วจึงศึกษาวิธีลดความทุกข์ จนถึงวิธีดับทุกข์ในที่สุด

๒.๒.๒ ความหมายของความทุกข์

คำว่าทุกข์ มาจาก ทุ บทหน้า แปลว่า ตัว, ยาก ขม ชาติ ในความอดทน ลง กวี ปัจจัย ลบ ที่สุดธาตุ ซ้อน ก เข้าไป สำเร็จรูปเป็นทุกข์ มีรูปวิเคราะห์ตามหลักบาลีว่า ทุกเขนขมิตพพนติ = ทุกข์ทุกข์ แปลว่า ธรรมชาติได้อันบุคคล จึงทนได้โดยยาก ธรรมชาตินั้นชื่อว่าทุกข์ (สิ่งอันบุคคลพึงทนได้โดยยาก)^{๑๔}

^{๑๔} พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต), สัททนิติปกรณ์ ชาติมูลา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ มุลินธิภูมิพ โลภิกขุ, ๒๕๒๓), หน้า ๒๖.

ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ระบุความหมายของคำว่าทุกข์ ว่า ทุกข-ทุกข์ (ทุกขะ-) น. ความยากลำบาก, ความไม่สบายกาย ไม่สบายใจ, ความทนได้ยาก, ความทนอยู่ในสถานะเดิมไม่ได้^{๒๐}

ท่านพุทธทาสภิกขุได้ให้ความหมายไว้ว่า คำว่าทุกข์ในภาษาไทยหรือ ทุกข์ในภาษาบาลี นั้น ตัวหนังสือแท้ ๆ ที่เป็นความหมายกลาง ๆ กว้างที่สุดแล้วมันแปลว่า ดูน่าเกลียด ๆ แปลว่า น่าเกลียด หรือชั่ว อิกข อกขี นี้ก็แปลว่าดู หรือเห็น ทุกข์ ก็แปลว่าดูเห็นแล้วน่าเกลียด^{๒๑}

คำว่า ทุกข์ มีความหมายใกล้เคียงกับคำภาษาอังกฤษว่า Suffer, Suffering, Pain, Unhappy, Unsatisfactory เป็นต้น โดยทั่วไปแล้วมักใช้คำว่า Suffering แทนความหมายของคำว่า ทุกข์ ถึงอย่างนั้นท่าน Venerable Dr. W. Fahula ก็ยังมีความเห็นว่า คำว่าทุกข์มีความหมายกว้างกว่าคำว่า Suffering หรือคำภาษาอังกฤษอื่นใด^{๒๒} ในพจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์ของ พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต) ยังได้ระบุความหมายของคำว่า ทุกข์ ดังนี้

๑. ทุกข์ สภาพที่ทนอยู่ได้ยาก สภาพที่คงทนอยู่ไม่ได้ เพราะถูกบีบคั้นด้วยความเกิดขึ้นและความดับสลาย เนื่องจากต้องเป็นไปตามเหตุปัจจัยที่ไม่ขึ้นต่อตัวมันเอง (ข้อ ๒ ในไตรลักษณ์)

๒. อาการแห่งทุกข์ที่ปรากฏขึ้น ได้แก่ คน (ได้ในคำว่า ทุกขสังขจะ หรือ ทุกขอริยสังขจ ซึ่ง เป็นข้อที่ ๑ ในอริยสังขจ ๔)

๓. สภาพที่ทนได้ยาก, ความรู้สึกไม่สบาย ได้แก่ ทุกขเวทนา, ถ้ามาคู่กับโทมนัส (ในเวทนา ๕) ทุกข์หมายถึงความไม่สบายกายคือทุกข์กาย (โทมนัสคือไม่สบายใจ) แต่ถ้ามาลำพัง (ในเวทนา ๓) ทุกข์ หมายถึงความไม่สบายกายไม่สบายใจ คือทั้งทุกข์กายและทุกข์ใจ^{๒๓} อีกทั้งยังมีนักวิชาการทางพระพุทธธรรมกับวงการอื่น ๆ มีความเห็นว่า ความทุกข์ กับปัญหาชีวิต คือ สิ่งเดียวกัน สรุปสั้นว่า ทุกข์คือ ปัญหา

สรุปได้ว่า ความทุกข์ คือสิ่งที่บุคคลพึงทนได้ยาก ความยากลำบากทั้งกาย และใจจากการที่ถูกบีบคั้นด้วยความคิดและดับสลายของสรรพสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกัชีวิตมนุษย์ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดกับชีวิตก็คือ ความทุกข์

^{๒๐} ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔, พิมพ์ครั้งที่ ๒ (กรุงเทพมหานคร : ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๕๖, หน้า ๕๗๕.

^{๒๑} พุทธทาสภิกขุ, ศิลปะแห่งชีวิต (มงคลกาล ๑๐๐ ปี ท่านพุทธทาส พระพุทธศักราช ๒๕๕๙). (กรุงเทพมหานคร : ธรรมทานมูลนิธิและธรรมสภา, ๒๕๕๙), หน้า ๑๑.

^{๒๒} Dr. W. Rahula, *What the Buddha Taught*, (Bangkok: Kurusapha Press, 1988), p. 67.

^{๒๓} พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต), พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์, พิมพ์ครั้งที่ ๓๓, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๖), หน้า ๓๐๒.

ตารางที่ ๒.๔ สรุปแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องความทุกข์ในพุทธศาสนา

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต), (๒๕๒๓, หน้า ๒๖)	ธรรมชาติได้อันบุคคล จึงทนได้โดยยาก ธรรมชาติ นั้นชื่อว่าทุกข์
ราชบัณฑิตยสถาน, (๒๕๕๖, หน้า ๕๗๕)	ความยากลำบาก, ความไม่สบายกาย ไม่สบายใจ, ความทนได้ยาก, ความทนอยู่ในสถานะ เดิมไม่ได้ ดูเห็นแล้วน่าเกลียด
พุทธทาสภิกขุ, (๒๕๔๙, หน้า ๑๑)	
Dr. W. Rahula, (1988, p.67)	โดยทั่วไปแล้วมักใช้คำว่า Suffering
พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต), (๒๕๕๖, หน้า ๓๐๒)	สภาพที่ทนอยู่ได้ยาก สภาพที่คงทนอยู่ไม่ได้

๒.๓.๓ ลักษณะของความทุกข์ ๑๐ ประเภท

ความทุกข์ ๑๐ ประเภท เพราะเหตุที่ความทุกข์ในไตรลักษณ์ครอบคลุมเอาความทุกข์ทุกอย่างไว้ คือมีขอบเขตกว้างที่สุด ในที่นี้จึงขอกล่าวถึงความทุกข์อย่างรวม ๆ กันไป คือทั้งทุกข์ในชั้น ๕ ทุกข์ในอริยสัจ และทุกข์ในไตรลักษณ์

สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรส ท่านได้จำแนกทุกข์ไว้ ๑๐ ประเภท คือ

๑.สภาวะทุกข์ - ทุกข์ตามสภาพของสังขาร ได้แก่ ความเกิด ความแก่ ความเจ็บ และ ความตาย ทุกข์ทั้ง ๓ อย่างนี้ ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ละเอียดพอสมควรแล้วในเรื่องอริยสัจ ๔ ตอน ที่ว่า ด้วยทุกข์ ในที่นี้จะขอกล่าวแต่โดยย่อพอได้ความเพื่อให้สมบูรณ์ ความเกิดเป็นทุกข์นั้น เพราะต้องเสี่ยงอันตรายในการเกิดทั้งเด็กและมารดาของเด็ก ขณะอยู่ในท้องมารดาแม้จะอยู่สบายสมควร ไม่กระทบกระเทือนอะไรมากนัก แต่ครั้นถึงวาระที่จะคลอดก็เริ่มมีความเดือดร้อนต่าง ๆ เมื่อคลอดออกมาแล้ว มาสู่สภาพใหม่ ก็เริ่มเข้าสู่ยุคแห่งทุกข์ต่าง ๆ ตรงกันข้ามกับความไม่เกิด ซึ่งเป็นทางหมดทุกข์ ความแก่และความตายเป็นทุกข์อย่างไร ก็ปรากฏแจ่มแจ้งแก่คนทั่วไปอยู่แล้ว^{๒๔}

๒. ปกิณณกทุกข์ หรือ ปภรณทุกข์ แปลว่า ทุกข์จร หรือทุกข์เบ็ดเตล็ด ท่านบ่งถึง ความโศก ความร่ำไรรำพัน ความทุกข์กายทุกข์ใจ ความคับแค้นใจอันเกิดขึ้นเพราะต้องพลัดพรากจาก สิ่งอันเป็นที่รักบ้าง เพราะประสบกับสิ่งอันไม่เป็นที่รักบ้าง เพราะเสื่อมญาติ เสื่อมทรัพย์บ้าง ปรรณาสังไถแล้วไม่ได้สิ่งนั้นตามต้องการบ้าง ความทุกข์ประเภทนี้มีอยู่แทบทุกวัน บางคนก็มีทุกวัน วันละมาก ๆ

^{๒๔} วศิน อิศร, ไตรลักษณ์และปฏิจจสมุปบาท, พิมพ์ครั้งที่ ๕, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ ธรรมดา, ๒๕๔๔), หน้า ๓๑-๓๒.

เสียด้วย จนเกือบทนไม่ไหว หรือทนไม่ไหว ถึงกับเป็นบ้าเอาทีเดียว ความทุกข์ประเภทนี้ แม้จะได้ชื่อว่า ปกิณณกทุกข์ก็จริง แต่ก็มีอาณาภาพ หรืออิทธิพลครอบงำอำยัตยจิตของมนุษย์อยู่ทุก วัน ไม่เคยมีใครรอดพ้นจากความทุกข์ประเภทนี้ได้เลยไม่ว่าจะเป็นราชาหรือยาจก เศรษฐีหรือคน เชื้อใจหญิงหรือชาย และต้องพบมันแทบทุกวันเสียอีกด้วย โดยเฉพาะความทุกข์ใจ และความคับแค้น ใจ โดยเฉพาะคนที่ฝักจิตมาน้อย มีการอบรมจิตน้อย เมื่อกระทบกับภาวการณ์อันทำให้โศกเศร้าเสียใจ หรือคับแค้นใจ ย่อมจะกระเทือนมากเพราะไม่รู้เท่าทันธรรมดาจะน้อย^{๒๕}

๓. นิพัตถทุกข์ - ทุกข์เนื่องนิตย ได้แก่ ความทุกข์อันเกิดจากหนาว ร้อน หิว กระจาย ปวดอุจจาระ ปัสสาวะ

ความหิวกระจายเป็นทุกข์ที่ต้องบำบัดอยู่เสมอ ๆ วันละหลายครั้ง ท่านจึงเรียกว่า นิพัตถทุกข์ (ทุกข์เนื่องนิตย) การทำงานหนัก การเสี่ยงชีวิตทำงาน ส่วนใหญ่ก็เพื่อแสวงหาอาหารและ น้ำมา บำบัดความหิวกระจายนี้เอง ความหิวกระจายจึงเป็นนิพัตถทุกข์ที่เห็นได้ชัด ถ้าไม่สามารถ บำบัดได้ เพราะเหตุใดเหตุหนึ่งก็เป็นทุกข์หนักอาจถึงตายได้ มีตัวอย่างคนอดตายอยู่เสมอทั่วโลก

การปวดอุจจาระและถ่ายอุจจาระ ก็มีกลไกทำนองเดียวกันนี้ในคนธรรมดา ความรู้สึก ปวดอุจจาระเกิดขึ้นเมื่อมีกากอาหาร (อาหารเก่า) เคลื่อนเข้าสู่ลำไส้ใหญ่ส่วนคดเคี้ยวซึ่งอยู่เหนือขึ้นไป จาก ทวารหนัก ทำให้มีการบีบตัวของส่วนนั้น การบีบตัวนี้อยู่ในความควบคุมของระบบประสาท เสรี ถ้าเรายังไม่อยากถ่ายเราก็อาจกลั้นเอาไว้ก่อนได้โดยบีบกล้ามเนื้อหูรูด (ซึ่งมีสองชั้น) ทำนองเดียวกับ กลั้นปัสสาวะ แต่การกลั้นนี้มีอยู่บังคับของจิตใจเพียงบางส่วนหรือบางระยะ เมื่อการกระตุ้น จาก ทวารหนักมีมากขึ้น ๆ ในที่สุดระบบประสาทเสรีก็จะเอาชนะการห้ามของจิตใจ และสั่งหูรูด เปิดให้ อุจจาระออกไปได้การปวด และการถ่ายอุจจาระปัสสาวะจึงเป็นเรื่องที่เราต้องทน แต่ก็ทนอยู่ ไม่ได้ คือ เป็นทุกข์^{๒๖}

๔. พยาธิทุกข์ ทุกข์อันสืบเนื่องมาจากโรคต่าง ๆ คือมีสาเหตุมาจากโรคต่าง ๆ เพราะ ร่างกายได้รับเชื้อโรคบ้าง เพราะอวัยวะเองพิการไป เช่น ต่อมพิการเป็นต้นบ้าง โรคเป็นสภาพเสียดแทงให้เจ็บปวดลำบาก ให้ทุกข์ร้อนหมดเปลืองทรัพย์สิน ทำลายความสามารถบั่นทอนพลังกาย พลังใจ และบั่นทอนอายุให้สั้น

โรคเป็นสาเหตุแห่งทุกข์อย่างหนึ่งแน่นอนไม่มีใครเถียง แต่บางทีโรคก็มีส่วนที่อยู่บ้าง ตรงที่ ทำให้คนไม่มัวเมาประมาทเกินไปความเจ็บเป็นเหตุอย่างหนึ่งของความตาย พอเจ็บคนก็นึกถึง ตาย การนึกถึงความตายบ่อย ๆ เป็นทางบรรเทาความประมาท ความหลงใหลในรูปรส กลิ่น เสียง สัมผัส และทรัพย์ ยศ ความมีหน้ามีตาในสังคม มองในแง่ดี ความมีโรคบ้างก็ไม่ใช้ความเสียโดยส่วน เดียว

^{๒๕} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๔.

^{๒๖} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔๔-๔๕.

๕. สันตปาทุกข์ ทุกข์เพราะถูกกิเลสเผาให้เราร้อน โดยปกติมนุษย์และสัตว์ถูกเพลิง ทุกข์ คือ เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นต้น เผาให้เราร้อนอยู่แล้วกองหนึ่ง ยังมีเพลิงกิเลส คือราคะบ้าง โทสะ บ้าง โมหะบ้างเผาอีก บางทีก็รุ่มเผาพร้อม ๆ กันทั้งสองกอง ทำให้มีความทุกข์เพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ ตรีคุณ

ทุกข์ข้อนี้ หมายถึงทุกข์ทางใจอันสืบเนื่องมาจากกิเลสโดยตรงเช่น ราคะ ความกำหนัด ความกระหายในอารมณ์มีรูป เป็นต้น อันน่าใคร่ น่าปรารถนา น่าพอใจ เมื่อได้สิ่งนั้นมาตามที่ใคร่อยาก ได้ก็หมกมุ่นพัวพันติดอยู่ ใจหาสงบตามปกติภาพของมันไม่ คงกระวนกระวายเพราะความใคร่ ความอยากอยู่นั่นเอง เมื่อไม่ได้อารมณ์นั้นตามใจปรารถนาก็เศร้าโศกเสียใจ ตรอมใจ ถึงกับกินไม่ได้นอนไม่หลับและฆ่าตัวตายก็มี โทสะหรือโกรธ เมื่อเกิดขึ้นก็เผาใจให้เราร้อน อาจทำการประทุษร้ายผู้อื่นให้ เพราะแรงโทสะนั้น ผลก็คือต้องถูกจำจองจำโทษหรือถูกปรับ ถูกตีเดียน ต้องทุกข์อีกเป็นสอง นอกจากนี้วิบากกรรมอันสืบเนื่องมาจากโทสะนั้น ยังส่งผลไปยังภพหน้าอีก เป็นความทุกข์อันยึดเยื้อ โมหะก็ทำนองเดียวกันครอบงำใจแล้วทำให้มีติดมน อาจเห็นผิดเป็นชอบ เห็นชั่วเป็นดี บดบังแสงแห่ง ปัญญาเสีย ไม่ให้เห็นตามเป็นจริงได้ จึงเห็นความหลอกลวงว่าเป็นความจริง ยึดเอาเรื่องหลอกลวงว่าเป็นเรื่องจริง ถือเอาสิ่งไร้สาระว่าเป็นสาระ ทิ้งสาระเสีย เพราะความเข้าใจผิด เห็นผิดคิดผิดเมื่อเป็นดังนี้ ความสงบแห่งใจจึงถูกทำลายลง ความหลงจึงเป็นข้าศึกของความสงบแห่งใจ^{๒๗}

๖. วิบากทุกข์ - ทุกข์อันเกิดจากวิบากหรือผลกรรม สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส ทรงอธิบายว่า “ได้แก่ วิปถีสสาร คือความร้อนใจ การแสวงกรรมกรรม คือ ถูกลง อาชญาความฉิบหาย ความตกยาก และความตกอับมาในบาปมากแห่ง”

ทุกข์อันเกิดจากผลกรรมนี้ เป็นทุกข์อันน่ากลัวอย่างหนึ่ง ผู้ประกอบกรรมชั่วไว้ เมื่อถึงคราวกรรมชั่วนั้นจะให้ผลก่อนทุกขไปจนกว่าการให้ผลของกรรมจะเพลาลงหรือหมดสิ้นไป

ที่ว่ายากที่จะหลีกเลี่ยงได้นั้น เพราะเมื่อกรรมจะให้ผลแก่ผู้ใดมันย่อมวางแผนเป็นขั้นตอนที่จะจับผู้นั้นให้อยู่ไม่ว่าเขาจะหลีกเลี่ยงไปทางใด เพราะธรรมชาติเมื่อบุคคลต้องประสบทุกข์ไม่ว่าเพราะเหตุใดก็ตาม เขาย่อมหาทางหลีกเลี่ยง แต่กรรมมีแผนการไว้เรียบร้อยแล้วถ้าเขาเลี่ยงไปทางนั้นทางนี้ กรรมจะจัดการอย่างนั้นอย่างนี้ คนที่ถึงคราวจะได้รับทุกข์เพราะกรรมเก่ามาให้ผลนั้น จึงหลีกเลี่ยงให้พ้นจากเงื้อมแห่งกรรมไปได้ยาก เขาจะต้องทุกข์ด้วยเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือเรื่องนี้ไปเจอเรื่องโน้น หลีกเรื่องโน้นมาเจอเรื่องนี้เข้าอีก เพราะกำลังแห่งกรรมเป็นกำลังใหญ่ยากที่จะต้านทานได้ สมดังที่ตรัสว่า “นตถิ กम्मสมํ พล = ไม่มีแรงใดเสมอด้วยแรงกรรม” วิบากกรรมที่สูงงอมต้องหล่นตกแก่ผู้ทำ การสร้างกรรมชั่วจึงมีผลเป็นทุกข์เสมอ ควรกลัว

๗. สหคตทุกข์ - ทุกข์ไปด้วยกัน สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส ทรงอธิบายว่า “ได้แก่ทุกข์อันเนื่องมาจากวิบุลผลดังแสดงในโลกธรรมสูตร อัญญกัตุคร ว่า ลาก ยศ

^{๒๗} วติน อิศร, ไตรลักษณ์และปฏิจจสมุปบาท, หน้า ๓๙-๔๐.

สรรเสริญ สุข เป็นทุกข์แต่ละอย่าง ๆ บางอาจารย์อธิบายว่า เป็นวิปริณามทุกข์ คือทุกข์เมื่อแปลเป็นอื่น นำเข้าใจว่ามีลาภคือทรัพย์ ต้องเผ่า ต้องระวัง จนไม่เป็นอันหลับอันนอนได้โดยปกติ เสียชีวิตในการป้องกันทรัพย์ก็มี มียศ คือได้รับตั้งเป็นใหญ่กว่าคนสามัญเป็นชั้น ๆ ต้องเป็นอยู่เดิกว่าคนสามัญ จำต้องมีทรัพย์มากเกินกำลังมักหาได้ไม่พอใช้ ต้องมีภาระมาก เวลาไม่เป็นของตน เป็นที่เกาะของคนอื่นจนนุ่งนั่ง ต้องพลอยทุกข์สุขด้วยเขา ได้รับสรรเสริญเหมือนตีมหัศจรรย์ ขวนจะเพลนไปว่าตนดี ต้องมีสตรีระวังมิให้มากกล่าวคือผลอตัว ตีมหัศจรรย์เสียอีกผู้อื่นยังอาจยังได้ ส่วนสรรเสริญมาจากผู้อื่น ยั่วชวนอยู่เสมอ มีสุขเป็นทางปรารถนาเป็นยิ่งขึ้น จึงยังไม่อิ่ม เป็นอันไม่ได้สุขจริง วิบุลผลอย่างนี้มีทุกข์กำกับอยู่ด้วย แสดงในโลกธรรมสูตรว่าเป็นทุกข์ก็สม”^{๒๘}

๘. อาหารปริเยณฐิทุกข์ - ทุกข์ในการหากิน มนุษย์และสัตว์ที่มีชีวิต ย่อมต้องอาศัยอาหารเป็นอยู่ ขาดอาหารอยู่ไม่ได้ ต้องตายสัตว์ชีพจึงต้องแสวงหาอาหารอยู่เนื่องนิตย์ ในการแสวงหาอาหารนั้นดิรัจฉานที่มีเนื้อเป็นภักษาย่อมต้องล้างผลาญชีวิตสัตว์ชนิดเล็กกว่าตนบ้าง ต้องต่อสู้กับสัตว์ชนิดเดียวกันเพื่อแย่งอาหารกัน

ในหมู่มนุษย์ก็เช่นเดียวกัน ต้องทำงานอาบเหงื่อต่างน้ำ ขวนต้องเอาหลังสู้ฟ้าหน้าดินอยู่ตลอดวัน ทนกร้าแดดกว่าฝน ทนน้ำทนโคลนและสัตว์บางชนิด เช่น ปลิงที่สูบกินเลือด

๙. วิวาทมูลทุกข์ - ทุกข์ซึ่งมีวิวาทเป็นมูล คือ ทุกข์อันมีสาเหตุมาจากการวิวาทกัน เพราะเหตุใดเหตุหนึ่ง เช่น ผลประโยชน์ขัดกัน ส่วนใหญ่ก็เนื่องมาจากผลประโยชน์ขัดกัน เมื่อทะเลาะวิวาทกันแล้ว ก็มีความไม่โปร่งใจ ห้วนหวาด กลัวแพ้ บางคราวชนพรคพวกมาวิวาทด้วยกลายเป็นการยกพวกประหารกัน ถ้าวิวาทนั้นเป็นระดับประเทศและระดับโลก ก็กลายเป็นสงคราม ความเดือดร้อนก็แผ่ไปทั่วประเทศหรือทั่วโลก

๑๐. ทุกข์ขันธ - ทุกข์รวบยอด ได้แก่ ความทุกข์อันเนื่องมาจากการมีขันธ ๕ หรือมี ตัวตน เพราะเหตุที่มีความเกิด มีตัวตนความทุกข์อย่างอื่นจึงตามมา อนึ่ง ความยึดมั่นในขันธ ๕ เป็นการทำลายต้นเหตุแห่งความเกิด เมื่อไม่เกิด ความทุกข์ก็ไม่มี

ความทุกข์ตั้งพรรณนามานี้ ย่อมปรากฏในบุคคลและสัตว์ทั่วไป ส่วนความทนอยู่ไม่ได้ นานของอนุปาทินนสังขาร (สังขารที่ไม่มีวิญญูณครอง) ต้องแตกทำลายไป ท่านรวมเรียกว่าทุกข์ในไตรลักษณ์นี้ด้วย โดยหมายว่าทนได้ยาก หรือทนอยู่ไม่ได้

มองในแง่นี้ สังขารทั้งปวง ไม่ว่าคน สัตว์ หรือสิ่งของ ย่อมตกอยู่ในห้วงทุกข์ ท่านจึงกล่าวไว้โดยสรุปว่า

“ทุกขเมว हि สมโภติ ทุกขं ติฏฐติ เวติ จ

นาณญตร ทุกขา สมโภติ นาณญตร ทุกขา นิรุชณติ”

^{๒๘} วคิน อิศร, ไตรลักษณ์และปฏิจจสมุปบาท, หน้า ๔๖ .

แปลว่า “ทุกข์เท่านั้นเกิดขึ้น ทุกข์เท่านั้นตั้งอยู่ ทุกข์เท่านั้นดับไป นอกจากทุกข์ไม่มีอะไรเกิด นอกจากทุกข์ไม่มีอะไรดับ”^{๒๙}

๒.๓.๔ หลักปฏิบัติสำหรับจัดการความทุกข์ในพระพุทธศาสนา

หลักธรรมและหลักปฏิบัติที่นำมาใช้ในการจัดการความทุกข์ที่ผู้วิจัย พบว่ามีการนำมาใช้มากที่สุด มีดังนี้

การฟังธรรม เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นเบื้องต้นของการพัฒนาปัญญา จัดเป็นบุญขั้นสูงตามหลักพระพุทธศาสนา เพราะพระพุทธศาสนาถือว่า บุญตัวสำคัญคือปัญญา แปลว่า ชำระจิตใจให้บริสุทธิ์ บุญจะชำระจิตใจได้จริงต้องมาถึงขั้นปัญญา จึงจะชำระด้วยวิปัสสนาให้สะอาดได้จริงๆ

ศีล คือ ความประพฤติดีทางกายและวาจา การรักษากายและวาจาให้เรียบร้อย ข้อปฏิบัติสำหรับควบคุมกายและวาจาให้ตั้งอยู่ในความดีงาม, การรักษาปกติตามระเบียบวินัย^{๓๐} ปกติมารยาทที่ปราศจากโทษ, ข้อปฏิบัติในการฝึกหัดกายวาจาให้ดียิ่งขึ้น, ความสุจริตทางกายวาจา และอาชีวะ: มักใช้เป็นคำเรียกอย่างง่ายสำหรับคำว่า อธิศีลสิกขา^{๓๑}

ขันติ คือ ความอดทน, อดได้ทนได้เพื่อบรรลุความดีงามและความมุ่งหมายอันชอบ^{๓๒}

เมตตา คือ ความรัก, ความปรารถนาให้เขามีความสุข, แม้ไม่ตรีจิตคิดจะให้สัตว์ทั้งปวงเป็นสุขทั่วหน้า^{๓๓}

หลักกรรม หมายถึง การกระทำที่ประกอบด้วยเจตนา คือ ทำด้วยความจงใจหรือตั้งใจทำ ดีก็ทำตาม ชั่วก็ทำตาม เช่น ชุดหลุมพรางดักคนหรือสัตว์ให้ตกลงไปตาย เป็นกรรม แต่ชุดบ่อน้ำไว้กินไว้ใช้ สัตว์ตกลงไปตายเอง ไม่เป็นกรรม (แต่ถ้ารู้ที่อยู่บ่อน้ำที่ตนชุดไว้อยู่ในที่ซึ่งคนจะพลัดตกได้ง่าย แล้วปล่อยปละละเลย มีคนตกลงไปตาย ก็ไม่พ้นเป็นกรรม) การกระทำที่ที่เรียกว่า “กรรมดี” ที่ชั่ว เรียกว่า “กรรมชั่ว” โดยจำแนกตามคุณภาพหรือตามธรรมที่เป็นมูลเหตุ มี ๒ อย่าง คือ อกุศลกรรม (กรรมชั่ว) และกุศลกรรม (กรรมดี) จำแนกตามทวารคือทางที่ทำการกรรม มี ๓ อย่าง คือ กายกรรม การกระทำทางกาย วจีกรรม การกระทำทางวาจา และมโนกรรม การกระทำทางใจ^{๓๔}

^{๒๙} วุฒิน อิศร, **ไตรลักษณ์และปฏิจจสมุปบาท**, หน้า ๔๙-๕๐ .

^{๓๐} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), “**ก้าวไปในบุญ**”, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : [http://www.watnyanaves.net/uploads/File/books/pdf. \[uns lodba\]. \[๒ ธันวาคม ๒๕๖๓\]](http://www.watnyanaves.net/uploads/File/books/pdf. [uns lodba]. [๒ ธันวาคม ๒๕๖๓])

^{๓๑} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), **พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์**, พิมพ์ครั้งที่ ๓๕, (กรุงเทพมหานคร : สหธรรมิก, ๒๕๕๓), หน้า ๓๙๑.

^{๓๒} อัง.ทุก. (ไทย) ๒๓/๒๖/๓๒๖, พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), **พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม**, พิมพ์ครั้งที่ ๓๖, (กรุงเทพมหานคร : สหธรรมิก, ๒๕๔๕), หน้า ๒๕

^{๓๓} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), **พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์**, หน้า ๓๒๔.

^{๓๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓-๔.

ไตรลักษณ์ คือ ลักษณะ ๓ ประการ แห่งสังขารธรรมทั้งหลาย ได้แก่

๑. อนิจจตา คือ ความเป็นของไม่เที่ยง
๒. ทุกขตา คือ ความเป็นทุกข์
๓. อนัตตตา คือ ความเป็นของไม่ใช่ตน^{๓๔}

สติปัฏฐาน ๔ หมายถึง ที่ตั้งของสติหรือการตั้งสติกำหนดพิจารณาสิ่งทั้งหลายให้รู้เห็นตามความเป็นจริงของสิ่งนั้น ๆ มี ๔ ประการ ได้แก่

๑. กายานุปัสสนาสติปัฏฐาน คือ การตั้งสติกำหนดพิจารณากาย
๒. เวทนานุปัสสนาสติปัฏฐาน คือ การตั้งสติกำหนดพิจารณาเวทนา
๓. จิตตานุปัสสนาสติปัฏฐาน คือ การตั้งสติกำหนดพิจารณาจิต
๔. อัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน คือ การตั้งสติกำหนดพิจารณาธรรม อริยสัจ ๔

สรุปได้ว่า หลักปฏิบัติสำหรับจัดการความทุกข์ในพระพุทธศาสนา ได้แก่ การฟังธรรม เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นเบื้องต้นของการพัฒนาปัญญา หลักกรรม การกระทำที่ประกอบด้วยเจตนา คือ ทำด้วยความจงใจหรือจงใจทำ ดีก็ตาม ชั่วก็ตาม

^{๓๔} ดูรายละเอียดใน ส.สพ. (ไทย) ๑๗/๑-๑๒/๑-๑๑๐, พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม, หน้า ๘๔

ตารางที่ ๒.๕ สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความทุกข์ในพระพุทธศาสนา

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
<p>วศิน อิศร, (๒๕๔๔, หน้า ๓๑-๓๒)</p>	<p>จำแนกทุกข์ไว้ ๑๐ ประเภท คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. สภาวะทุกข์ ทุกข์ตามสภาพของสังขาร ๒. ปกิณณกทุกข์ หรือ ปภรณทุกข์ ๓. นิพัตถทุกข์ ทุกข์เนื่องนิตย ๔. พยาธิทุกข์ ทุกข์อันสืบเนื่องมาจากโรคต่าง ๆ ๕. สันตปาทุกข์ ทุกข์เพราะถูกกิเลสเผาให้เร่าร้อน โดยปกติมนุษยและสัตว์ถูกเพลิง ๖. วิบากทุกข์ ทุกข์อันเกิดจากวิบากหรือผลกรรม ๗. สหคตทุกข์ ทุกข์ไปด้วยกัน ๘. อาหารปริเยฎฐิทุกข์ ทุกข์ในการหากิน มนุษย์และสัตว์ที่มีชีวิต ๙. วิวาทมูลกทุกข์ ทุกข์ซึ่งมีวิวาทเป็นมูล ๑๐. ทุกข์ชั้นธ ทุกข์รวบยอด
<p>พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), (๒๕๖๓)</p>	<p>หลักปฏิบัติ สำหรับจัดการความทุกข์ในพระพุทธศาสนา</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การฟังธรรม เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นเบื้องต้นของการพัฒนาปัญญา ๒. หลักกรรม การกระทำที่ประกอบด้วยเจตนา คือ ทำด้วยความตั้งใจหรือตั้งใจทำ ดีก็ตาม ชั่วก็ตาม

๒.๓ แนวคิด เกี่ยวกับการให้คำปรึกษา

๒.๓.๑ ความหมายของการให้คำปรึกษา

คำว่า “การให้คำปรึกษา” มีศาสตราจารย์แห่งมหาวิทยาลัยแอสตันฟอร์ดผู้ชื่อว่า John Crumboltz^{๓๖} เป็นผู้เริ่มนำคำว่า Behavioral Counseling มาใช้พร้อมกับทฤษฎีการให้คำปรึกษา เมื่อปี ค.ศ ๑๙๖๔ โดยการศึกษาการปรับพฤติกรรมในกลุ่มพบว่า การกระตุ้นส่งเสริม ให้ข้อมูล (Reinforce) ด้วยคำพูด(Verbal) ช่วยในการปรับพฤติกรรมของเด็กเหล่านั้นให้ผลที่ดีกว่าการใช้สื่อแบบอื่น หลังจากนั้นจึงมีการนำแนวคิดนี้ไปใช้ทั่วไป จากนั้นก็มีนักวิชาการหลาย ๆ ท่านได้ให้นิยามของการให้คำปรึกษาไว้ต่าง ๆ ดังนี้

การให้คำปรึกษาเป็นกระบวนการที่โครงสร้างของอัตรากำลังได้รับการผ่อนคลายในสภาพที่ปลอดภัยภายใต้บรรยากาศและสัมพันธภาพในการปรึกษาทำให้ประสบการณ์เดิมที่ผู้รับการปรึกษาไม่สามารถเผชิญหรือยอมรับได้และถูกนำมาปรับรู้ไปผสมผสานกันเป็นการรู้จักตนเองในแนวทางใหม่ที่ถูกต้อง^{๓๗}

การให้คำปรึกษา หมายถึง กระบวนการให้ความช่วยเหลือต่อผู้ที่รับการปรึกษาในปัญหา ด้านการศึกษาอาชีพและปัญหาส่วนตัวโดยมีกระบวนการในการเก็บวิเคราะห์ข้อมูลและการแสวงหา ลู่ทางในการแก้ปัญหาซึ่งผู้ที่จะทำหน้าที่ในการให้คำปรึกษานั้นจะต้องเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญทางการ ให้ความช่วยเหลือและมีความพยายามช่วยให้ผู้มีปัญหาสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง^{๓๘}

การให้คำปรึกษาเป็นกระบวนการให้ความช่วยเหลือโดยผู้รับการปรึกษาพบปะกับผู้ให้ การปรึกษาภายใต้สัมพันธภาพที่ช่วยให้ผู้รับการปรึกษาเข้าใจเกี่ยวกับตนเองสภาพแวดล้อมและปัญหา หรือความทุกข์ที่กำลังเผชิญหน้าอยู่ได้ดีขึ้น ผู้ให้คำปรึกษาใช้เทคนิคและวิธีการทางจิตวิทยาช่วยให้ ผู้รับการปรึกษามีโอกาสสำรวจความรู้สึกค่านิยมตลอดจนข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับตนเองเพื่อนำไปสู่ทักษะ

^{๓๖} Krumboltz, John D., and Carl E. Thoresen. "The effect of behavioral counseling in group and individual settings on information-seeking behavior", Journal of Counseling Psychology 11.4, (1964) p. 324.

^{๓๗} Rogers, Carl R, Client - Centered therapy: Its Current Practice; Implications and Therapy, (Boston : Houghton Mifflin Company, 1971), อ่างในรศ. วัชร ทรัพย์มี, **ทฤษฎีและกระบวนการให้บริการ ปรึกษา**, (กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๔), หน้า ๓.

^{๓๘} Good, C.V., **Dictionary of Education**, (New York : McGraw – Hill Book Company, 1985), p. 195.

ในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจเลือกวิธีการในการแก้ปัญหาและเป้าหมายในการดำเนินชีวิตของตนเองได้อย่างเหมาะสม^{๓๙}

การให้คำปรึกษาเป็นกระบวนการของสัมพันธภาพระหว่างผู้ให้การปรึกษาซึ่งเป็นนักวิชาชีพผู้ได้รับการอบรมกับผู้รับบริการซึ่งต้องการความช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้รับบริการได้เข้าใจตนเองมากขึ้น ปรับปรุงทักษะในการตัดสินใจ และทักษะในตลอดจนปรับปรุงความสามารถในการที่จะทำใหตนเองพัฒนาขึ้น^{๔๐}

สรุปได้ว่า การให้การปรึกษา คือกระบวนการที่ช่วยให้บุคคลมีความรู้และเกิดการตระหนักในการสำรวจตนเอง ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองโดยมีกระบวนการที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งอาศัยการสื่อสารแบบสองทาง คนหนึ่งเป็นผู้ให้การปรึกษาซึ่งพร้อมที่จะเอื้อให้ผู้รับบริการปรึกษาได้สำรวจและทำความเข้าใจกับปัญหา ตลอดจนสามารถแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและตัดสินใจเลือกได้ด้วยตนเอง

ตารางที่ ๒.๖ สรุปความหมายของการให้การปรึกษา

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
Carl R. Rogers, (1971)	เป็นกระบวนการที่โครงสร้างของอัตตาได้รับการผ่อนคลายในสภาพที่ปลอดภัยภายใต้บรรยากาศและสัมพันธภาพในการปรึกษาทำให้ประสบการณ์เดิมที่ผู้รับบริการปรึกษาไม่สามารถเผชิญ
Carter V. Good, (1985, p. 195.)	กระบวนการให้ความช่วยเหลือต่อผู้ที่รับบริการปรึกษาในปัญหาด้านการศึกษาอาชีพและปัญหาส่วนตัวโดยมีกระบวนการในการเก็บวิเคราะห์ข้อมูลและการแสวงหาช่องทางในการแก้ปัญหาซึ่งผู้ที่จะทำหน้าที่ในการให้การปรึกษานั้นจะต้องเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญทางการให้ความช่วยเหลือ

^{๓๙} อภา จันทรสกุล, **ทฤษฎีและวิธีการให้คำปรึกษา**, พิมพ์ครั้งที่ ๑๓, (กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๕๐), หน้า ๒.

^{๔๐} วชิร ทรัพย์มี, **ทฤษฎีให้บริการปรึกษา**, พิมพ์ครั้งที่ ๖, (กรุงเทพมหานคร : คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๔), หน้า ๕.

ตารางที่ ๒.๖ สรุปความหมายของการให้การปรึกษา (ต่อ)

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
อาภา จันทรสกุล, (๒๕๕๐, หน้า ๒)	กระบวนการให้ความช่วยเหลือโดยผู้รับการปรึกษาพบปะกับผู้ให้การปรึกษาภายใต้สัมพันธภาพที่ช่วยให้ผู้รับการปรึกษาเข้าใจเกี่ยวกับตนเองสภาพแวดล้อมและปัญหาหรือความทุกข์ที่กำลังเผชิญหน้าอยู่ได้ดีขึ้นผู้ให้การปรึกษาใช้เทคนิคและวิธีการทางจิตวิทยาช่วยให้ผู้รับการปรึกษา
วัชรีย์ ทรัพย์มี, (๒๕๕๔, หน้า ๕)	กระบวนการของสัมพันธภาพระหว่างผู้ให้การปรึกษาซึ่งเป็นนักวิชาชีพผู้ได้รับการอบรมกับผู้รับบริการซึ่งต้องการความช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้รับบริการได้เข้าใจตนเองมากขึ้น

๒.๓.๒ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษา

๑. เป้าหมายการให้คำปรึกษามี ๕ เป้าหมายคือ

- ๑) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
- ๒) ปรับปรุงความสามารถของผู้รับคำปรึกษาในการสร้างสัมพันธภาพหลัก
- ๓) เสริมสร้างประสิทธิภาพของผู้รับคำปรึกษาในการเปลี่ยนแปลงและความสามารถในการเผชิญปัญหา
๔. มีการปรับปรุงกระบวนการตัดสินใจของผู้รับคำปรึกษา
๕. ส่งเสริมศักยภาพและการพัฒนาผู้รับคำปรึกษา

๒. วัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษา

- ๑) สำรวจตนเองและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจ
๒. ลดระดับความเครียดและความไม่สบายใจที่เกิดการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม
๓. พัฒนาทักษะทางด้านสังคมทักษะการตัดสินใจ และทักษะการจัดการกับปัญหาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
๔. เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทิศทางที่พึงประสงค์เช่นมีความรับผิดชอบในหน้าที่ต่าง ๆ มากขึ้น มีพฤติกรรมมารยาทที่ดีและสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ดีขึ้น

๒.๓.๓ หลักการสำคัญการให้คำปรึกษา

เนื่องจากการให้คำปรึกษาเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่เป็นทั้งผู้ให้คำปรึกษา และผู้รับคำปรึกษาต้องมีระบบระเบียบมีเทคนิควิธีในการเข้าใจการสร้างมนุษยสัมพันธ์ การช่วยเหลือ การวางแผนการตัดสินใจการเปลี่ยนแปลงในหลายด้านในตัวผู้รับคำปรึกษาดังนั้นในการให้คำปรึกษา จึงจำเป็นต้องมีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

๑. การให้คำปรึกษาตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ว่าผู้รับคำปรึกษาต้องการที่จะเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของตน
๒. การให้คำปรึกษาตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ว่าผู้ให้คำปรึกษาต้องได้รับการฝึกฝนเพื่อ ความชำนาญงานมาก่อน
๓. การให้คำปรึกษาเป็นการช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาสามารถพิจารณาตนเองได้ดี เช่นเดียวกับความสามารถในการพิจารณาสิ่งแวดล้อมของตนจนเกิดการตัดสินใจได้ในที่สุด
๔. การให้คำปรึกษายึดหลักความแตกต่างระหว่างบุคคล
๕. การให้คำปรึกษาเป็นทั้งศาสตร์(Science) และศิลปะ(Art) เป็นทั้งงานวิชาการ และ วิชาชีพที่ต้องอาศัยการฝึกฝนจนชำนาญมากกว่าการใช้สามัญสำนึก
๖. การให้คำปรึกษาเป็นความร่วมมืออันดีสำหรับผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับ คำปรึกษาในอันที่จะช่วยกันค้นหาปัญหาหรือทางออกที่เหมาะสมแท้จริงทั้งนี้โดยที่ต่างฝ่ายอาจจะไม่ เข้าใจมาก่อนว่า “แท้ที่จริงแล้วความยากลำบากหรือปัญหาของสิ่งนั้นคืออะไรซึ่งแตกต่างไปจากการ สอนซึ่งผู้สอนรู้ข้อเท็จจริงมาก่อนหน้านี้แล้ว”
๗. การให้คำปรึกษาเน้นถึงจรรยาบรรณและบรรยากาศที่ปกปิดหรือความเป็น ส่วนตัวเพื่อสนับสนุนการได้มาซึ่งข้อเท็จจริงสำหรับช่วยเหลือและรักษาผลประโยชน์ของผู้รับคำ ปรึกษาเป็นสำคัญ
๘. การให้คำปรึกษาจะเกิดขึ้นต่อเมื่อสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับ คำปรึกษามีระดับสูงมากพอที่ผู้รับคำปรึกษาเต็มใจที่จะเปิดเผยความรู้สึกที่แท้จริงของตนโดยไม่ปกปิด หรือซ่อนเร้น

๒.๓.๔ ขั้นตอนและกระบวนการให้คำปรึกษา

การให้คำปรึกษาเป็นเรื่องของกระบวนการซึ่งต้องปฏิบัติอย่างมีขั้นตอน และต่อเนื่องอย่าง เป็นระบบแต่ละขั้นตอนจะมีความสัมพันธ์กัน โดยการปฏิบัติขั้นแรกจะส่งผลไปสู่ความสำเร็จในการ ปฏิบัติขั้นต่อไป และที่สำคัญต้องอาศัยการทำงานร่วมกันของทั้งผู้ให้และผู้รับคำปรึกษาจึงจะเกิด ประสิทธิภาพมากกว่าจะเป็นความพยายามจากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเพียงลำพัง

การให้คำปรึกษาทำได้หลายลักษณะ เช่นการให้คำปรึกษารายบุคคล (Individual Counseling) การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม (Group Counseling) การให้คำปรึกษาคู่สมรส (Marital

Counseling) การให้คำปรึกษาครอบครัว (Family Counseling) ฯลฯ ซึ่งมีความแตกต่างกันในรายละเอียด ธรรมชาติของปัญหาและการใช้ทักษะเฉพาะบางประการ แต่ในแง่กระบวนการแล้วจะไม่แตกต่างกันกระบวนการให้คำปรึกษามีขั้นตอนที่สำคัญดังนี้

๑. ขั้นตอนการให้คำปรึกษาประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ๕ ขั้นตอน^{๔๑} คือ

ขั้นตอนที่ ๑ การสร้างสัมพันธภาพ ผู้ให้คำปรึกษาต้องทำให้ผู้รับคำปรึกษาเกิด ความอบอุ่น สบายใจ และไว้วางใจ

ขั้นตอนที่ ๒ สสำรวจปัญหา ผู้ให้คำปรึกษาช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาได้สำรวจปัญหา และปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดปัญหาด้วยตัวของเขาเอง

ขั้นตอนที่ ๓ เข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ ผู้ให้คำปรึกษาช่วยให้ผู้รับ คำปรึกษาเข้าใจปัญหา สาเหตุ และความต้องการของตนเอง

ขั้นตอนที่ ๔ วางแผน แก้ปัญหา ผู้ให้คำปรึกษาช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาพิจารณาวิธี แก้ปัญหาและตัดสินใจเลือกสิ่งที่จะปฏิบัติด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ ๕ ยุติการให้คำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษาย้ำความเข้าใจที่เกิดขึ้นระหว่าง ที่ให้คำปรึกษา และช่วยให้ผู้รับคำปรึกษา มีแรงจูงใจและกำลังใจ ที่จะแก้ปัญหาและพัฒนาตนเอง

๒. กระบวนการให้คำปรึกษา (Counseling Process) ยังมีผู้อธิบายไว้อีก ๖ ขั้นตอน^{๔๒} ดังนี้

ขั้นที่ ๑ การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้มารับคำปรึกษาจากแหล่งที่มาได้ทั้งหมด

ขั้นที่ ๒ การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการจัดระเบียบและสรุปข้อมูลเพื่อกำหนดจุดอ่อนและจุดแข็งของผู้มารับคำปรึกษา

ขั้นที่ ๓ การวินิจฉัย (Diagnosis) เป็นการกำหนดปัญหาและสาเหตุ

ขั้นที่ ๔ การพยากรณ์ (Prognosis) เป็นการกำหนดแนวทางในการให้ความช่วยเหลือและทำนายถึงพัฒนาการในอนาคต

ขั้นที่ ๕ การให้คำปรึกษา (Counseling) เป็นพัฒนาการและการปฏิบัติการเพื่อช่วยเหลือผู้มารับคำปรึกษาผ่านพ้นปัญหาได้ด้วยดี

^{๔๑} สวัสดิ์ บันเทิงสุข, การให้คำปรึกษา = Counseling, (เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๒), หน้า ๒๓.

^{๔๒} ผศ.ดร.ลักขณา สิริวัฒน์, การแนะแนวเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๔๓), หน้า ๑๐๐.

ขั้นที่ ๖ การติดตามผล (Lollow Up) เป็นขั้นตรวจสอบว่าผู้มาขอรับคำปรึกษาผ่านพ้นปัญหาไปได้อย่างแท้จริงหรือไม่

๓. ทักษะการให้การปรึกษา (The Counseling Process)^{๔๓}

ทักษะการให้คำปรึกษาตามแนวคิดวิทยา ๔ ขั้นตอน

ขั้นที่ ๑ ขั้นเริ่มต้นการปรึกษาและสร้างสัมพันธภาพ

ขั้นที่ ๒ ขั้นสำรวจตน (เพื่อทำความเข้าใจปัญหา)

ขั้นที่ ๓ ขั้นจัดการ (ดำเนินการ) กับปัญหา (Working Through)

ขั้นที่ ๔ ขั้นยุติการให้การปรึกษา

สรุปได้ว่า กระบวนการให้คำปรึกษา โดยทั่วไปจะมีองค์ประกอบที่เป็นส่วนสำคัญที่เกี่ยวข้องกันอยู่ ๓ ส่วนดังนี้คือ ๑. ผู้ให้คำปรึกษา(Counselor) ๒. ผู้ขอรับคำปรึกษา (Counselee) ๓. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้คำปรึกษา(Counselor) และผู้ขอรับคำปรึกษา (Counselee)การให้คำปรึกษานั้นมีหลายประเภท ขึ้นอยู่กับลักษณะของปัญหา สถานการณ์และความเหมาะสมต่อผู้รับการปรึกษาที่แตกต่างกันไป

๒.๓.๕ กระบวนการในการให้คำปรึกษาในพระพุทธศาสนา

กระบวนการให้คำปรึกษาที่ปรากฏในพระพุทธศาสนานั้นจากการศึกษาค้นคว้า พบว่า มีกระบวนการที่หลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าพระพุทธเจ้าจะใช้กับใคร ที่ไหน อย่างไร ซึ่งในแต่ละกรณีก็มีขั้นตอนที่ไม่เหมือนกันตายตัว แต่พอสรุปโดยสังเขปได้ดังนี้

ขั้นที่ ๑ การวิเคราะห์ (วิศุคโ) : ศึกษาถึงภูมิหลังของผู้รับคำปรึกษา เพื่อให้รู้พื้นฐานและที่มาของปัญหาที่เกิดขึ้น (เท่าที่จำเป็น)

ขั้นที่ ๒ การสังเคราะห์ (สงคโ) : สังเคราะห์ประเด็นปัญหาในแต่ละกรณีศึกษาว่าคือ องค์ประกอบปัญหา, เนื้อหาของปัญหา (รูปแบบการเกิด, ความรู้สึก, ความคิด), ผลกระทบต่อผู้รับคำปรึกษา, สัมพันธภาพต่อผู้อื่น

ขั้นที่ ๓ การวินิจฉัย (วินิจฉัย) : ศักยภาพของผู้รับคำปรึกษาว่ามีกระบวนการแก้ปัญหาอย่างไร กล่าวคือ วิธีแก้ปัญหาปัจจุบัน วิธีแก้ปัญหาในอดีต และผู้ให้การช่วยเหลือ

ขั้นที่ ๔ การพยากรณ์ (พยากรณ์) : ทำความเข้าใจปัญหา สาเหตุ และความต้องการ

^{๔๓} ดวงมณี จงรักษ์, ทฤษฎีการให้การปรึกษาและจิตบำบัดเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ ส.ส.ท., ๒๕๔๙), หน้า ๓๑-๕๑.

ขั้นที่ ๕ การให้คำปรึกษา (อณฺณมณฺญสฺส มนฺตมฺ) : ทบทวนและสรุปข้อมูลย้อนกลับโดยกัลยาณสารเสวนา จัดเรียงลำดับและเชื่อมโยง พิจารณาและเลือกปัญหา วางแผนการให้คำปรึกษา

ขั้นที่ ๖ การติดตามและประเมินผลการให้คำปรึกษา (อนุพฺพนฺ เจว ตถจฺ มนฺตมฺ วิปากวิสฺซขณฺ) : เป็นการประเมินผลในแต่ละครั้ง และในแต่ละรายการ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ยุติการให้คำปรึกษา” โดยมีวัตถุประสงค์คือ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจร่วมกันในสิ่งที่ได้พูดคุยในแต่ละครั้ง และเพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติ เช่น การนัดครั้งต่อไป การนำไปปฏิบัติจริง และการส่งต่อ^{๔๔}

สรุปได้ว่า ขั้นตอนพุทธจิตวิทยาการให้คำปรึกษา หมายถึงวิธีการในการให้คำปรึกษาตามแนวพุทธจิตวิทยา มี ๖ ขั้นตอนดังนี้ ๑) ขั้นรับฟังปัญหาอย่างเป็นกัลยาณมิตร ๒) ขั้นแสดงความเข้าใจและเห็นใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นด้วยเมตตาจิต ๓) ขั้นเอาใส่ใจคู่สนทนาอย่างมีสัมพันธภาพ ๔) ขั้นใช้สัมมาวาจาสนทนา เพื่อสืบหาสาเหตุ สาณเสวนาเชิงพุทธ ๕) บอกขั้นตอนและวิธีการแก้ไขปัญหา ๖) การพยากรณ์ผลการให้คำปรึกษา (ประเมินผล) กระบวนการพุทธจิตวิทยาการให้คำปรึกษา หมายถึงกระบวนการในการให้คำปรึกษาในพระพุทธานุศาสน์ ประกอบด้วย ๑) การวิเคราะห์ ๒) การสังเคราะห์ ๓) การวินิจฉัย ๔) การพยากรณ์ ๕) การให้คำปรึกษา ๖) การติดตามและประเมินผลการให้

ตารางที่ ๒.๗ สรุปแนวคิดที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษา

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
สวัสดี บันเทิงสุข, (๒๕๔๒, หน้า ๒๓)	ขั้นตอนการให้คำปรึกษาประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ๕ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ ๑ การสร้างสัมพันธภาพ ขั้นตอนที่ ๒ สํารวจปัญหา ขั้นตอนที่ ๓ เข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ ขั้นตอนที่ ๔ วางแผน แก้ปัญหา ขั้นตอนที่ ๕ ยุติการให้คำปรึกษา

^{๔๔} ผศ.ดร.ประพัฒน์ ศรีกุลกิจ, พุทธจิตวิทยาการให้คำปรึกษาฉบับปรับปรุง, (พิษณุโลก : บริษัทโพกัสพรินต์ติ้ง จำกัด, ๒๕๖๑), หน้า ๒๐๐ - ๒๐๓.

ตารางที่ ๒.๗ สรุปแนวคิดที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษา (ต่อ)

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
ผศ.ดร.ลักขณา สิริวัฒน์, (๒๕๔๓, หน้า ๑๐๐)	กระบวนการให้คำปรึกษา (Counseling Process) มี ๖ ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ ๑ การวิเคราะห์ ขั้นที่ ๒ การสังเคราะห์ (Synthesis) ขั้นที่ ๓ การวินิจฉัย (Diagnosis) ขั้นที่ ๔ การพยากรณ์ (Prognosis) ขั้นที่ ๕ การให้คำปรึกษา (Counseling) ขั้นที่ ๖ การติดตามผล (Follow Up)
ดวงมณี จงรักษ์, (๒๕๔๙, หน้า ๓๑-๕๑)	ทักษะการให้คำปรึกษา ๔ ขั้นตอน ขั้นที่ ๑ เริ่มต้นการปรึกษาและสร้างสัมพันธภาพ ขั้นที่ ๒ ขั้นสำรวจตน (เพื่อทำความเข้าใจปัญหา) ขั้นที่ ๓ ขั้นจัดการ (ดำเนินการ) กับปัญหา ขั้นที่ ๔ ขั้นยุติการให้การปรึกษา
ผศ.ดร.ประพัฒน์ ศรีกุลกิจ, (๒๕๖๑, หน้า ๒๐๐ - ๒๐๓)	ขั้นที่ ๑ การวิเคราะห์ (วิศุคโห) ขั้นที่ ๒ การสังเคราะห์ (สังคโห) ขั้นที่ ๓ การวินิจฉัย (วินิจฉัยโย) ขั้นที่ ๔ การพยากรณ์ (พยากรณ์) ขั้นที่ ๕ การให้คำปรึกษา (อณญมณญสส มนตนิ) ขั้นที่ ๖ การติดตามและประเมินผลการให้คำปรึกษา (อนุพนพน เจว ตยจ มนตนิวิปากวิสขชน)

๒.๔ ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย

ประวัติวัดลาดบัวขาว หรือวัดหลวงปู่ทอง สร้างโดยพระยาราชาโยธา (เนียม สิงหเสนี) และพระยาสุเรนทร์ราชเสนา (พิง สิงหเสนี) สองพี่น้อง บุตรเจ้าพระยามุขมนตรี (เกด สิงหเสนี) หลานปู่ของเจ้าพระยาบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) เมื่อประมาณปี ๒๔๑๕ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาในปี ๒๔๒๕ ชื่อว่า วัดลาดบัวขาว เพราะวัดนี้ตั้งอยู่ใกล้กับบึงน้ำซึ่งมีดอกบัวสีขาวเป็นจำนวนมาก แต่ชาวบ้านยังคงเรียกชื่อว่า วัดราชาโยธา หรือวัดพระราชาโยธา มาจนทุกวันนี้

หลังจากสร้างวัดเสร็จแล้วพระยาราชาโยธาได้ไปนิมนต์หลวงปู่ทอง (อายะนะ) มาครองวัด เป็นเจ้าอาวาสรูปแรก ซึ่งท่านเป็นที่นับถือของประชาชนในละแวกวัดและบริเวณใกล้เคียงอย่างมากในเวลาต่อมา ท่านมีอายุยืนยาวถึง ๑๑๗ ปี เป็นยอดพระเกจิที่เก่งมากโดยท่านเป็นศิษย์รุ่นน้องของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) (ศิษย์ร่วมสำนักเดียวกันอีกท่าน คือ หลวงปู่แก้ว วัดเครือวัลย์)

โครงการบิณฑบาตความทุกข์ เป็นโครงการที่เกิดขึ้นเพื่อคนที่มีความทุกข์ มีปัญหาและไม่สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองได้ เป็นโครงการเพื่อให้คำปรึกษาทางโหราศาสตร์และการพยากรณ์เพื่อขจัดความทุกข์ตามแนวทางพุทธจิตวิทยา เพราะคำสอนในพระพุทธศาสนาได้แสดงให้เห็นสัจธรรมของชีวิตมนุษย์ว่า มีความขัดข้อง ปรวนแปร เดือดร้อน ลำบาก เจ็บปวด สูญเสีย พลัดพราก และมีปัญหาซึ่งทางพระพุทธศาสนา เรียกว่า “ความทุกข์ หรือโรคทุกข์” เพราะฉะนั้น ผู้ที่มาปรึกษากับพระพุทธเจ้าก็เพื่อต้องการรักษาโรคทุกข์ของตนเอง จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการให้การปรึกษาวิธีพุทธจึงอยู่ที่การดับทุกข์เท่านั้น ดังปรากฏพุทธดำรัส ในอลคัททูปมสูตร ความว่า “ทั้งในกาลก่อนและในกาลบัดนี้ เราบัญญัติทุกข์และความดับทุกข์ พระพุทธองค์ต้องการให้บุคคลที่มีโรคทุกข์ได้พัฒนาตนเองให้สูงยิ่งขึ้น มีความสามารถในการเรียนรู้ แก้ไขและป้องกันโรคทุกข์ด้วยตนเอง และสามารถพลิกฟื้นชีวิตของตนเองให้พ้นจากโรคทุกข์ทั้งปวง พ้นจากวงจรการเวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏ เข้าสู่พระนิพพาน

เขตสะพานสูง เดิมเป็นชื่อของแขวงแขวงหนึ่ง เดิมอยู่ในพื้นที่การปกครองเขตบางกะปิ ซึ่งขณะนั้นเขตบางกะปิได้แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น ๘ แขวง ได้แก่ แขวงคลองจั่น แขวงหัวหมาก แขวงวังทองหลาง แขวงลาดพร้าว แขวงจระเข้บัว แขวงคลองกุ่ม แขวงสะพานสูง และแขวงคันนายาว ต่อมาเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๓๒ มีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่การปกครองและจัดตั้งสำนักงานเขตใหม่ขึ้นอีก ๔ สำนักงานเขต ได้แก่ สำนักงานเขตดอนเมือง สำนักงานเขตจตุจักร สำนักงานเขตลาดพร้าว การปกครองของเขตบางกะปิ และได้แยกแขวงคลองกุ่ม แขวงสะพานสูง และแขวงคันนายาวไปขึ้นกับเขตบึงกุ่ม และแยกแขวงลาดพร้าวกับแขวงจระเข้บัวไปขึ้นอยู่กับเขตลาดพร้าว

ต่อมาได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๐ ให้มีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่เขตการปกครองและจัดตั้งสำนักงานเขตใหม่เพิ่มขึ้นอีก ๖ สำนักงานเขต ได้แก่ สำนักงานเขตคลองสามวา สำนักงานเขตคันนายาว สำนักงานเขตวังทองหลาง สำนักงานเขตสะพานสูง สำนักงานเขตสายไหม และสำนักงานเขตหลักสี่ สำหรับสำนักงานเขตสะพานสูงนั้นได้นำพื้นที่ของแขวงสะพาน

สูง เขตบึงกุ่ม และพื้นที่บางส่วนของแขวงประเวศ เขตประเวศ มารวมกัน โดยแบ่งออกเป็น ๓ แขวง มีประชากรที่มีอายุ ๑๘ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป มีทั้งสิ้น ๗๗,๑๔๕ คน^{๔๔} จำแนกเป็นรายตำบลดังตารางที่ ๒.๘

ตารางที่ ๒.๘ จำนวนประชากรแต่ละแขวง ในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

ที่	แขวง	จำนวนประชากร(คน)
๑	แขวงสะพานสูง	๒๓,๙๘๐
๒	แขวงราษฎร์พัฒนา	๓๓,๖๕๑
๓	แขวงทับช้าง	๑๙,๕๑๔
รวม		๗๗,๑๔๕

๒.๕ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตลดาว ปุรณานนท์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแนวพุทธแบบกลุ่มต่อการเพิ่มพูนสันติภาวะโดยมีเมตตาเป็นตัวแปรสื่อ” ผลการวิจัยพบว่า ๑. แบบวัดเมตตา ($\alpha=0.๙๓$) และแบบ วัดสันติภาวะ ($\alpha=0.๙๑$) มีคุณภาพและมาตรฐานระดับดี ๒. การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแนวพุทธแบบกลุ่ม และแบบรายบุคคล ช่วยเพิ่มสันติภาวะและเมตตา และเมตตาเป็นตัวแปรสื่อบางส่วน ของความสัมพันธ์ระหว่างการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแนวพุทธกับสันติภาวะในพนักงาน ๓. คุณค่าต่อวงการ วิชาของการวิจัยนี้ คือ การวิจัยแสดงว่าองค์ความรู้ทางพุทธศาสนาประยุกต์กับกระบวนการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สามารถส่งผลให้เกิดเมตตาที่ส่งผลต่อการเพิ่มสันติภาวะได้^{๔๖}

สมพร รุ่งเรืองสกกิจ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการปรึกษาตามแนวพุทธศาสนาในการช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาทางอารมณ์” ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบในการให้การปรึกษาตามแนวพุทธศาสนา แต่ละครั้งใช้เวลา ๑ ถึง ๒ ชั่วโมง การปรึกษาแต่ละครั้งประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน คือ ๑) การเป็นกัลยาณมิตร ๒) การค้นหาเหตุแห่งปัญหา และสอนเรื่องสาเหตุของความทุกข์ใจและการดับทุกข์ตามแนวพุทธศาสนา โดยเน้นในเรื่องของ ไตรลักษณ์ ๓) การวางแผน แก้ไขปัญหา เน้นที่การเข้าใจเรื่อง การไม่เที่ยงของสิ่งต่างๆ ตลอดจนการไม่ยึดมั่น และการเจริญสติ และ ๔) การสรุป

^{๔๔} สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง, ประชากรจากทะเบียนบ้าน พื้นที่ แขวงสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ข้อมูลเดือนธันวาคม ๒๕๖๒, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <https://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statMONTH/INTERNET/#/TableTemplate/Area/statpop>, [๗ ธันวาคม ๒๕๖๓]

^{๔๖} ตลดาว ปุรณานนท์, “ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแนวพุทธแบบกลุ่มต่อการเพิ่มพูนสันติภาวะโดยมีเมตตาเป็นตัวแปรสื่อ” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต, (คณะจิตวิทยา : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๓).

ประเมินผล ค่าคะแนนจากแบบวัดอาการวิตกกังวล และอาการซึมเศร้าลดลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๐ ผู้ป่วยมีความพึงพอใจต่อบริการที่ได้รับ สามารถทำใจ และปล่อยวางต่อปัญหาส่วนปัจจัย ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการให้การปรึกษาแนวพุทธ คือ ปัจจัยนำเข้าได้แก่นโยบายการสนับสนุนงานให้การปรึกษา การฝึกอบรมให้กับผู้ให้การปรึกษา ความศรัทธาของผู้รับการปรึกษาต่อคำสอนทางพุทธศาสนา กลวิธีในการสอนให้ผู้รับการปรึกษาเข้าใจ ศรัทธาต่อคำสอนทางพุทธศาสนา และสถานที่ จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า การให้การปรึกษาแนวพุทธ สามารถลดปัญหาทางอารมณ์ ได้^{๔๗}

พระมหากิจการ โชติปญโญ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาพุทธวิธีการให้คำปรึกษา ที่ปรากฏในพระสุตตันตปิฎก” ผลการวิจัยพบว่า พุทธวิธีการให้คำปรึกษา คือ กระบวนการที่พระพุทธรเจ้าทรง แสดงธรรมให้แก่มนุษย์ผู้ประสบปัญหา คือ ความทุกข์ ให้มีหนทางในการพัฒนาตนเองให้หลุดพ้น จากความทุกข์ที่กำลังประสบอยู่ โดยมีพระพุทธรเจ้าทรงเป็นกัลยาณมิตร ทรงเป็นผู้แนะนำด้วยวิธีการ ต่าง ๆ และทรงให้ความเป็นอิสระในการตัดสินใจของพวกเขา พุทธวิธีการให้คำปรึกษาดังกล่าวมี หลักการที่สำคัญ คือ พระองค์ทรงช่วยชี้แจงถึงปัญหาให้กระจ่างชัดเจน โน้มน้าวจิตใจให้เขาปฏิบัติ ตาม ให้มีความมุ่งมั่นต่อการแก้ไขปัญหาและให้เกิดความสุขใจ มองเห็นหนทางแก้ไขปัญหา คือ ความทุกข์นั้นได้^{๔๘}

พระกฤษฎา พุทธเกตุ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวพุทธวิธี “อริยสัจ ๔” ต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของสามเณรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนสมเด็จพระปริยัติธรรม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์” ผลการวิจัยพบว่า การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวพุทธวิธี “อริยสัจ ๔” นี้ ทำให้กลุ่มสามเณรนักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมลดลง จึงควรส่งเสริมและ สนับสนุนให้มีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวพุทธวิธี “อริยสัจ ๔” ไปใช้สวดพฤติกรรมที่ไม่ เหมาะสมของนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ได้ต่อไป^{๔๙}

วิชชุดา จิตโชติรัตนนา ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการปรึกษาแนวพุทธจิตวิทยาบูรณาการของพระสงฆ์ที่มีบทบาทให้การปรึกษา” ผลการวิจัยพบว่า

๑. การปรึกษาแนวพุทธจิตวิทยา เป็นกระบวนการที่ผู้ให้การปรึกษานำหลักธรรม โดยเฉพาะอริยสัจ ๔ มาช่วยเหลือบุคคลที่มีทุกข์ใจให้เข้าใจความจริงของธรรมชาติของชีวิตตามแนว

^{๔๗} สมพร รุ่งเรืองกลกิจ, “การพัฒนารูปแบบการปรึกษาตามแนวพุทธศาสนาในการช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาทางอารมณ์” , รายงานการวิจัย, (คณะพยาบาลศาสตร์ : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๙).

^{๔๘} พระมหากิจการ โชติปญโญ, การศึกษาพุทธวิธีการให้คำปรึกษาที่ปรากฏในพระสุตตันตปิฎก” *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๒).

^{๔๙} พระกฤษฎา พุทธเกตุ, “ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวพุทธวิธี “อริยสัจ ๔” ต่อ พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของสามเณรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนสมเด็จพระปริยัติ อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์” , *วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต*, (คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๕๖)

พุทธธรรม โดยใช้การสนทนาด้วยความเป็นกัลยาณมิตร เอื้อให้ผู้มาปรึกษาเข้าใจทุกข์ที่เกิดขึ้นกับตนเอง โดยใช้ปัญญาไตร่ตรองให้คลี่คลายทุกข์ได้ด้วยตนเอง และพัฒนาตนให้ถึงพร้อมในไตรสิกขาสามารถคุ้มครองชีวิตตนเองให้ไปสู่หนทางที่ดีงามและเป็นประโยชน์

๒. การปรึกษาตามแนวคิดทฤษฎีจิตวิทยาตะวันตก เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ด้วยการสนทนาของผู้ให้การศึกษาและผู้รับการปรึกษาภายใต้สัมพันธภาพที่ดี ซึ่งช่วยให้ผู้มารับการปรึกษาเกิดการตระหนักรู้ในตนเอง มีความงอกงามทางด้านจิตใจ สามารถใช้พลังปัญญา และความสามารถของตนในการตัดสินใจแก้ปัญหา

๓. แนวทางการให้การศึกษาแนวพุทธจิตวิทยาของพระสงฆ์ที่มีบทบาทให้การศึกษาเป็นกระบวนการที่พระสงฆ์ให้การศึกษาผู้ทุกข์ใจที่มาปรึกษา ให้มีสติ สมาธิ และสามารถควบคุมตนเองให้มีใจที่สงบนิ่ง ผ่อนคลาย พร้อมพิจารณาเรื่องราวที่เกิดขึ้นตามจริง มีการคิดแบบโยนิโสมนสิการสามารถจัดการปัญหาได้ด้วยตนเอง และมุ่งพัฒนาตนเองด้วยไตรสิกขา^{๕๐}

๔. รูปแบบการศึกษาแนวพุทธจิตวิทยายุทธนาการของพระสงฆ์ผู้มีบทบาทให้การศึกษา มี ๖ องค์ประกอบ คือ ๑) เป้าหมายการศึกษา ผู้มาปรึกษาสามารถเผชิญปัญหาด้วยสติ มีกระบวนการคิดแบบโยนิโสมนสิการ มีสัมมาทิฐิ พัฒนาไตรสิกขา และดำเนินชีวิตที่ดีงาม ๒) หลักธรรมที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษา ประกอบด้วย ชั้น ๕ ไตรลักษณ์ หลักกรรม อริยสัจ ๔ และไตรสิกขา ๓) คุณลักษณะที่สำคัญของพระสงฆ์ผู้มีบทบาทให้การศึกษา เป็นผู้ที่มีพรหมวิหาร ๔ และสังคหวัตถุ ๔ มีความเป็นกัลยาณมิตร มีสติสัมปชัญญะ โดยสม่ำเสมอ มีวิถีคิดแบบโยนิโสมนสิการและดำรงตนตามหลักไตรสิกขา ๔) กระบวนการให้การศึกษา มี ๖ ขั้นตอน ได้แก่ ปฏิสันถารด้วยจิต เมตตา สนทนาอย่างเป็นกัลยาณมิตร พินิจรู้ทุกข์ ชี้อธิบายให้เห็นและเข้าใจในเหตุแห่งทุกข์ นำพาให้บังเกิดสุขภายใน ให้แนวทางดำเนินชีวิตด้วยมรรควิธี ๕) ทักษะการปรึกษา ผู้ให้การปรึกษามีการฝึกสมาธิและวิปัสสนา ใช้วาจาสุภาพ และใช้ทักษะการสื่อสารเพื่อการปรึกษา และ ๖) ผลการศึกษาผู้มาปรึกษาคลายความทุกข์ใจ และเข้าใจความจริงของชีวิตมากขึ้น

รูปแบบการศึกษาแนวพุทธจิตวิทยายุทธนาการของพระสงฆ์ที่มีบทบาทให้การศึกษามีผลการประเมินความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ผลประเมินการนำรูปแบบไปใช้ พบว่า ผู้มาปรึกษามีการเปลี่ยนแปลงภายในหลังการปรึกษา คือ มีจิตใจเข้มแข็งมากขึ้น ไม่โทษผู้อื่น อบอุ่นใจสบายใจ รู้สึกปิติเห็นทางออกของปัญหา มุ่งมั่นตั้งใจจะทำสิ่งดี ๆ ต่อไป

พระเมธีธรรมประนาท (ปรีชา มวลชู) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาพุทธจิตวิทยาการให้คำปรึกษาเชิงบูรณาการ” ผลการวิจัยพบว่า จิตวิทยาการให้คำปรึกษาคือการให้ความช่วยเหลือที่เกิด

^{๕๐} วิชชุตา ฐิติโชติรัตนนา, “การพัฒนาบูรณาการการศึกษาแนวพุทธจิตวิทยายุทธนาการของพระสงฆ์ที่มีบทบาทให้การศึกษา”, **พุทธศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต (พุทธจิตวิทยา)**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๒).

จากสัมพันธภาพของบุคคลอย่างน้อย ๒ คนคือผู้ให้และผู้รับการปรึกษา เพื่อช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาสามารถ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาด้วยตนเองได้อย่างรอบครอบและเหมาะสม เพื่อให้การปรึกษามีประสิทธิภาพวิธีการพุทธจิตวิทยาการให้คำปรึกษาคือกระบวนการการให้คำปรึกษาในพระพุทธศาสนา มีเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือผู้มารับคำปรึกษาสามารถตัดสินใจ เข้าใจ และยอมรับตนเองในด้านต่าง ๆ ตลอดจนจนหนักถึงความต้องการของตนเอง เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสุขภาพจิต ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา เป็นต้น

การใช้พุทธจิตวิทยาการให้คำปรึกษาเชิงบูรณาการ เป็นการบูรณาการระหว่างจิตวิทยาการให้คำปรึกษากับคำสอนในพระพุทธศาสนาด้วยวิธีการแบบผสมผสาน องค์ความรู้สำคัญที่ได้จากการวิจัย พบว่ามี ๗ ขั้นตอนดังนี้ ๑. ขั้นการสร้างสัมพันธภาพกับญาติมิตร ๒. ขั้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยจิตเมตตา ๓. ขั้นการสนทนาอย่างเป็นกัลยาณมิตร ๔. ขั้นพินิจรู้ปัญหา ๕. ขั้นให้คำปรึกษาแนะนำ ๖. ขั้นนำพาให้คลายทุกข์ เกิดสุขทั้งภายในและภายนอก ๗. ขั้นพยากรณ์และยุติการให้คำปรึกษา^{๕๑}

พระเจนท์จันทร์ จันทปญโญ (แสงคำ)^{๕๒} ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาพุทธจิตวิทยาการให้คำปรึกษาเชิงบูรณาการ” ผลการวิจัยพบว่า

๑) แนวคิดที่ว่าด้วยเรื่องทุกข์ในพระพุทธศาสนาเถรวาท มีอธิบายอยู่ในหมวดธรรมสำคัญหลายหมวด โดยธรรมที่อธิบายสภาวะธรรมชาติของสรรพสิ่งเรียกไตรลักษณ์ กล่าวถึงลักษณะสิ่งทั้งหลายที่มีใจครองและไม่มีใจครองที่เรียกว่าสังขาร ล้วนเกิดขึ้นมาอย่างมีเงื่อนไข ดำรงอยู่ภายใต้ภาวะบีบเค้น มีความกดดันขัดแย้ง และไม่สามารถคงอยู่ในสภาพเดิมได้ เป็นภาวะเปลี่ยนแปลงที่เนื่องกันของการเกิดขึ้น ดำรงอยู่ และการดับไป ลักษณะและภาวะดังกล่าวคือทุกข์ ทุกข์ที่ว่าเกิดขึ้นมีอยู่และเป็นไปในบุคคลเรียกทุกข์ขอรียสัจ การเกิดคืออาการรับรู้ของจิตเรียกเวทนา แก่และเจ็บให้ความรู้สึกเป็นทุกข์เวทนาคืออาการของร่างกายที่เป็นอยู่ และเป็นไปสู่ความตายคือความเสื่อมสลายไม่สามารถคงรูปอยู่ได้ ส่วนกระบวนการเกิดที่เป็นอาการของจิตและสาเหตุของทุกข์ แสดงไว้ในหลักปฏิจางสมุปบาท โดยกล่าวถึงอวิชชาเรื่อยมาถึงตัณหาและอุปาทานก่อให้เกิดทุกข์เรียกอุปาทานทุกข์ คืออาการของจิตที่ยึดติด ครุ่นคิด ยึดมั่นด้วยอำนาจของกิเลส ซึ่งในทางธรรมะจัดว่ากิเลสเหล่านี้เป็นธรรมชาติที่สามารถก่อทุกข์ให้กับบุคคลได้ ถ้าไม่รู้ในลักษณะและภาวะที่ให้ผลเป็นอาการต่าง ๆ ตามเป็นจริง

๒) วิธีการดับทุกข์ตามแนวทางพระพุทธศาสนาเถรวาท มีหลักปฏิบัติสำคัญ คืออริยสัจข้อที่ ๑ ทุกข์คือสิ่งที่ควรกำหนดรู้ด้วยสติและโยนิโสมนสิการ ข้อที่ ๒ สมุทัยคือสิ่งที่ควรละ ข้อที่ ๓ นิโรธคือ

^{๕๑} พระเมธีธรรมประนาท (ปรีชา มวลชู), “การศึกษาพุทธจิตวิทยาการให้คำปรึกษาเชิงบูรณาการ”, **พุทธศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต (พุทธจิตวิทยา)**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๑).

^{๕๒} พระเจนท์จันทร์ จันทปญโญ (แสงคำ), “ศึกษาวิเคราะห์วิธีการดับทุกข์ตามแนวทางพระพุทธศาสนาเถรวาท”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๐).

สภาพที่ทุกข์หมดไป ครอบคลุมถึงการปิดกั้นไม่ให้มีทุกข์เกิดขึ้น และข้อที่ ๔ มรรคคือสิ่งที่ควรเจริญ อริยสัจทั้ง ๔ ข้อนี้ เมื่อบุคคลเห็นข้อใดข้อหนึ่งก่อนธรรมอีก ๓ ข้อที่เหลือจะเกิดขึ้นเนื่องกันทันที อธิบายตามหลักไตรสิกขาซึ่งครอบคลุมข้อปฏิบัติของมรรคทั้ง ๘ ด้วย กล่าวคือ การดับทุกข์ในส่วนของ ปัญญา มีสัมมาทิฐิ สัมมาสังกัปปะคือหลักโยนิโสมนสิการ ซึ่งเป็นหลักการคิดเพื่อให้เกิดปัญญาคือกุศล ธรรม การดับทุกข์ในส่วนของสมาธิ มีสัมมาวายามะ สัมมาสติและสัมมาสมาธิ คือ หลักอภิปาพธรรม หรือสติและสัมปชัญญะ เป็นการดำเนินชีวิตอย่างรู้ตัวทั่วพร้อมในปัจจุบันขณะ การดับทุกข์ในส่วนของ ศีลมีสัมมาวาจา สัมมากัมมันตะและสัมมาอาชีวะ คือหลักอินทริยสังวร เป็นการสำรวมระวังในการ เกี่ยวข้องกับโลกภายนอกโดยไม่จำเป็นผ่านทางอายตนะ บุคคลควรพัฒนาหลักปฏิบัติ ๓ ประการให้ สมบูรณ์และเจริญขึ้นไปพร้อมกัน ดังนั้นไม่ว่าบุคคลจะดับทุกข์ในส่วนของปัญญาส่วนของสมาธิ หรือใน ส่วนของศีลก็ตาม จิตขณะนั้นจะเข้าถึงภาวะนิโรธชั่วคราวที่เรียกว่าตังคินิโรธหรือนิพพานชั่วคราว เมื่อบุคคลศรัทธาในภาวะดังกล่าวก็จะประพุดติมรรคอย่างต่อเนื่องเพื่อขยายภาวะนิโรธให้ยาวนานขึ้น ทุกข์ก็จะดับเย็นได้ตามระยะเวลาของความเพียรที่ประพุดติมรรค

๓) ความสำคัญของวิธีการดับทุกข์ตามแนวทางพระพุทธศาสนาเถรวาท (๑) วิธีดับทุกข์กับการ ช่วยทำให้มีองค์ความรู้ต่อการดำเนินชีวิต ช่วยสร้างความเข้าใจในโลกและชีวิต ให้บุคคลมีทัศนคติ ที่ถูกต้องและตระหนักรู้อย่างยิ่งว่า ธรรมชาติของชีวิตเป็นทุกข์เพราะแก่ เจ็บ และตาย รวมถึงธรรมดา มีการพลัดพรากจากของรักหรือประสบของที่ไม่รัก หรือสิ่งที่เกี่ยวข้องอยู่กับโลกธรรมต่าง ๆ ว่าเป็นสิ่ง ที่ต้องกำหนดรู้พิจารณาในปัจจุบันตามเป็นจริง โดยตระหนักถึงพฤติกรรมของตัณหาที่สามารถ ก่อให้เกิดทุกข์ เพื่อจะได้คลายออกหรือดับเสียซึ่งความคิดยึดถือมั่นด้วยกิเลส ตามหลักปฏิบัติใน ส่วน ของปัญญาคือโยนิโสมนสิการ (๒) วิธีดับทุกข์กับการช่วยกำหนดรูปแบบการดำเนินชีวิต ช่วยสร้าง รูปแบบการดำเนินชีวิตที่ลดละ รากะ โทสะ โมหะให้เบาบางลง โดยการเข้าถึงภาวะนิโรธนั้นเป็นการใช้ ชีวิตอยู่ตามหลักอภิปาพธรรม มีสติคอยระลึกรู้ช่วยส่งเสริมจริยธรรมตั้งแต่ระดับศีลถึงสมาธิ เป็น ธรรมที่หากบุคคลฝึกฝนปฏิบัติไปตามลำดับโดยอิงอยู่กับนิรามิสสุขอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือเมื่อดับ/ สกัถ/หยุดทุกข์ชั่วคราวในขณะจิตนั้น ๆ ที่เกิดขึ้นได้แล้ว บุคคลก็จะสามารถตั้งต้นจิตที่เกิดในขณะต่อ ไปโดยปราศจากทุกข์ เพื่อเป็นการเริ่มต้นประพุดติตามทางแห่งมรรค ด้วยสัมมาทิฐิตลอดถึง สัมมาสมาธิ โดยการประพุดติจริยธรรมข้อต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับตนเอง เพื่อรักษาคุณภาพจิตให้อยู่ใน ภาวะนิโรธได้อย่างต่อเนื่องและยาวนานขึ้น และ (๓) วิธีดับทุกข์กับการมีมรรคาเพื่อชีวิตอันประเสริฐ ความสิ้นไปแห่งทุกข์นั้นสัมพันธ์กับการประพุดติจากหยาบไปหาละเอียด บุคคลเมื่อประพุดติจริยธรรม รับผิดชอบชีวิตด้วยปัญญาอย่างโลกียะมาได้ระดับหนึ่ง คุณภาพของจิตที่ประณีตขึ้น ส่งผลให้จิตเป็น อิสระมากขึ้นสามารถเข้าสู่โลกุตระธรรมด้วยจิตปัญญาที่หลุดพ้นเหนือกระแสโลกสามารถดับทุกข์ได้ ตามระดับพื้นจิตที่ได้รับการพัฒนาโดยอริยมรรค ตั้งแต่พระโสดาบันเรื่อยมาจนถึงพระอรหันต์ผู้ทำ ที่สุดแห่งทุกข์ในพระพุทธศาสนา

สรุปได้ว่า พุทธวิธีการศึกษาจะช่วยให้บุคคลมีการเปลี่ยนแปลงไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์อย่างเห็นได้ชัด แต่การวิจัยเหล่านั้นเน้นนำหัวข้อธรรมมาใช้ในการศึกษาเป็นหลักโดยขาดการนำเสนอจุดมุ่งหมายคุณสมบัตินี้และหลักธรรมสำหรับการศึกษาระบบการพักและการศึกษาที่พระพุทธรเจ้าทรงใช้ในการศึกษาอย่างชัดเจน

ตารางที่ ๒.๙ สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นักวิจัย	ผลการวิจัย
ตลดาว ปุณฺณานนท์, (๒๕๕๓)	การศึกษาเชิงจิตวิทยาแนวพุทธแบบช่วยเพิ่มสันติภาวะและเมตตา และเมตตาเป็นตัวแปรสื่อบางส่วนของ ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาเชิงจิตวิทยาแนวพุทธกับสันติภาวะ พุทธศาสนาประยุกต์กับกระบวนการศึกษา เชิงจิตวิทยาสามารถส่งผลให้เกิดเมตตาที่ส่งผลต่อการเพิ่มสันติภาวะได้
สมพร รุ่งเรืองกลกิจ, (๒๕๔๙)	รูปแบบในการให้การศึกษาตาม แนวพุทธศาสนา แต่ละครั้งใช้เวลา ๑ ถึง ๒ ชั่วโมง การศึกษาแต่ละครั้งประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน คือ ๑) การเป็นกัลยาณมิตร ๒) การค้นหาเหตุแห่งปัญหา และสอนเรื่องสาเหตุของความทุกข์ใจและการดับทุกข์ตามแนวพุทธศาสนา โดยเน้นในเรื่องของ ไตรลักษณ์ ๓) การวางแผน แก้ไขปัญหา เน้นที่การ เข้าใจเรื่อง การไม่เที่ยงของสิ่งต่างๆ ตลอดจนการไม่ยึดมั่น และการเจริญสติ และ ๔) การสรุป ประเมินผล
พระมหากิจการ โชติปณฺโณ, (๒๕๔๒).	พุทธวิธีการให้คำปรึกษา คือ กระบวนการที่พระพุทธรเจ้าทรงแสดงธรรมให้แก่มนุษย์ผู้ประสบปัญหา คือ ความทุกข์ ให้มีหนทางในการพัฒนาตนเองให้หลุดพ้น จากความทุกข์ที่กำลังประสบอยู่ โดยมีพระพุทธรเจ้าทรงเป็นกัลยาณมิตร
พระภิกษุภา พุทธเกตุ, (๒๕๕๖)	การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวพุทธวิธี “อริยสัจจ ๔” นี้ ทำให้กลุ่มสามเณรนักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมลดลง จึงควรส่งเสริมและ สนับสนุนให้มีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวพุทธวิธี “อริยสัจจ ๔” ไปใช้พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ได้ต่อไป

ตารางที่ ๒.๙ สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

นักวิจัย	ผลการวิจัย
<p>พระเจนท์จันทร์ จันทปญโญ (แสงคำ), (๒๕๔๒)</p>	<p>ความสำคัญของวิธีการดับทุกข์ตามแนวทางพระพุทธศาสนา เถรวาท (๑) วิธีดับทุกข์กับการช่วยทำให้มีองค์ความรู้ต่อการ ดำเนินชีวิต ช่วยสร้างความเข้าใจในโลกและชีวิต ให้บุคคลมี ทัศนคติที่ถูกต้องและตระหนักรู้อย่างยิ่งว่า ธรรมชาติของชีวิต เป็นทุกข์เพราะแก่ เจ็บ และตาย รวมถึงธรรมดา (๒) วิธีดับ ทุกข์กับการช่วยกำหนดรูปแบบการดำเนินชีวิต ช่วยสร้าง รูปแบบการดำเนินชีวิตที่ลดละ รากะ โทสะ โมหะให้เบาบาง ลง (๓) วิธีดับทุกข์กับการมีมรรคาเพื่อชีวิตอันประเสริฐ ความ สิ้นไปแห่งทุกข์นั้นสัมพันธ์กับการประพฤติกจากหยาบไปหา ละเอียด</p>
<p>วิษชุดา ฐิติโชติรัตน, (๒๕๔๒)</p>	<p>รูปแบบการปรึกษาแนวพุทธจิตวิทยาบูรณาการของพระสงฆ์ ที่มีบทบาทให้การปรึกษามีผลการประเมินความเหมาะสมใน ระดับมากที่สุด ผลประเมินการนำรูปแบบไปใช้ พบว่า ผู้มา ปรึกษามีการเปลี่ยนแปลงภายในหลังการปรึกษา คือ มีจิตใจ เข้มแข็งมากขึ้น ไม่โทษผู้อื่น อบอุ่นใจสบายใจ รู้สึกปกติ เห็น ทางออกของปัญหา มุ่งมั่นตั้งใจจะทำสิ่งดี ๆ ต่อไป</p>
<p>พระเมธีธรรมประนาท, (๒๕๖๑)</p>	<p>องค์ความรู้สำคัญที่ได้จากการวิจัย พบว่ามี ๗ ขั้นตอนดังนี้ ๑. ขั้นการสร้างสัมพันธภาพกับญาติมิตร ๒. ขั้นการสร้าง ปฏิสัมพันธ์ด้วยจิตเมตตา ๓. ขั้นการสนทนาอย่างเป็น กัลยาณมิตร ๔. ขั้นพินิจรู้ปัญหา ๕. ขั้นให้คำปรึกษาแนะนำ ๖. ขั้นนำพาให้คลายทุกข์ เกิดสุขทั้งภายในและภายนอก ๗. ขั้นพยากรณ์และยุติการให้คำปรึกษา</p>

๒.๖ กรอบแนวคิดในการวิจัย

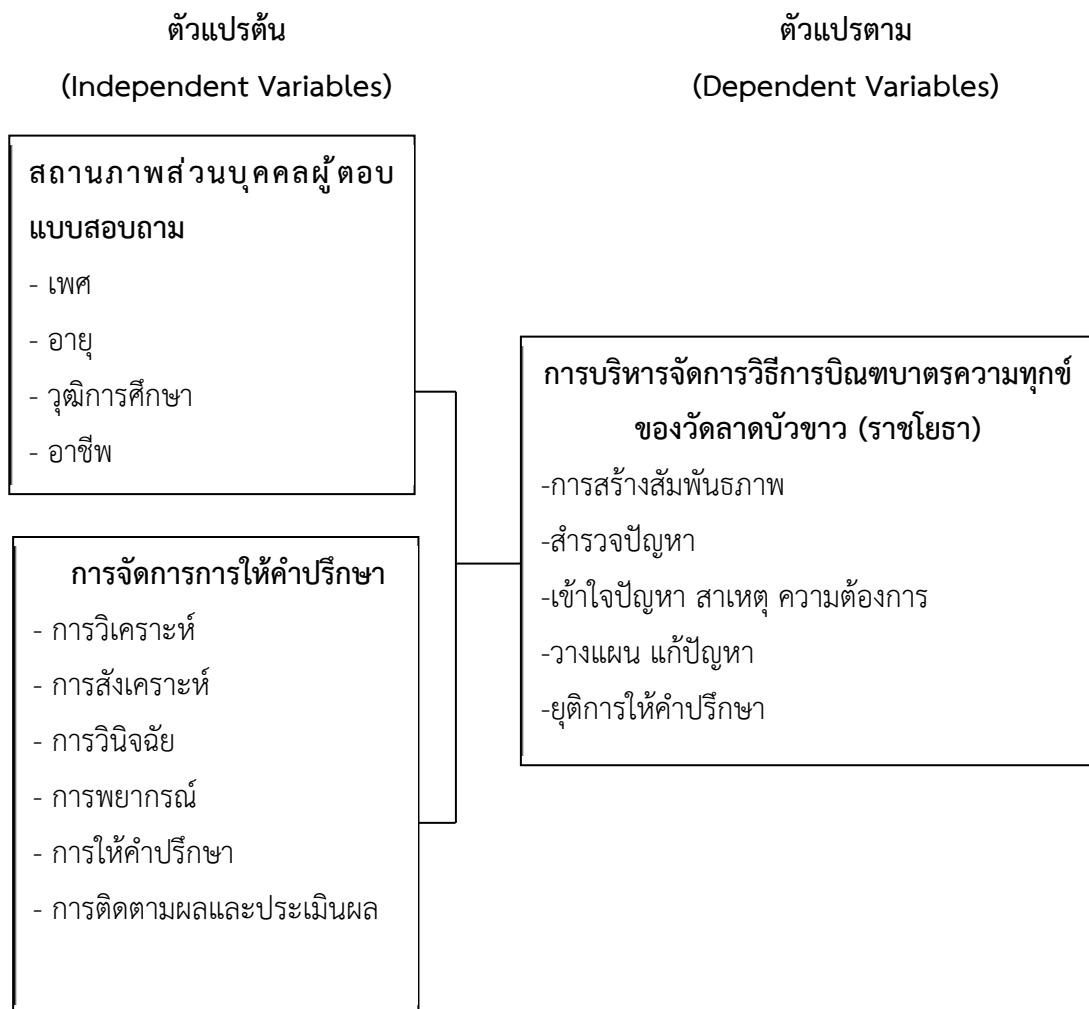
งานวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา)” ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework) ประกอบด้วย ตัวแปรต้น (Independent Variables) และตัวแปรตาม (Dependent Variables) ดังนี้

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา รายได้ และ การจัดการการให้คำปรึกษา ๖ ด้าน คือ ๑. การวิเคราะห์ ๒. การสังเคราะห์ ๓. การวินิจฉัย ๔. การพยากรณ์ ๕. การให้คำปรึกษา ๖. การติดตามผลและ ประเมินผล^{๕๓}

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) ออกเป็น ๕ ด้าน ได้แก่ ๑. การสร้างสัมพันธภาพ ๒. สำรวจปัญหา ๓. เข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ ๔. วางแผน แก้ปัญหา ๕. ยุติการให้คำปรึกษา^{๕๔}

^{๕๓} ประพัฒน์ ศรีกุลกิจ, พุทธจิตวิทยาการให้คำปรึกษาฉบับปรับปรุง, หน้า ๒๐๐-๒๐๓.

^{๕๔} สวัสดิ์ บันเทิงสุข, การให้คำปรึกษา = Counseling, (เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๒), หน้า ๒๓.

แผนภาพที่ ๒.๑ กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการวิธีการบิดเบือนทัศนคติของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา)” ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ไว้ดังนี้

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาโดยใช้การวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยเก็บข้อมูลภาคสนาม (Field Study) จากกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) จากการศึกษาเอกสาร (Documentary Research) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

๑. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
๒. กำหนดหัวข้อปัญหา วัตถุประสงค์ในการวิจัย และสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย
๓. กำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
๔. สร้างเครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูลการวิจัยร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา
๕. นำเครื่องมือเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์
๖. ทดสอบเครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย (Try out)
๗. ดำเนินการส่งข้อมูลให้กลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมข้อมูล
๘. วิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูล
๙. สรุปและรายงานผลการศึกษาวิจัย

๓.๒ การวิจัยเชิงคุณภาพ

๓.๒.๑ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเชิงลึก แบ่งออกเป็น ๔ กลุ่ม ประกอบด้วย

กลุ่มที่ ๑ กลุ่มพระสังฆาธิการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) จำนวน ๒ รูป คือ

ลำดับที่ ๑. พระสิริธีรคุณ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดยานนาวา แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

ลำดับที่ ๒. พระครูปทุมบุษโยภาส เจ้าคณะแขวงประเวศ เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

กลุ่มที่ ๒ กลุ่มประชาชน ในเขตชุมชนวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) จำนวน ๒ คน คือ

ลำดับที่ ๓. นางเด่นดวง ฐปทอง ผู้นำชุมชนหมู่บ้านศีล ๕ (หมู่บ้านอินดี สวีทการ์เด้น โนม) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

ลำดับที่ ๔. นายเทพนาวุฒิ ศรีไชยวาน ผู้นำชุมชนหมู่บ้านศีล ๕ (หมู่บ้านโอมเพลส) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

กลุ่มที่ ๒ นักวิชาการ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) จำนวน ๒ คน คือ

ลำดับที่ ๕. ผศ.ดร.ธรรมพล ศรีสุวรรณ พรชฎาธร ผู้อำนวยการสถาบัน Happiness & Success Coaching Academy

ลำดับที่ ๖. นายชลธิ โปธิ์สุ ผู้อำนวยการสถาบันโหราศาสตร์และนภพยากรณ์แห่งประเทศไทย

กลุ่มที่ ๔ กลุ่มนักวิชาการทางการจัดการเชิงพุทธ จำนวน ๒ รูป

ลำดับที่ ๗. พระปลัดระพีณ พุทธิสารโร, ผศ.ดร. อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ลำดับที่ ๘. พระมหาสุพันธ์์ สุนนโท, ผศ.ดร. อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓.๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview Form) แบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ ตอนที่ ๑ เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ตอนที่ ๒ เป็นข้อความ จำนวน ๒ ข้อ คือ การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้วยการหาค่าความเที่ยงตรง

(Validity) โดยการหาค่า IOC ซึ่งให้ผู้เชี่ยวชาญ (Experts) จำนวน ๕ รูปหรือคน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหาทฤษฎี ด้านระเบียบวิธีวิจัย และด้านพระพุทธรศาสนาหรือด้านการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่วิจัยเป็นผู้ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ได้แก่

๑) พระมหากฤษฎา กิตติโสภโณ, ผศ.ดร. อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒) พระมหาสุนันท์ สุนนโท, ผศ.ดร. อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓) พระมหานิกร ฐานุตโร, ดร. อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๔) ผศ.ดร.สมบัติ นามบุรี อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๕) อาจารย์ ดร.สมบัติ นามบุรี อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เพื่อพิจารณาทั้งในด้านเนื้อหาสาระ และโครงสร้างของคำถาม รูปแบบของแบบ สัมภาษณ์ ตลอดจนภาษาที่ใช้และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ ๐.๘ ถึง ๑.๐ และมีการใช้ภาษาไม่เหมาะสมในบางข้อ จึงต้อง ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

๓.๒.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น ๒ ระยะ คือ **ระยะที่หนึ่ง** เป็นขั้นตอนการเตรียมการสัมภาษณ์ แบ่งเป็น ๔ ขั้นตอนดังนี้

๑) ทำการนัดหมายวันเวลาที่จะไปขอสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๒) ขออนุญาตจากผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

๓) ส่งหนังสือแนะนำและแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญล่วงหน้าอย่างน้อย ๗ วัน

๔) เตรียมและศึกษาวิธีใช้เครื่องบันทึกเสียง กล้องถ่ายรูป เตรียมสมุดจดบันทึกและ

อุปกรณ์ต่างๆ ให้พร้อมก่อนดำเนินการสัมภาษณ์

ระยะที่สอง เป็นขั้นตอนการดำเนินการสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น ๓ ขั้นตอนดังนี้

๑) แนะนำตัวผู้วิจัยกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อสร้างความคุ้นเคย

๒) แจ้งวัตถุประสงค์ของการมาสัมภาษณ์ และอธิบายลำดับขั้นตอนในการสัมภาษณ์

๓) ขออนุญาตผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการใช้เครื่องบันทึกเสียงและกล้องถ่ายรูป ในขณะที่ทำ การสัมภาษณ์ เพื่อใช้อ้างอิงในการสรุปผลการวิจัย

๓.๒.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนา

๓.๓ การวิจัยเชิงปริมาณ

๓.๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ ๑๘ ปี บริบูรณ์ขึ้นไป ทั้งสิ้น ๗๗,๑๔๕ คน^๑ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้ทำการสุ่มมาจากประชากร จำนวน ๗๗,๑๔๕ คน โดยคำนวณตามสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ดังนี้^๒

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นในการวิจัยครั้งนี้ เท่ากับ ๐.๐๕

แทนค่าในสูตร	n	=	$\frac{๗๗,๑๔๕}{๑ + ๗๗,๑๔๕ (๐.๐๕)^2}$
	n	=	$\frac{๗๗,๑๔๕}{๑ + ๗๗,๑๔๕ (๐.๐๐๒๕)}$
	n	=	$\frac{๗๗,๑๔๕}{๑๙๓.๘๖๒๕}$
		=	๓๙๗.๙๓๗

ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๙๘ คน

^๑ สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง, ประชากรจากทะเบียนบ้าน พื้นที่ แขวงสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ข้อมูลเดือนธันวาคม ๒๕๖๒, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <https://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statMONTH/INTERNET/#/TableTemplate/Area/statpop>, [๗ ธันวาคม ๒๕๖๓]

^๒ สุวริย์ ศิริโกศาภิรมย์, การวิจัยทางการศึกษา, (ลพบุรี : ฝ่ายเอกสารการพิมพ์สถาบันราชภัฏเทพสตรี, ๒๕๔๖), หน้า ๑๒๙-๑๓๐.

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างข้างต้นผู้วิจัยจึงนำมาคำนวณตามสัดส่วนที่เหมาะสม โดยการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{สูตร} \quad n &= \frac{nN}{N^1} \\ \text{โดยที่} \quad n &= \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด} \\ N &= \text{จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม} \\ N^1 &= \text{จำนวนประชากรทั้งหมด} \\ \text{ตัวอย่างเช่น แขวงสะพานสูง} &= \frac{๓๙๘ \times ๒๓,๙๘๐}{๗๗,๑๔๕} \\ &= ๑๒๔ \end{aligned}$$

ตารางที่ ๓.๑ แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

กลุ่มประชากรที่ศึกษา	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (รูป)	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
แขวงสะพานสูง	๒๓,๙๘๐	๑๒๔
แขวงราษฎร์พัฒนา	๓๓,๖๕๑	๑๗๔
แขวงทับช้าง	๑๙,๕๑๔	๑๐๐
รวม	๗๗,๑๔๕	๓๙๘

๓.๒.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งสังเคราะห์มาจากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะประเด็นศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา)

ก. การสร้างเครื่องมือ

๑. ศึกษาหลักการและเอกสารแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา)

๒. กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือการวิจัย

๓. กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือการวิจัยโดยขอคำปรึกษาจากที่ปรึกษาสาร

นิพนธ์

๔. สร้างเครื่องมือการวิจัย

๕. นำเสนอร่างเครื่องมือการวิจัยต่อที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

๖. นำเครื่องมือการวิจัยไปทดลองใช้กับประชากรเพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

๗. ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือการวิจัย

๘. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้จริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

ข. ลักษณะสร้างเครื่องมือ

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) ซึ่งแบ่งออกเป็น ๔ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) หรือตรวจสอบรายการโดยถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชากรในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อปัจจัยทางด้านการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) รวม ๕ ด้าน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น ดังนี้

๑. ด้านการวิเคราะห์	มีคำถามทั้งหมด ๔ ข้อ
๒. ด้านการสังเคราะห์	มีคำถามทั้งหมด ๔ ข้อ
๓. ด้านการวินิจฉัย	มีคำถามทั้งหมด ๔ ข้อ
๔. ด้านการพยากรณ์	มีคำถามทั้งหมด ๔ ข้อ
๕. ด้านการให้คำปรึกษา	มีคำถามทั้งหมด ๔ ข้อ
๖. ด้านการติดตามผลและประเมินผลการให้คำปรึกษา	มีคำถามทั้งหมด ๔ ข้อ

ตอนที่ ๓ ความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร รวม ๕ ด้าน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น ดังนี้

๑. ด้านการสร้างสัมพันธภาพ	มีคำถามทั้งหมด ๔ ข้อ
๒. ด้านการสำรวจปัญหา	มีคำถามทั้งหมด ๔ ข้อ
๓. ด้านการเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ	มีคำถามทั้งหมด ๔ ข้อ
๔. ด้านการวางแผน แก้ปัญหา	มีคำถามทั้งหมด ๔ ข้อ
๕. ด้านการยุติการให้คำปรึกษา	มีคำถามทั้งหมด ๔ ข้อ

มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

๕ หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

๔ หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

๓ หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

๒ หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

๑ หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยโดยยึดเกณฑ์^๓ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๔.๕๐-๕.๐๐ หมายความว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๓.๕๐-๔.๔๙ หมายความว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๒.๕๐-๓.๔๙ หมายความว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๑.๕๐-๒.๔๙ หมายความว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๑.๐๐-๑.๔๙ หมายความว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ ๔ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการบริหารจัดการวิธีการปินทบาทความทุกข์ ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) ซึ่งเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Question)

ค. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างไว้ไปดำเนินการตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

๑) การวิเคราะห์ Face validity (ความตรงเชิงพินิจ) ซึ่งเป็นการตรวจสอบประเมินคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย โดยที่ปรีกษาสารนิพนธ์ ทั้ง ๒ ท่าน ด้วยการตรวจสอบประเมินกรอบเนื้อหา ขอบเขตของแบบสอบถามประเด็นสำคัญของการสอบถาม ตลอดจนการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาเชิงวิชาการที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ในการเก็บข้อมูล

๒) การวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (Contents validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของประเด็นคำถามการวิจัยกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในรูปแบบของเทคนิคการวิเคราะห์ IOC (Index of Congruence)^๔ โดยผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยและเนื้อหาวิจัยไม่น้อยกว่า ๕ ท่าน ได้ผลการหาค่า IOC เท่ากับ ๑.๐๐ ทุกข้อ โดยมีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบการหาค่า IOC จำนวน ๕ ท่าน ดังนี้

^๓ ประกอบ กรรณสูตร, สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : ด่านสุทธาการพิมพ์, ๒๕๔๒), หน้า ๑๐๘.

^๔ พระมหากษัตริย์ กิตติโสภโณ, ระเบียบวิธีวิจัยทางการจัดการเชิงพุทธ, (พระนครศรีอยุธยา : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๑), หน้า ๒๒๔-๒๒๖.

๒.๑) พระมหากษัตริย์ กิติติโสภโณ, ผศ.ดร. อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒.๒) พระมหาสุภันท์ สุนนโท, ผศ.ดร. อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒.๓) พระมหานิกธ ฐานุตโตโร, ดร. อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒.๔) ผศ.ดร.สมบัติ นามบุรี อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒.๕) อาจารย์ ดร.สมบัติ นามบุรี อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓) การหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงจากขั้นตอนการหาค่า IOC แล้วไปแจกให้กลุ่มบุคคลที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่ประชากรของงานวิจัย จำนวน ๓๐ ชุด ได้แก่ ประชากรในเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ ๑๘ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient)^๕ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของความเชื่อมั่นแบบสอบถาม (Try Out) ที่ฉบับเท่ากับ ๐.๙๘๖

๔) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือการวิจัยที่วิเคราะห์ผลได้จากการทดลองใช้ (Try Out) ตามคำแนะนำของที่ปรึกษาสารนิพนธ์

๕) สร้างเครื่องมือการวิจัยฉบับสมบูรณ์และนำเสนอต่อที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อขอความเห็นและจัดพิมพ์ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ในการเก็บข้อมูลการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

๓.๒.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดเก็บข้อมูลในเชิงปริมาณตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

๑) จัดเตรียมเครื่องมือตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ตรงตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการแจกแบบสอบถาม

๒) ผู้วิจัยกำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทำการแจกแบบการแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) กับกลุ่มเป้าหมาย คือ ประชากรในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร จำนวน ๙๖,๐๕๙ คน และกลุ่มตัวอย่างคือ ประชากรในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร จำนวน ๓๙๘ คน โดยในการแจกแบบสอบถามผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจก และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองพร้อมผู้ช่วยผู้วิจัย

^๕ Lee J. Cronbach, *Essentials of Psychological Testing*, 4th ed., (New York: Harper & Row, 1971), p. 67.

ระหว่างวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ - ๙ มีนาคม ๒๕๖๔ รวมใช้ระยะเวลา ๒ สัปดาห์ ซึ่งจำนวนแบบสอบถามที่สามารถเก็บคืนได้ มีจำนวน ๓๙๘ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๓) ตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่รับกลับมา ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสังคมศาสตร์

๓.๒.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องแล้ว ทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

๓.๓.๒ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

๒) ความคิดเห็นจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) ใช้สถิติการวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

๓) ข้อคำถามปลายเปิดที่แสดงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) วิเคราะห์โดยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา ประกอบบริบท (Content Analysis technic)

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์ดังนี้ ๑. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ๒. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ ๓. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๙๘ ชุด มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ และทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๘ รูปหรือคน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

๔.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

๔.๒ ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

๔.๓ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

๔.๔ ผลการศึกษา ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

๔.๕ บทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

๔.๖ สรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

๔.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

๔.๑.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ ๑๘ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป จำนวน ๓๙๘ คน จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้ รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ ๔.๑

ตารางที่ ๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = ๓๙๘)

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	๑๗๙	๔๕.๐๐
หญิง	๒๑๙	๕๕.๐๐
รวม	๓๙๘	๑๐๐.๐๐
อายุ		
๒๐ - ๓๐ ปี	๑๒๙	๓๒.๔๐
๓๑ - ๔๐ ปี	๑๔๕	๓๖.๔๐
๔๑ - ๕๐ ปี	๙๗	๒๔.๔๐
๕๑ ปีขึ้นไป	๒๗	๖.๘๐
รวม	๓๙๘	๑๐๐.๐๐
วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๑๐๘	๒๗.๑๐
ปริญญาตรี	๒๔๗	๖๒.๑๐
สูงกว่า ป.ตรี	๔๓	๑๐.๘๐
รวม	๓๙๘	๑๐๐.๐๐
อาชีพ		
เกษตรกร	๕	๑.๓๐
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	๑๓๓	๓๓.๔๐
พนักงานบริษัทเอกชน	๗๓	๑๘.๓๐
ค้าขาย	๔๐	๑๐.๑๐
รับจ้างทั่วไป	๓๗	๙.๓๐
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	๒๓	๕.๘๐

ตารางที่ ๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

(n = ๓๙๘)		
ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	๖๗	๑๖.๘๐
อื่น ๆ โปรดระบุ.....	๒๐	๕.๐๐
รวม	๓๙๘	๑๐๐.๐๐
รายได้		
ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท	๘๙	๒๒.๔๐
๑๐,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ บาท	๑๑๐	๒๗.๖๐
๑๕,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท	๑๓๒	๓๓.๒๐
๓๐,๐๐๑ - ๔๐,๐๐๐ บาท	๔๗	๑๑.๘๐
๔๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป	๒๐	๕.๐๐
รวม	๓๙๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า

เพศ พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ๒๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๐๐ และเป็นเพศชาย ๑๗๙ คิดเป็นร้อยละ ๔๕

อายุ พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุ ๓๑ - ๔๐ ปี จำนวน ๑๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๔๐ รองลงมาคือ อายุ ๒๐ - ๓๐ ปี จำนวน ๑๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๔๐ อายุ ๔๑ - ๕๐ ปี จำนวน ๙๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๔๐ และอายุ ๕๑ ปี ขึ้นไป จำนวน ๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๘๐ ตามลำดับ

วุฒิการศึกษา พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี จำนวน ๒๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๑๐ รองลงมาคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน ๑๐๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๑๐ และสูงกว่า ป.ตรี จำนวน ๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๘๐ ตามลำดับ

อาชีพ พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน ๑๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๔๐ รองลงมาคือ มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน ๗๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๓๐ มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวน ๖๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๘๐ มีอาชีพค้าขาย จำนวน ๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๑๐ มีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน ๓๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๓๐ มีอาชีพแม่บ้าน/พ่อบ้าน จำนวน ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๘๐ มีอาชีพ อื่น ๆ จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๐๐ และมีอาชีพเกษตรกร จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๐ ตามลำดับ

รายได้ พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีรายได้ ระหว่าง ๑๕,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๒๐ รองลงมาคือ มีรายได้ ระหว่าง ๑๐,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๖๐ มีรายได้ ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๘๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๔๐ มีรายได้ ระหว่าง ๓๐,๐๐๑ - ๔๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๘๐ และมีรายได้ ๔๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๐๐ ตามลำดับ

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ของ ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ ๑๘ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ใน ๒ ด้านคือ การจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการ ๑. ด้านการวิเคราะห์ ๒. ด้านการสังเคราะห์ ๓. ด้านการวินิจฉัย ๔. ด้านการพยากรณ์ ๕. ด้านการให้คำปรึกษา ๖. ด้านการติดตามผลและประเมินผลการให้คำปรึกษา และการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ๑. ด้านการสร้างสัมพันธภาพ ๒. ด้านการสำรวจปัญหา ๓. ด้านการเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ ๔. ด้านการวางแผนแก้ปัญหา ๕. ด้านการยุติการให้คำปรึกษา จากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ ๑๘ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป จำนวน ๓๙๘ คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๔.๒-๔.๖

๔.๒.๑ ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ ๔.๒ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม

(n=๓๙๘)

การจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา)	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. ด้านการวิเคราะห์	๔.๒๙๘	๐.๕๒๕	มาก
๒. ด้านการสังเคราะห์	๔.๒๔๒	๐.๕๖๑	มาก
๓. ด้านการวินิจฉัย	๔.๒๕๔	๐.๕๖๓	มาก
๔. ด้านการพยากรณ์	๔.๒๘๕	๐.๔๖๙	มาก
๕. ด้านการให้คำปรึกษา	๔.๒๙๗	๐.๕๒๔	มาก
๖. ด้านการติดตามผลและประเมินผลการให้คำปรึกษา	๔.๒๕๒	๐.๕๙๐	มาก
โดยภาพรวม	๔.๒๗๑	๐.๔๐๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๗๑$, S.D.=๐.๔๐๑)

เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการวิเคราะห์ ($\bar{X}=๔.๒๘๘$, S.D.=๐.๕๒๕) ด้านการให้คำปรึกษา ($\bar{X}=๓.๙๕๐$, S.D.=๐.๖๕๑) ด้านการพยากรณ์ ($\bar{X}=๔.๒๘๕$, S.D.=๐.๔๖๙) ด้านการวินิจฉัย ($\bar{X}=๔.๒๘๕$, S.D.=๐.๕๖๓) ด้านการติดตามผลและประเมินผลการให้คำปรึกษา ($\bar{X}=๔.๒๕๒$, S.D.=๐.๕๙๐) และด้านการสังเคราะห์ ($\bar{X}=๔.๒๔๒$, S.D.=๐.๕๖๑)

ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการวิเคราะห์

(n=๓๙๘)

การจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการ บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) ด้านการวิเคราะห์	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. พระอาจารย์มีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องผู้มารับคำปรึกษาอย่างเป็นระบบ	๔.๓๖๐	๐.๖๗๖	มาก
๒. พระอาจารย์มีการศึกษาข้อมูลถึงภูมิหลังของผู้รับคำปรึกษา	๔.๑๙๐	๐.๖๕๒	มาก
๓. พระอาจารย์มีการค้นหาสาเหตุของปัญหา	๔.๓๕๐	๐.๕๖๙	มาก
๔. พระอาจารย์มีการคาดคะเนพฤติกรรมเพื่อให้ทราบที่มาของปัญหาของผู้มารับคำปรึกษา	๔.๒๙๐	๐.๕๗๘	มาก
โดยภาพรวม	๔.๒๙๘	๐.๕๒๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการวิเคราะห์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๘๘$, S.D.=๐.๕๒๕)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ ๑ พระอาจารย์มีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้มารับคำปรึกษาอย่างเป็นระบบ มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๖๐$, $S.D.=๐.๖๗๖$) รองลงมา คือ ข้อที่ ๓ พระอาจารย์มีการค้นหาสาเหตุของปัญหา มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๕๐$, $S.D.=๐.๕๖๙$) และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ ๒ พระอาจารย์มีการศึกษาข้อมูลถึงภูมิหลังของผู้รับคำปรึกษา มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๑๙๐$, $S.D.=๐.๖๕๒$)

ตารางที่ ๔.๔ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร **ด้านการสังเคราะห์**

(n=๓๙๘)

การจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการ บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) ด้านการสังเคราะห์	ระดับความคิดเห็นต่อ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. พระอาจารย์มีการประมวลผลของข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับตัวผู้มารับคำปรึกษา	๔.๒๗๐	๐.๖๙๙	มาก
๒. พระอาจารย์มีการสังเคราะห์องค์ประกอบปัญหา	๔.๒๑๐	๐.๖๓๗	มาก
๓. พระอาจารย์มีการสังเคราะห์เนื้อหาของปัญหารูปแบบ การเกิด, ความรู้สึก, ความคิด	๓.๒๓๐	๐.๖๗๖	ปานกลาง
๔. พระอาจารย์มีการสังเคราะห์ผลกระทบต่อผู้รับ คำปรึกษา	๔.๒๗๐	๐.๖๒๖	มาก
โดยภาพรวม	๔.๒๔๒	๐.๕๖๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร **ด้านการสังเคราะห์** โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๔๒$, $S.D.=๐.๕๖๑$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ ๑ พระอาจารย์มีการประมวลผลของข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับตัวผู้มารับคำปรึกษา และ ข้อที่ ๔ พระอาจารย์มีการสังเคราะห์ผลกระทบต่อผู้รับคำปรึกษา มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๗๐$, $S.D.=๐.๖๙๙$) รองลงมาคือ ข้อที่ ๓ พระอาจารย์มีการสังเคราะห์องค์ประกอบปัญหา มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก

($\bar{X}=๔.๒๑๐$, S.D.=๐.๖๓๗) และน้อยที่สุดคือ ข้อที่ ๕ พระอาจารย์มีการสังเคราะห์เนื้อหาของปัญหา รูปแบบการเกิด, ความรู้สึก, ความคิด มีระดับความเห็น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=๓.๒๓๐$, S.D.=๐.๖๗๖)

ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร **ด้านการวินิจฉัย**

(n=๓๙๘)

การจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการ บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) ด้านการวินิจฉัย	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. พระอาจารย์มีการวินิจฉัยศักยภาพของผู้รับ คำปรึกษาว่ามีกระบวนการแก้ปัญหาอย่างไร	๔.๒๓๐	๐.๖๐๗	มาก
๒. พระอาจารย์มีการวินิจฉัยวิธีแก้ปัญหาปัจจุบันของผู้รับคำปรึกษา	๔.๒๔๐	๐.๖๘๓	มาก
๓. พระอาจารย์มีการวินิจฉัยวิธีแก้ปัญหาในอดีตของผู้รับคำปรึกษา	๔.๒๐๐	๐.๖๙๑	มาก
๔. พระอาจารย์มีการวินิจฉัยผู้ให้การช่วยเหลือผู้รับคำปรึกษา	๔.๓๔๐	๐.๖๐๖	มาก
โดยภาพรวม	๔.๒๕๔	๐.๕๖๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร **ด้านการวินิจฉัย** โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๕๔$, S.D.=๐.๕๖๓)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ ๔ พระอาจารย์มีการวินิจฉัยผู้ให้การช่วยเหลือผู้รับคำปรึกษา มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๔๐$, S.D.=๐.๖๐๖) รองลงมา คือ ข้อที่ ๒ พระอาจารย์มีการวินิจฉัยวิธีแก้ปัญหาปัจจุบันของผู้รับคำปรึกษา มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๔๐$, S.D.=๐.๖๘๓) และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ ๓ พระอาจารย์มีการ

วินิจฉัยวิธีแก้ปัญหาในอดีตของผู้รับคำปรึกษา มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๐๐$, S.D.=๐.๖๙๑)

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร **ด้านการพยากรณ์**

(n=๓๙๘)

การจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการ บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) ด้านการพยากรณ์	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. พระอาจารย์มีการทำความเข้าใจปัญหา เป็นอย่างดี	๔.๓๒๐	๐.๕๗๗	มาก
๒. พระอาจารย์มีการทำความเข้าใจสาเหตุปัญหาเป็น อย่างดี	๔.๓๐๐	๐.๖๐๓	มาก
๓. พระอาจารย์มีการกำหนดแนวทางในการให้ความ ช่วยเหลือเป็นอย่างดี	๔.๓๑๐	๐.๖๓๘	มาก
๔. พระอาจารย์มีการทำนายถึงพัฒนาการของปัญหาใน อนาคต	๔.๒๑๐	๐.๖๗๓	มาก
โดยภาพรวม	๔.๒๘๕	๐.๕๖๙	มาก

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการพยากรณ์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๘๕$, S.D.= ๐.๕๖๙)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ ๕ พระอาจารย์มีการทำความเข้าใจปัญหา เป็นอย่างดี มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๒๐$, S.D.=๐.๕๗๗) รองลงมา คือ ข้อที่ ๓ พระอาจารย์มีการกำหนดแนวทางในการให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๑๐$, S.D.=๐.๖๓๘) และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ ๔ พระอาจารย์มีการทำนายถึงพัฒนาการของปัญหาในอนาคต มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๑๐$, S.D.=๐.๖๗๓)

ตารางที่ ๔.๗ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการให้คำปรึกษา

(n=๓๙๘)

การจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการ บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) ด้านการให้คำปรึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. พระอาจารย์มีการทบทวนและสรุปข้อมูลย้อนกลับ โดยกัลยาณสารเสวนากับผู้รับคำปรึกษา	๔.๓๓๐	๐.๖๐๗	มาก
๒. พระอาจารย์มีการจัดเรียงลำดับและเชื่อมโยงของ ปัญหา	๔.๒๖๐	๐.๖๖๐	มาก
๓. พระอาจารย์มีการพิจารณาและเลือกปัญหา	๔.๒๖๐	๐.๖๓๖	มาก
๔. พระอาจารย์มีการวางแผนการให้คำปรึกษา	๔.๓๓๐	๐.๕๖๙	มาก
โดยภาพรวม	๔.๒๙๗	๐.๕๒๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการให้คำปรึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๙๗$, S.D.=๐.๕๒๔)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ ๑ พระอาจารย์มีการทบทวนและสรุปข้อมูลย้อนกลับโดยกัลยาณสารเสวนากับผู้รับคำปรึกษา และ ข้อที่ ๔ พระอาจารย์มีการวางแผนการให้คำปรึกษา มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๓๐$, S.D.=๐.๕๖๙) และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ ๒ พระอาจารย์มีการจัดเรียงลำดับและเชื่อมโยงของปัญหา และ ข้อที่ ๓ พระอาจารย์มีการพิจารณาและเลือกปัญหา มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๖๐$, S.D.=๐.๖๖๐)

ตารางที่ ๔.๘ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร **ด้านการติดตามผลและประเมินผลการให้คำปรึกษา**

(n=๓๙๘)

การจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการ บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) ด้านการติดตามผลและประเมินผลการให้คำปรึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. พระอาจารย์มีการติดตามผลของการให้คำปรึกษาทุกครั้ง	๔.๓๔๐	๐.๖๗๒	มาก
๒. พระอาจารย์มีการตรวจสอบความเข้าใจร่วมกันในสิ่งที่ได้พูดคุยในแต่ละครั้ง	๔.๒๓๐	๐.๖๑๖	มาก
๓. มีพระอาจารย์การกำหนดแนวทางปฏิบัติ เช่น การนัดครั้งต่อไป การนำไปปฏิบัติจริง และการส่งต่อ	๔.๒๗๐	๐.๗๐๗	มาก
๔. พระอาจารย์มีการตรวจสอบว่าผู้มาขอรับคำปรึกษาผ่านพ้นปัญหาไปได้อย่างแท้จริงหรือไม่	๔.๑๖๐	๐.๖๘๕	มาก
โดยภาพรวม	๔.๒๕๒	๐.๕๙๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร **ด้านการติดตามผลและประเมินผลการให้คำปรึกษาโดยภาพรวม** อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๕๒$, S.D.=๐.๕๙๐)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ ๑ พระอาจารย์มีการติดตามผลของการให้คำปรึกษาทุกครั้ง มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๔๐$, S.D.=๐.๖๗๒) รองลงมา คือ ข้อที่ ๓ มีพระอาจารย์การกำหนดแนวทางปฏิบัติ เช่น การนัดครั้งต่อไป การนำไปปฏิบัติจริง และการส่งต่อ มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๗๐$, S.D.=๐.๗๐๗) และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ ๔ พระอาจารย์มีการตรวจสอบว่าผู้มาขอรับคำปรึกษาผ่านพ้นปัญหาไปได้อย่างแท้จริงหรือไม่ มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๑๖๐$, S.D.=๐.๖๘๕)

๔.๒.๒ ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัด
ลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ ๔.๙ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการ
บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร
โดยภาพรวม

(n=๓๙๘)

การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. ด้านการสร้างสัมพันธภาพ	๔.๔๖๐	๐.๕๐๑	มาก
๒. ด้านการสำรวจปัญหา	๔.๓๓๗	๐.๕๕๒	มาก
๓. ด้านการเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ	๔.๒๙๖	๐.๕๔๒	มาก
๔. ด้านการวางแผน แก้ปัญหา	๔.๓๔๓	๐.๕๑๔	มาก
๕. ด้านยุติการให้คำปรึกษา	๔.๒๘๕	๐.๕๗๘	มาก
โดยภาพรวม	๔.๓๔๔	๐.๔๘๖	มาก

จากตารางที่ ๔.๙ พบว่า ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็น
เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง
กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๔๔$, S.D.=๐.๔๘๖)

เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการสร้าง
สัมพันธภาพ ($\bar{X}=๔.๔๖๐$, S.D.=๐.๕๐๑) ด้านการวางแผน แก้ปัญหา ($\bar{X}=๔.๓๔๓$, S.D.=๐.๕๑๔)
ด้านการสำรวจปัญหา ($\bar{X}=๔.๓๓๗$, S.D.=๐.๕๕๒) ด้านการเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ ($\bar{X}=$
๔.๒๙๖, S.D.=๐.๕๔๒) และด้านยุติการให้คำปรึกษา ($\bar{X}=๔.๒๘๕$, S.D.=๐.๕๗๘)

ตารางที่ ๔.๑๐ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการ
 บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร
 ด้านการสร้างสัมพันธภาพ

(n=๓๙๘)

การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างสัมพันธภาพ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. พระอาจารย์มีการกล่าวทักทายโดยความสุภาพ	๔.๕๓๐	๐.๕๕๗	มากที่สุด
๒. พระอาจารย์มีการพูดคุยในเรื่องทั่วไปเพื่อสร้างความ สนิทสนม	๔.๔๓๐	๐.๖๐๖	มาก
๓. พระอาจารย์มีการใส่ใจ ไม่ว่าจะ เป็นภาษาพูด หรือ ท่าทาง	๔.๔๘๐	๐.๕๕๗	มาก
๔. พระอาจารย์มีการเปิดประเด็นอย่างเป็นกันเอง	๔.๔๐๐	๐.๖๒๑	มาก
โดยภาพรวม	๔.๔๖๐	๐.๕๐๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็น
 เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง
 กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างสัมพันธภาพ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๔๖๐$, S.D.=๐.๕๐๑)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ ๑ พระอาจารย์มีการกล่าว
 ทักทายโดยความสุภาพ มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=๔.๕๓๐$, S.D.=๐.๕๕๗) รองลงมา
 คือ ข้อที่ ๓ พระอาจารย์มีการใส่ใจ ไม่ว่าจะ เป็นภาษาพูด หรือท่าทาง มีระดับความเห็นอยู่ในระดับ
 มาก ($\bar{X}=๔.๔๘๐$, S.D.=๐.๕๕๗) และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ ๔ พระอาจารย์มีการเปิดประเด็นอย่างเป็น
 กันเอง มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๔๐๐$, S.D.=๐.๖๒๑)

ตารางที่ ๔.๑๑ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการ
 บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร
 ด้านการสำรวจปัญหา

(n=๓๙๘)

การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการสำรวจปัญหา	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. พระอาจารย์มีการสำรวจความเป็นมาภูมิหลังของ ปัญหา	๔.๒๙๐	๐.๗๑๔	มาก
๒. พระอาจารย์มีการสำรวจองค์ประกอบของปัญหา	๔.๓๖๐	๐.๖๑๗	มาก
๓. พระอาจารย์มีการแบ่งระดับเนื้อหาของปัญหา	๔.๔๐๐	๐.๕๕๙	มาก
๔. พระอาจารย์มีการสำรวจผลกระทบต่อผู้รับการ ปรึกษา	๔.๒๙๐	๐.๖๒๘	มาก
โดยภาพรวม	๔.๓๓๗	๐.๕๕๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็น
 เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง
 กรุงเทพมหานคร ด้านการสำรวจปัญหา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๓๗$, S.D.=๐.๕๕๒)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ ๓ พระอาจารย์มีการแบ่ง
 ระดับเนื้อหาของปัญหา มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๔๐๐$, S.D.=๐.๕๕๙) รองลงมา คือ
 ข้อที่ ๒ พระอาจารย์มีการสำรวจองค์ประกอบของปัญหา มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก
 ($\bar{X}=๔.๓๖๐$, S.D.=๐.๖๑๗) และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ ๕ พระอาจารย์มีการสำรวจความเป็นมาภูมิหลัง
 ของปัญหาและ ข้อที่ ๔ พระอาจารย์มีการสำรวจผลกระทบต่อผู้รับการปรึกษา มีระดับความเห็นอยู่ใน
 ระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๙๐$, S.D.=๐.๗๑๔)

ตารางที่ ๔.๑๒ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
วิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง
กรุงเทพมหานคร ด้านการเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ

(n=๓๙๘)

การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาด บัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ			
๑. พระอาจารย์มีความเข้าใจในปัญหาของผู้รับการ ปรึกษาเป็นอย่างดี	๔.๓๖๐	๐.๖๓๕	มาก
๒. พระอาจารย์ทราบถึงสาเหตุของปัญหาของผู้รับการ ปรึกษาเป็นอย่างดี	๔.๒๓๐	๐.๖๑๓	มาก
๓. พระอาจารย์ทราบความต้องการของของผู้รับการ ปรึกษาเป็นอย่างดี	๔.๓๐๐	๐.๖๒๗	มาก
๔. พระอาจารย์มีการพิจารณาและเลือกปัญหา คือ ความเร่งด่วน ประโยชน์ ความเป็นไปได้	๔.๒๘๐	๐.๖๒๕	มาก
โดยภาพรวม	๔.๒๙๖	๐.๕๔๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็น
เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง
กรุงเทพมหานคร ด้านการเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก
($\bar{X}=๔.๒๙๖$, S.D.=๐.๕๔๒)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ ๑ พระอาจารย์มีความเข้าใจ
ในปัญหาของผู้รับการปรึกษาเป็นอย่างดี มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๖๐$, S.D.=
๐.๖๓๕) รองลงมา คือ ข้อที่ ๓ พระอาจารย์ทราบความต้องการของของผู้รับการปรึกษาเป็นอย่างดี
มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๓.๗๖$, S.D.=๐.๙๓๓) และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ ๒ พระอาจารย์
ทราบถึงสาเหตุของปัญหาของผู้รับการปรึกษาเป็นอย่างดี มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก
($\bar{X}=๔.๒๓๐$, S.D.=๐.๖๑๓)

ตารางที่ ๔.๑๓ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
วิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง
กรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผน แก้ปัญหา

(n=๓๙๘)

การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผน แก้ปัญหา	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. พระอาจารย์มีแรงจูงใจในการแก้ไข้ปัญหา	๔.๔๑๐	๐.๕๖๘	มาก
๒. พระอาจารย์มีการกำหนดเป้าหมายได้และ แนวทางในการแก้ไข้ปัญหา	๔.๒๙๐	๐.๖๔๐	มาก
๓. พระอาจารย์มีการสำรวจและพิจารณาทางเลือก ต่าง ๆ เพื่อแก้ไข้ปัญหาให้ตรงกับเป้าหมายที่สุด	๔.๓๗๐	๐.๕๖๖	มาก
๔. พระอาจารย์มีการกำหนดแผนการแก้ไข้ปัญหาโดย ละเอียด	๔.๓๐๐	๐.๕๘๓	มาก
โดยภาพรวม	๔.๓๔๓	๐.๕๑๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๓ พบว่า ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็น
เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง
กรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผน แก้ปัญหา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๔๓$,
S.D.=๐.๕๑๔)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ ๑ พระอาจารย์มีแรงจูงใจใน
การแก้ไข้ปัญหา มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๔๑๐$, S.D.=๐.๕๖๘) รองลงมา คือ ข้อที่ ๓
พระอาจารย์มีการสำรวจและพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ เพื่อแก้ไข้ปัญหาให้ตรงกับเป้าหมายที่สุด
มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๗๐$, S.D.=๐.๕๖๖) และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ ๒ พระอาจารย์
มีการกำหนดเป้าหมายได้และแนวทางในการแก้ไข้ปัญหา มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๙๐$,
S.D.=๐.๖๔๐)

ตารางที่ ๔.๑๔ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
วิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง
กรุงเทพมหานคร ด้านยุติการให้คำปรึกษา

(n=๓๙๘)

การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านยุติการให้คำปรึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. พระอาจารย์มีการประเมินสถานการณ์ของผู้รับ การศึกษา	๔.๓๓๐	๐.๗๐๐	มาก
๒. พระอาจารย์มีการสรุปผลของการแก้ปัญหา	๔.๒๖๐	๐.๖๓๑	มาก
๓. พระอาจารย์มีการนัดหมายเพื่อติดตามผลการ แก้ปัญหาในครั้งต่อไป	๔.๓๓๐	๐.๖๕๓	มาก
๔. พระอาจารย์มีการส่งต่อให้ผู้เชี่ยวชาญในชั้นสูง กว่าหากมีการแก้ปัญหาไม่สำเร็จ	๔.๒๒๐	๐.๖๓๖	มาก
โดยภาพรวม	๔.๒๘๕	๐.๕๗๘	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่า ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็น
เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง
กรุงเทพมหานคร ด้านยุติการให้คำปรึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๘๕$, S.D.=๐.๕๗๘)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ ๑ พระอาจารย์มีการ
ประเมินสถานการณ์ของผู้รับการศึกษา และข้อที่ ๓ พระอาจารย์มีการนัดหมายเพื่อติดตามผลการ
แก้ปัญหาในครั้งต่อไป มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๓๐$, S.D.=๐.๗๐๐) รองลงมา คือ
ข้อที่ ๒ พระอาจารย์มีการสรุปผลของการแก้ปัญหา มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๓.๙๘$,
S.D.=๐.๙๔๘) และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ ๔ พระอาจารย์มีการส่งต่อให้ผู้เชี่ยวชาญในชั้นสูงกว่าหากมีการ
แก้ปัญหาไม่สำเร็จ มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๒๐$, S.D.=๐.๖๓๖)

๔.๓ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการ บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ ๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๕ การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการวิธีการ
บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร
จำแนกตามเพศ

(n=๓๙๘)

การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาต ความทุกข์	เพศ				t	sig.
	ชาย (๑๗๙ คน)		หญิง (๒๑๙ คน)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
๑. ด้านการสร้างสัมพันธภาพ	๔.๔๖	๐.๔๘	๔.๔๖	๐.๕๒	-๐.๑๖	๐.๕๘
๒. ด้านการสำรวจปัญหา	๔.๓๗	๐.๕๕	๔.๓๑	๐.๕๖	๑.๐๐	๐.๖๒
๓. ด้านการเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ	๔.๓๓	๐.๕๑	๔.๒๗	๐.๕๗	๑.๑๒	๐.๑๒
๔. ด้านการวางแผน แก้ปัญหา	๔.๓๖	๐.๕๐	๔.๓๓	๐.๕๒	๐.๗๖	๐.๕๘
๕. ด้านยุติการให้คำปรึกษา	๔.๓๑	๐.๕๓	๔.๒๖	๐.๖๑	๐.๙๓	๐.๑๐
ภาพรวม	๔.๓๗	๐.๔๗	๔.๓๓	๐.๕๐	๐.๘๓	๐.๓๑

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

สมมติฐานที่ ๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๖ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) จำแนกตามอายุ

(n=๓๙๘)

การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์		SS	df	MS	F	Sig.
๑. ด้านการสร้างสัมพันธภาพ	ระหว่างกลุ่ม	๐.๐๗	๓	๐.๐๒	๐.๐๙	๐.๙๗
	ภายในกลุ่ม	๙๙.๕๔	๓๙๔	๐.๒๕		
	รวม	๙๙.๖๑	๓๙๗			
๒. ด้านการสำรวจปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	๑.๐๑	๓	๐.๓๔	๑.๑๑	๐.๓๕
	ภายในกลุ่ม	๑๑๙.๗๕	๓๙๔	๐.๓๐		
	รวม	๑๒๐.๗๖	๓๙๗			
๓. ด้านการเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ	ระหว่างกลุ่ม	๐.๔๕	๓	๐.๑๕	๐.๕๐	๐.๖๘
	ภายในกลุ่ม	๑๑๖.๐๓	๓๙๔	๐.๒๙		
	รวม	๑๑๖.๔๘	๓๙๗			
๔. ด้านการวางแผนแก้ปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	๐.๗๘	๓	๐.๒๖	๐.๙๘	๐.๔๐
	ภายในกลุ่ม	๑๐๓.๙๑	๓๙๔	๐.๒๖		
	รวม	๑๐๔.๖๙	๓๙๗			
๕. ด้านยุติการให้คำปรึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๒.๐๐	๓	๐.๖๗	๒.๐๐	๐.๑๑
	ภายในกลุ่ม	๑๓๐.๘๔	๓๙๔	๐.๓๓		
	รวม	๑๓๒.๘๔	๓๙๗			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	๐.๖๖	๓	๐.๒๒	๐.๙๓	๐.๔๓
	ภายในกลุ่ม	๙๓.๐๔	๓๙๔	๐.๒๔		
	รวม	๙๓.๗๐	๓๙๗			

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

สมมติฐานที่ ๓ ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาต ความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว(ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๗ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการ บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) จำแนกตามระดับการศึกษา โดย ภาพรวม

(n=๓๙๘)

การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาต ความทุกข์		SS	df	MS	F	Sig.
๑. ด้านการสร้าง สัมพันธภาพ	ระหว่างกลุ่ม	๑.๖๐	๒	๐.๘๐	๓.๒๓*	๐.๐๔
	ภายในกลุ่ม	๙๘.๐๑	๓๙๕	๐.๒๕		
	รวม	๙๙.๖๑	๓๙๗			
๒. ด้านการสำรวจ ปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	๑.๗๙	๒	๐.๘๙	๒.๙๖*	๐.๐๕
	ภายในกลุ่ม	๑๑๘.๙๗	๓๙๕	๐.๓๐		
	รวม	๑๒๐.๗๖	๓๙๗			
๓. ด้านการเข้าใจ ปัญหา สาเหตุ ความ ต้องการ	ระหว่างกลุ่ม	๑.๒๒	๒	๐.๖๑	๒.๐๙	๐.๑๓
	ภายในกลุ่ม	๑๑๕.๒๖	๓๙๕	๐.๒๙		
	รวม	๑๑๖.๔๘	๓๙๗			
๔. ด้านการวางแผน แก้ปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	๒.๓๔	๒	๑.๑๗	๔.๕๒**	๐.๐๑
	ภายในกลุ่ม	๑๐๒.๓๔	๓๙๕	๐.๒๖		
	รวม	๑๐๔.๖๘	๓๙๗			
๕. ด้านยุติการให้ คำปรึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๒.๑๖	๒	๑.๐๘	๓.๒๖*	๐.๐๔
	ภายในกลุ่ม	๑๓๐.๖๘	๓๙๕	๐.๓๓		
	รวม	๑๓๒.๘๔	๓๙๗			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	๑.๗๑	๒	๐.๘๖	๓.๖๘*	๐.๐๓
	ภายในกลุ่ม	๙๑.๙๘	๓๙๕	๐.๒๓		
	รวม	๙๓.๖๙	๓๙๗			

* มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕

**มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๑๗ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกันหลายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ดังนั้น จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD.) รายละเอียดดังแสดงในตาราง

ตารางที่ ๔.๑๘ แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) โดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

(n=๓๙๘)

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ระดับการศึกษา		
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		๔.๒๗	๔.๓๕	๔.๕๐
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๔.๒๗	-	-๐.๐๘	-๐.๒๓*
ปริญญาตรี	๔.๓๕	-	-	-๐.๑๕
สูงกว่าปริญญาตรี	๔.๕๐	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๘ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จำนวน ๑ คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกับประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ ๔.๑๙ แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการ
 บินทบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร
 เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) ด้านการสร้างสัมพันธภาพ
 จำแนกตามระดับการศึกษา

(n=๓๙๘)

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ระดับการศึกษา		
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		๔.๓๖	๔.๔๙	๔.๕๕
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๔.๓๖	-	-๐.๑๓*	-๐.๑๙*
ปริญญาตรี	๔.๔๙	-	-	-๐.๐๗
สูงกว่าปริญญาตรี	๔.๕๕	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๙ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการ
 บริหารจัดการวิธีการบินทบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง
 กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างสัมพันธภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕
 จำนวน ๒ คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการบริหาร
 จัดการวิธีการบินทบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร
 แตกต่างกับประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ ๔.๒๐ แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการ
 บินทบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร
 เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) ด้านการสำรวจปัญหา จำแนก
 ตามระดับการศึกษา

(n=๓๙๘)

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ระดับการศึกษา		
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		๔.๒๗	๔.๓๔	๔.๕๑
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๔.๒๗	-	-๐.๐๖	-๐.๒๔*
ปริญญาตรี	๔.๓๔	-	-	-๐.๑๘
สูงกว่าปริญญาตรี	๔.๕๑	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๐ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการ
 บริหารจัดการวิธีการบินทบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง
 กรุงเทพมหานคร ด้านการสำรวจปัญหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จำนวน
 ๑ คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกับประชาชนที่มี
 ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ ๔.๒๑ แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการ
 บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร
 เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) ด้านการวางแผน แก้ปัญหา
 จำแนกตามระดับการศึกษา

(n=๔๙)

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ระดับการศึกษา		
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		๔.๒๕	๔.๓๕	๔.๕๓
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๔.๒๕	-	-๐.๐๙	-๐.๒๗*
ปริญญาตรี	๔.๓๕	-	-	-๐.๑๘*
สูงกว่าปริญญาตรี	๔.๕๓	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๑ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการ
 บริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง
 กรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผน แก้ปัญหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕
 จำนวน ๒ คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและระดับการศึกษาปริญญาตรี
 มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา)
 เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกับ บุคลากรที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

สมมติฐานที่ ๔ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความ
ทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๒ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการ
บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) จำแนกตามอาชีพ โดยภาพรวม

(n=๓๙๘)

การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาต ความทุกข์		SS	df	MS	F	Sig.
๑. ด้านการสร้าง สัมพันธภาพ	ระหว่างกลุ่ม	๑.๑๒	๗	๐.๑๖	๐.๖๓	๐.๗๓
	ภายในกลุ่ม	๙๘.๔๙	๓๙๐	๐.๒๕		
	รวม	๙๙.๖๑	๓๙๗			
๒. ด้านการสำรวจ ปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	๒.๘๙	๗	๐.๔๑	๑.๓๗	๐.๒๒
	ภายในกลุ่ม	๑๑๗.๘๗	๓๙๐	๐.๓๐		
	รวม	๑๒๐.๗๖	๓๙๗			
๓. ด้านการเข้าใจ ปัญหา สาเหตุ ความ ต้องการ	ระหว่างกลุ่ม	๒.๔๑	๗	๐.๓๕	๑.๑๘	๐.๓๑
	ภายในกลุ่ม	๑๑๔.๐๖	๓๙๐	๐.๒๙		
	รวม	๑๑๖.๔๘	๓๙๗			
๔. ด้านการวางแผน แก้ปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	๑.๓๖	๗	๐.๑๙	๐.๗๓	๐.๖๕
	ภายในกลุ่ม	๑๐๓.๓๓	๓๙๐	๐.๒๗		
	รวม	๑๐๔.๖๙	๓๙๗			
๕. ด้านยุติการให้ คำปรึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๒.๕๘	๗	๐.๓๗	๑.๑๐	๐.๓๖
	ภายในกลุ่ม	๑๓๐.๒๖	๓๙๐	๐.๓๓		
	รวม	๑๓๒.๘๔	๓๙๗			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	๑.๕๔	๗	๐.๒๒	๐.๙๓	๐.๔๘
	ภายในกลุ่ม	๙๒.๑๖	๓๙๐	๐.๒๔		
	รวม	๙๓.๗๐	๓๙๗			

จากตารางที่ ๔.๒๒ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหาร
จัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดย
ภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการ
บริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง
กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

สมมติฐานที่ ๕ ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการ
 บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๓ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการ
 บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) **จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดย
 ภาพรวม**

(n=๓๙๘)

การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาต ความทุกข์		SS	df	MS	F	Sig.
๑. ด้านการสร้าง สัมพันธ์ภาพ	ระหว่างกลุ่ม	๑.๙๙	๔	๐.๕๐	๒.๐๑	๐.๐๙
	ภายในกลุ่ม	๙๗.๖๑	๓๙๓	๐.๒๕		
	รวม	๙๙.๖๑	๓๙๗			
๒. ด้านการสำรวจ ปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	๑.๘๒	๔	๐.๔๕	๑.๕๐	๐.๒๐
	ภายในกลุ่ม	๑๑๘.๙๔	๓๙๓	๐.๓๐		
	รวม	๑๒๐.๗๖	๓๙๗			
๓. ด้านการเข้าใจ ปัญหา สาเหตุ ความ ต้องการ	ระหว่างกลุ่ม	๑.๗๖	๔	๐.๔๔	๑.๕๑	๐.๒๐
	ภายในกลุ่ม	๑๑๔.๗๒	๓๙๓	๐.๒๙		
	รวม	๑๑๖.๔๘	๓๙๗			
๔. ด้านการวางแผน แก้ปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	๑.๑๔	๔	๐.๒๙	๑.๐๘	๐.๓๖
	ภายในกลุ่ม	๑๐๓.๕๔	๓๙๓	๐.๒๖		
	รวม	๑๐๔.๖๘	๓๙๗			
๕. ด้านยุติการให้ คำปรึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๑.๑๒	๔	๐.๒๘	๐.๘๓	๐.๕๐
	ภายในกลุ่ม	๑๓๑.๗๒	๓๙๓	๐.๓๔		
	รวม	๑๓๒.๘๔	๓๙๗			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	๑.๔๒	๔	๐.๓๖	๑.๕๑	๐.๒๐
	ภายในกลุ่ม	๙๒.๒๘	๓๙๓	๐.๒๔		
	รวม	๙๓.๗๐	๓๙๗			

จากตารางที่ ๔.๒๓ พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการ
 บริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง
 กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงปฏิเสธ
 สมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๒๔ สรุปโดยภาพรวม ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ตามสมมติฐานที่ ๑-๕

สมมติฐานที่	ค่าทดสอบ	ค่า Sig.	ผลการศึกษายอมรับ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ ๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน	t-test	๐.๓๑	-	/
สมมติฐานที่ ๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน	F-test	๐.๔๓	-	/
สมมติฐานที่ ๓ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน	F-test	๐.๐๓	/	-
สมมติฐานที่ ๔ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน	F-test	๐.๔๘	-	/
สมมติฐานที่ ๕ ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน	F-test	๐.๒๐	-	/

จากตารางที่ ๔.๒๔ สรุปได้ว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม โดยภาพรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐาน

ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

๔.๔ ผลการวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีต่อการบริหารจัดการ วิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended Questionnaire) ในประเด็นปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ทั้ง ๒ ด้าน ได้แก่ การจัดการการให้คำปรึกษา ได้แก่ ๑.ด้านการวิเคราะห์ ๒.ด้านการสังเคราะห์ ๓.ด้านการวินิจฉัย ๔. ด้านการพยากรณ์ ๕.ด้านการให้คำปรึกษา ๖.ด้านการติดตามผลและประเมินผลการให้คำปรึกษา และการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ ได้แก่ ๑.ด้านการสร้างสัมพันธภาพ ๒.ด้านสำรวจปัญหา ๓.ด้านเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ ๔.ด้านวางแผน แก้ปัญหา ๕.ด้านยุติการให้คำปรึกษา มีผลดังนี้

ตารางที่ ๔.๒๕ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการ บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการวิเคราะห์

ปัญหา อุปสรรค	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
พระอาจารย์ไม่มีการเก็บรวบรวม	๒๐ รูป	พระอาจารย์ควรมีการศึกษา	
ข้อมูลต่าง ๆ ของผู้มารับคำปรึกษา		ปัญหาข้อมูลของผู้รับคำปรึกษา	๑๕ รูป

จากตารางที่ ๔.๒๕ ปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในประเด็น **ด้านการวิเคราะห์** พบว่า พระอาจารย์ไม่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ของผู้มารับคำปรึกษา มีจำนวน ๒๐ รูป

ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในประเด็น **ด้านการวิเคราะห์** พบว่า พระอาจารย์ควรมีการศึกษาปัญหาข้อมูลของผู้รับคำปรึกษา จำนวน ๑๕ รูป

ตารางที่ ๔.๒๖ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการ
 บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร
ด้านการสังเคราะห์

ปัญหา อุปสรรค	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
พระอาจารย์ไม่ค่อยมีการประมวลผลข้อมูลของกับตัวผู้มารับคำปรึกษา	๑๖ รูป	พระอาจารย์มีการสังเคราะห์องค์ประกอบปัญหาให้เข้ากับตัวผู้มารับคำปรึกษา	๒๕ รูป

จากตารางที่ ๔.๒๖ ปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการ
 บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในประเด็น
ด้านการสังเคราะห์ พบว่า พระอาจารย์ไม่ค่อยมีการประมวลผลข้อมูลของกับตัวผู้มารับคำปรึกษามี
 จำนวน ๑๖ รูป

ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของ
 วัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในประเด็น **ด้านการสังเคราะห์** พบว่า
 พระอาจารย์มีการสังเคราะห์องค์ประกอบปัญหาให้เข้ากับตัวผู้มารับคำปรึกษา จำนวน ๒๕ รูป

ตารางที่ ๔.๒๗ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการ
 บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร
ด้านการวินิจฉัย

ปัญหา อุปสรรค	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ไม่ค่อยมีการทำความเข้าใจสาเหตุปัญหา	๒๓ รูป	ควรมีการศึกษาปัญหาอย่างถ่องแท้	๑๔ รูป

จากตารางที่ ๔.๒๗ ปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการ
 บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในประเด็น
ด้านการวินิจฉัย พบว่า ไม่ค่อยมีการทำความเข้าใจสาเหตุปัญหา มีจำนวน ๒๓ รูป

ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของ
วัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในประเด็น **ด้านการวินิจฉัย** พบว่า ควรมี
การศึกษาปัญหาอย่างถ่องแท้ จำนวน ๑๔ รูป

ตารางที่ ๔.๒๘ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการ
บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร
ด้านการพยากรณ์

ปัญหา อุปสรรค	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
พระอาจารย์ไม่ค่อยมีความเข้าใจใน ปัญหาของผู้รับการปรึกษา	๑๑ รูป	พระอาจารย์ควรมีการวินิจฉัย ให้รวดเร็วและทันถ่วงที	๒๐ รูป

จากตารางที่ ๔.๒๘ ปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการ
บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในประเด็น
ด้านการพยากรณ์ พบว่า ความรับผิดชอบยังน้อยและการดูแลไม่ทั่วถึง ส่วนมากจะทั่วถึงก็ตอนมีงาน
ภายในวัด มีจำนวน ๑๒ รูป

ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของ
วัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในประเด็น **ด้านการพยากรณ์** พบว่า พระ
อาจารย์ควรมีการวินิจฉัย ให้รวดเร็วและทันถ่วงที จำนวน ๑๒ รูป

ตารางที่ ๔.๒๙ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการ
บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร
ด้านการให้คำปรึกษา

ปัญหา อุปสรรค	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ไม่มีการจัดเรียงลำดับ ให้คำปรึกษา ไม่ตรงประเด็น บางครั้งไม่มีการสรุป ข้อมูล	๑๗ รูป	ควรมีการจัดลำดับความสำคัญ ของปัญหา การทบทวนและสรุป ข้อมูล ให้กับผู้รับคำปรึกษาอีก ครั้ง	๒๐ รูป

จากตารางที่ ๔.๒๙ ปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการ
 บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในประเด็น
ด้านการให้คำปรึกษา พบว่า ไม่มีการจัดเรียงลำดับ ให้คำปรึกษาไม่ตรงประเด็น บางครั้งไม่มีการสรุป
 ข้อมูล มีจำนวน ๑๗ รูป

ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของ
 วัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในประเด็น **ด้านการให้คำปรึกษา** พบว่า
 ควรมีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา การทบทวนและสรุปข้อมูล ให้กับผู้รับคำปรึกษาอีกครั้ง
 จำนวน ๒๐ รูป

ตารางที่ ๔.๓๐ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการ
 บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร
ด้านการติดตามผลและประเมินผลการให้คำปรึกษา

ปัญหา อุปสรรค	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ไม่มีการติดตามผลของการให้ คำปรึกษาซักเท่าไร	๑๐ รูป	ควรมีการกำหนดแนวทาง ปฏิบัติในครั้งต่อ ๆ ไป เช่นทำใบ นัด หรือติดตามผลทางออนไลน์	๑๘ รูป

จากตารางที่ ๔.๓๐ ปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการ
 บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในประเด็น
ด้านการติดตามผลและประเมินผลการให้คำปรึกษา พบว่า ไม่มีการติดตามผลของการให้คำปรึกษา
 ซักเท่าไร มีจำนวน ๑๐ รูป

ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการจัดการการให้คำปรึกษาวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของ
 วัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในประเด็น **ด้านการติดตามผลและ
 ประเมินผลการให้คำปรึกษา** พบว่า ควรมีการกำหนดแนวทางปฏิบัติในครั้งต่อ ๆ ไป เช่นทำใบนัด
 หรือติดตามผลทางออนไลน์ จำนวน ๑๘ รูป

ตารางที่ ๔.๓๑ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความ
ทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร **ด้านการสร้าง
สัมพันธภาพ**

ปัญหา อุปสรรค	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ไม่มีการพูดคุยในเรื่องทั่วไปเพื่อสร้างความสนิทสนม จะเปิดประเด็นเลย	๑๙ รูป	ควรมีการพูดคุยเพื่อสร้างความสนิทสนมกับผู้เข้ารับการศึกษา	๑๘ รูป

จากตารางที่ ๔.๓๑ ปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความ
ทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในประเด็น **ด้านการสร้าง
สัมพันธภาพ** พบว่า ไม่มีการพูดคุยในเรื่องทั่วไปเพื่อสร้างความสนิทสนม จะเปิดประเด็นเลย
มีจำนวน ๑๙ รูป

ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว
(ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในประเด็น **ด้านการสร้างสัมพันธภาพ** พบว่า ควรมีการ
พูดคุยเพื่อสร้างความสนิทสนมกับผู้เข้ารับการศึกษา ก่อน จำนวน ๑๘ รูป

ตารางที่ ๔.๓๒ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความ
ทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร **ด้านสำรวจ
ปัญหา**

ปัญหา อุปสรรค	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
พระอาจารย์ไม่ค่อยมีการแบ่งระดับเนื้อหาของปัญหา ให้ละเอียดมากนัก	๒๐ รูป	ควรมีการสำรวจปัญหาของผู้เข้ารับการศึกษาอย่างละเอียด	๒๓ รูป

จากตารางที่ ๔.๓๒ ปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความ
ทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในประเด็น **ด้านสำรวจปัญหา**
พบว่า พระอาจารย์ไม่ค่อยมีการแบ่งระดับเนื้อหาของปัญหา ให้ละเอียดมากนัก มีจำนวน ๒๐ รูป

ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว
(ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในประเด็น **ด้านสำรวจปัญหา** พบว่า ควรมีการสำรวจ
ปัญหาของผู้เข้ารับการศึกษาอย่างละเอียด จำนวน ๒๓ รูป

ตารางที่ ๔.๓๓ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิดเบือนความ
 ทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร **ด้านเข้าใจ**
ปัญหาสาเหตุความต้องการ

ปัญหา อุปสรรค	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
พระอาจารย์ไม่มีความเข้าใจใน ปัญหาของผู้รับบริการปรึกษาอย่าง	๑๕ รูป	ควรมีการพิจารณาความเร่งด่วน และเลือกปัญหา	๑๙ รูป

จากตารางที่ ๔.๓๓ ปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิดเบือนความ
 ทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในประเด็น **ด้านเข้าใจปัญหา**
สาเหตุความต้องการ พบว่า พระอาจารย์ไม่มีความเข้าใจในปัญหาของผู้รับบริการปรึกษาอย่าง มีจำนวน
 ๑๕ รูป

ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิดเบือนความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว
 (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในประเด็น **ด้านเข้าใจปัญหาสาเหตุความต้องการ**
 พบว่า ควรมีการพิจารณาความเร่งด่วน และเลือกปัญหา จำนวน ๑๙ รูป

ตารางที่ ๔.๓๔ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิดเบือนความ
 ทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร **ด้านวางแผน**
แก้ปัญหา

ปัญหา อุปสรรค	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ไม่ค่อยมีการการสำรวจและพิจารณา ทางเลือกต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาให้ ตรงกับเป้าหมายที่สุด	๒๒ รูป	ควรมีการกำหนดเป้าหมาย ได้และแนวทางในการแก้ปัญหา	๒๗ รูป

จากตารางที่ ๔.๓๔ ปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิดเบือนความ
 ทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในประเด็น **ด้านวางแผน**
แก้ปัญหา พบว่า ไม่ค่อยมีการการสำรวจและพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาให้ตรงกับ
 เป้าหมายที่สุด มีจำนวน ๒๒ รูป

ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในประเด็น **ด้านวางแผน แก้ปัญหา** พบว่า ควรมีการกำหนดเป้าหมายได้และแนวทางในการแก้ปัญหา จำนวน ๒๗ รูป

ตารางที่ ๔.๓๕ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร **ด้านยุติการให้คำปรึกษา**

ปัญหา อุปสรรค	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ไม่ค่อยมีการสรุปผลของการแก้ปัญหา	๑๘ รูป	การนัดหมายเพื่อติดตามผลการแก้ปัญหาในครั้งต่อไป เช่นทำใบนัด หรือติดตามผลทางออนไลน์	๑๘ รูป

จากตารางที่ ๔.๓๕ ปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในประเด็น **ด้านยุติการให้คำปรึกษา** พบว่า ไม่ค่อยมีการสรุปผลของการแก้ปัญหา มีจำนวน ๑๘ รูป

ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ในประเด็น **ด้านยุติการให้คำปรึกษา** พบว่า การนัดหมายเพื่อติดตามผลการแก้ปัญหาในครั้งต่อไป เช่นทำใบนัด หรือติดตามผลทางออนไลน์ จำนวน ๑๘ รูป

๔.๕ ผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาต ความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยกำหนดเลือกผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ (Key Informant) ซึ่งมีคุณสมบัติสอดคล้องกับประเด็นสาระสำคัญของวิจัยครั้งนี้ จำนวน ๘ รูป/คน แบ่งออกเป็น ๔ กลุ่ม

๔.๕.๑ ท่านคิดว่า การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร ?

๑. ด้านการสร้างสัมพันธภาพ

๑) ด้านการสร้างสมรรถภาพ การที่จะทำให้ผู้ที่มารับการปรึกษาสามารถที่จะบอกเล่าถึงปัญหาของเขาได้ ผู้ให้คำปรึกษาหรือว่าพระที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาจะต้องเริ่มจากการสร้างสัมพันธภาพที่ดี ต้องอาศัยทัศนคติที่ดีทั้งภายในและภายนอก ต้องยอมรับและให้เกียรติ ผู้ที่เข้ารับการปรึกษา สร้างความคุ้นเคย^๑

๒) การสร้างสัมพันธภาพ ก็คือการที่พระนักพยากรณ์ จะต้องสร้างความคุ้นเคย ความไวเนื้อเชื่อใจ ให้เกิดขึ้นกับผู้ที่มาขอรับคำปรึกษา เพื่อให้เขานั้น เกิดความสบายใจความไวใจ เพื่อให้จะได้ข้อมูลและทราบถึงปัญหาของเขาอย่างชัดเจน^๒

๓) เป็นการที่ดี คนที่มีทุกข์จำได้บิณฑบาตได้ แล้วได้มีความเข้าใจที่ได้มาพูดคุยกับพระสงฆ์ อะไรที่แก้ไขได้ ก็ช่วยกันแก้ไข และแนะนำแนวทาง^๓

๔) ด้านสัมพันธภาพ พระกับนักพยากรณ์ ในมุมมองคือความทุกข์ของคนมันมีหลายรูปแบบ แล้วก็หลายรูปแบบที่จะได้เห็นมุมมองเขาว่าเขาคิดยังไงเรื่องของ ความทุกข์ ทุกข์ก็มีอยู่ 5 อย่างความรัก การงาน การเงิน ครอบครัว สุขภาพ แต่เข้ามาถึงที่วัด วัดสามารถที่จะปรับปรุงหรือพัฒนาจิตใจเขา ให้เขาได้มีการพ้นทุกข์จากนี้ได้ยังไงโดยใช้หลักธรรมของพระองค์กับการพยากรณ์ซึ่งมันมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ เราเอามาเอามาผนวกแล้วช่วยเหลือไม่มากนักน้อย แต่เพียงแต่ว่า ๑.เราต้องให้สภาวะจิตใจ ต้องให้ปัญญ่าอ่อนอย่างแรก ๒. ต้องให้ความมุ่งมั่น ให้ความมั่นใจว่า สิ่งที่ทำไปมันคือสิ่งที่ถูกต้อง แล้วทุกอย่างมันจะผ่านไปได้ด้วยดี แต่การบิณฑบาตในครั้งนี้ ก็คือเราจะได้เห็นมุมมอง

^๑ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔.

^๒ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔.

^๓ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔.

หลาย ๆ อย่าง จะได้เห็นความทุกข์ของหลาย ๆ คน เพื่อบางครั้งเอาความทุกข์ของคนนี้ มาแก้ไข ความทุกข์ของคนนี้ มันสามารถที่จะผนวกกันทำได้ดีมาก^๔

๕) การสร้างสมรรถภาพ คือบันไดขั้นแรก ในการที่จะก้าวไปสู่ขั้นตอนต่าง ๆ และการแก้ปัญหาให้กับผู้ที่เข้ารับการปรึกษา การที่จะทำให้พวกเขาได้รับการปรึกษานั้น สามารถที่จะบอกเล่าเรื่องราวปัญหาของเขาให้ได้อย่างเต็มที่ และถูกต้องครบถ้วน ต้องเริ่มจากการสร้างสัมพันธภาพ คือสร้างความคุ้นเคย ความไว้วางใจ เชื่อใจ เพื่อให้เขานั้นสามารถที่จะเปิดเผยข้อมูลของเขา ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์^๕

๖) คือขั้นแรก มันเหมือนกับการที่เราจะทำกิจกรรมตรงนี้ให้มีประสิทธิผล สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ ความไว้วางใจ ความไว้วางใจในความหมายนี้ก็คือ คนที่มา เขาต้องรู้สึก ว่า สิ่งที่เขา ปรึกษา ก็ดี มาแบ่งปันความทุกข์ก็ดี มีขึ้นมาเขียนความทุกข์เพื่อที่จะใส่บาตรก็ดี ความทุกข์ของเขาต้องเป็น ความทุกข์ที่ มันถูกเก็บเป็นความลับ เพราะบางเรื่องอาจเป็นเรื่องที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ เขาต้องการ แบ่งปันความรู้สึกเราเนี่ยให้กับคนที่ เหมือนกับเขาเชื่อใจ ไว้วางใจ เพราะฉะนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุด ก็คือ ต้องทำยังไงก็ได้ให้เขารู้สึกว่า มาอยู่เมื่อมาอยู่กับเราแล้ว ๑.สบายใจ ๒.รู้สึกปลอดภัยเหมือนเป็น พื้นที่ปลอดภัย และ ๓.รู้สึกถึงความไว้วางใจ ไว้วางใจที่จะให้ข้อมูลนั่นก็คือเรื่องของสัมพันธภาพ ดังนั้น ความหมายของสัมพันธภาพในที่นี้ ก็คือ ต้องเป็นพื้นที่ปลอดภัยพื้นที่ไว้วางใจ พื้นที่ที่เขาารู้สึกว่า สามารถที่จะเล่าหรือแบ่งปันความรู้สึกได้^๖

๗) มีความคิดเห็นว่า เราจะต้องสร้างความคุ้นเคย กับบุคคลที่มาหาเราให้ได้ ความคุ้นเคยในที่นี้ ก็คือ ให้เขารู้ให้ได้ว่า เราคือใครและมีเจตนา อย่างไร เมื่อสร้างความคุ้นเคยได้แล้ว ต่อมาคือสร้างความเชื่อมั่นเชื่อถือว่า แต่วิธีการที่เราทำนี้ มันช่วยการทำให้สภาพจิตมันดีขึ้น เมื่อเขาเข้าใจ เขามีความรู้สึกในประเด็นนี้แล้ว เขาก็จะพูดเขาก็จะบอกในเรื่องราวอะไรต่าง ๆ ได้เต็มที่ เพราะฉะนั้นการสร้างสัมพันธภาพในที่นี้ ก็คือสรุปว่า สร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลนั้น ๆ ให้ได้^๗

สรุปได้ว่า ด้านการสร้างสมรรถภาพ ต้องอาศัยทัศนคติที่ดีทั้งภายในและภายนอก จะต้องสร้างความคุ้นเคย ต้องให้ความมุ่งมั่น ให้ความมั่นใจ เพื่อให้เขานั้นสามารถที่จะเปิดเผยข้อมูลของเขา ต้องเป็นพื้นที่ปลอดภัยพื้นที่ไว้วางใจ รู้สึกถึงความไว้วางใจที่จะให้ข้อมูลนั้น สร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลนั้น ๆ ให้ได้

^๔ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^๕ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๔.

^๖ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔.

^๗ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔.

๒.ด้านสำรวจปัญหา

๑) ด้านการสำรวจปัญหา ก็คือการที่เราจะใช้ความรู้ความสามารถความเข้าใจของเรา ในการสังเกต ตรวจสอบ ซักถาม ถึงปัญหาหรือว่าสิ่งที่ผู้ที่เข้ารับการศึกษานั้น ต้องการที่จะ ให้เรา ช่วย แต่การที่จะสำรวจปัญหานั้นเราต้องทำอย่าง รอบคอบรัดกุม ไม่ละลาบละล้วง ถึงความเป็น ส่วนตัวของเขา แล้วจะต้องเก็บข้อมูลสำหรับปัญหานั้นให้ได้มากที่สุด เพื่อที่จะนำปัญหานั้นไปสู่ ขั้นตอนต่อไป^๘

๒) การสำรวจปัญหา คือ การกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการศึกษาเล่าเรื่องราว ปัญหา สิ่งที่เขา ต้องการระบาย โดยผู้ที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาจะต้องทำการสังเกต สำรวจ ตรวจสอบ และรวบรวม ปัญหา^๙

๓) มีความคิดเห็นที่ว่า สมควรที่จะเข้าถึงกลุ่มที่มีปัญหาบ่อยข้างเยอะ และกิจการที่ทำอยู่ ก็ค่อนข้างจะดี สำรวจปัญหาอย่างไร ก็คือว่าเข้าหา พูดคุยกับคนที่มีปัญหาทั้งทางด้านการเงิน การ งาน ความรัก^{๑๐}

๔) การบริหาร มันต้องร่วมกันหลาย ๆ ฝ่าย ไม่ว่าจะเป็พระ ไม่ว่าจะเป็กรรมการวัด หรือว่าจะเป็ประชาชนคนที่อยู่ในชุมชน ว่าหาจุดมุ่งหมายหรือหาความต้องการตรงกลางให้ได้ แล้ว หาปัจจัยแห่งความสำเร็จว่า ปัจจัยตรงนี้จะทำยังไงให้สำเร็จ แล้วปัจจัยที่มันล้มเหลวทุกวันนี้ มันเกิด จากอะไร มันเกิดกับคนหรือเปล่า หรือเกิดจากปัจจัยอะไร ทำไมมันติดขัดแล้วก็ตัดปัจจัยแห่งความ ล้มเหลวนั้นทิ้งสร้างปัจจัยแห่งความสำเร็จขึ้นมา เพื่อให้มันสำเร็จไปพร้อมกัน ทุกคนก็ได้ผลประโยชน์ ร่วมกันระหว่างทั้งวัด ทั้งคนในชุมชน แล้วไม่ใช่แค่ชุมชนเดียวมันทั่วประเทศได้หมดทุกอย่าง^{๑๑}

๕) การสำรวจปัญหา การที่ เราจะสามารถรับรู้ถึงปัญหาของผู้ที่จะเข้ารับการศึกษาว่าผู้ ที่เข้าคำแนะนำ เราจะต้อง สำรวจปัญหาคือ จะต้องมีความตั้งใจจริงใจที่จะฟังสังเกต ทบทวน วิเคราะห์ รวบรวมและเรียบเรียง สอบถามถึงประเด็นต่างๆ^{๑๒}

๖) เมื่อเราได้ข้อมูลของเขามาแล้ว สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือเราจะต้องสำรวจปัญหา คำว่า สำรวจปัญหาก็คือ เขามีปัญหาในลักษณะแบบใด สำรวจปัญหา เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาการเงิน ปัญหาทางเศรษฐกิจ หรือว่าปัญหาที่เป็นเฉพาะ คำว่าปัญหาเฉพาะ ก็คือ เขามีสภาพปัญหาอย่างไร ตามหลักของทุกขสัจย์ ก็คือความจริงที่เป็นปัญหา สำคัญก็คือเราต้องสำรวจปัญหาว่า เขามีปัญหา อะไร และปัญหาของเขามีลักษณะอย่างไร มีอะไรเป็นสาเหตุ หรือมีอะไรที่เป็นลักษณะเฉพาะของเขา

^๘ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔.

^๙ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔.

^{๑๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔.

^{๑๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๑๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔.

ของเขาดังนั้น ในความหมาย ก็คือ สรรวจปัญหา จำแนกปัญหา แยกปัญหา เพื่อที่จะนำไปสู่ขั้นตอนต่อไปก็คือ หาวิธีการมาเสริมพัฒนาเสริม ซึ่งตามหลักอริยสัจคือ ทุกข์ สมุห์ทัย ก็คือการหาสาเหตุว่า สาเหตุเกิดจากอะไร มีความเป็นมาอย่างไร หรือว่ามีอะไรที่มันเป็น องค์ประกอบของตรงนั้นเพื่อนำไปสู่การออกแบบ เพื่อที่จะให้คำแนะนำที่ดี ออกแบบที่จะหาคำมาวินิจฉัยก็ดี เทียบง่าย ๆ ก็เหมือนกับไปหาหมอ หมอก็จะจัดอยู่ในกลุ่มโรคไหน เช่นโรคหุ ไปแผนกหุ คอ จมูก เพราะฉะนั้นควรมีการจัดกลุ่มเพื่อจำแนกปัญหา นำไปสู่การสรรวจปัญหา^{๑๓}

๗) ในฐานะการสรรวจปัญหาในที่นี้ ประเด็นแรก เราสร้างสัมพันธภาพจนเขาเชื่อมั่นเราแล้ว ไม่ว่าจะเส้นทางไหนพูดคุยกันทางส่วนตัวทางโซเชียลอะไรก็แล้วแต่ เราก็เจาะลึกลงไปแล้วเรากลับที่จะถามเขาแล้วว่า ปัญหาของคุณคืออะไร มันเชื่อมโยงกัน เมื่อเรากลับถาม แล้วก็ถาม อย่าไปถามเรื่องเจาะไปว่าเรื่องส่วนตัว ครองชีวิตสถานภาพ พวกนี้ไม่ต้อง แต่ให้ถามเป็นการสรรวจปัญหา ให้ถามเป็นคำถามใหญ่ ๆ กว้าง ๆ ว่า “คุณมีปัญหาอะไร พอที่จะบอกกล่าวกันได้แล้วก็ใส่บาตรเอาตามคือเอาปัญหานั้นมาทิ้ง หรือ ประเด็นที่เอาตามทำในที่นี้ก็คือ ไม่ใช่เอาปัญหามาทิ้งอย่างเดียว แต่เอาปัญหามาให้ช่วยแก้ไข” ถ้าเกิดเราทำอย่างนี้แล้ว เราก็จะทราบปัญหานั้นของทุก ๆ คน สรรวจการสรรวจปัญหา อย่าซักไซ้ไปในเรื่องส่วนตัว อย่าเดาเหตุการณ์แต่ให้ถามว่า “มีประเด็นปัญหาอย่างไร ปัญหาในที่นี้คือความทุกข์ ความไม่สบายกาย ความไม่สบายใจ อย่างไร และจะมีประเด็นให้พระช่วยได้บ้างก็บอกกล่าวกันมา” นี่คือการสรรวจปัญหา^{๑๔}

สรุปได้ว่า ด้านการสรรวจปัญหา จะต้องใช้ความรู้ความสามารถความเข้าใจของเรา ในการสังเกต กระตุ้นให้ผู้เข้ารับการศึกษาเล่าเรื่องราว ปัญหา สิ่งที่เขาต้องการระบาย พูดคุยกับคนที่มีความตั้งใจ จริงใจ ที่จะฟังสังเกต ทบทวน วิเคราะห์ รวบรวมและเรียบเรียง สอบถามถึงประเด็นต่าง ๆ เขามีปัญหาอะไร และปัญหาของเขามีลักษณะอย่างไร มีอะไรเป็นสาเหตุหรือมีอะไรที่เป็นลักษณะเฉพาะของเขาของเขา อย่าซักไซ้ไปในเรื่องส่วนตัว อย่าเดาเหตุการณ์

๓.ด้านเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ

๑) ด้านเข้าใจปัญหา สาเหตุ และความต้องการ ถือว่าเป็นจุดสำคัญของ ของกิจกรรม หรือว่าโครงการนี้ ซึ่งผู้ให้คำปรึกษาก็คือตัว พระหรือคะ นักพยากรณ์ จะต้องใช้ทักษะต่างๆเพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาเกิดความเข้าใจอย่างกระจ่างในปัญหาของตนอย่างแท้จริงตั้งแต่สาเหตุความต้องการ โดยที่ผู้ให้คำปรึกษานั้นจะเป็นผู้ช่วยกระตุ้น ให้ผู้รับการศึกษาได้คิดสรรวจความรู้สึก และความต้องการของตนเอง^{๑๕}

^{๑๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๑๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๑๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔.

๒) การเข้าใจปัญหาคือความต้องการอย่างไร ต้องการให้รู้ถึงทั้งการแก้ไข การปฏิบัติ และการกระทำให้ผ่านปัญหานั้นได้ และพ้นทุกข์ได้^{๑๖}

๓) ด้านปัญหา การเข้าใจสาเหตุ ความต้องการ จริง ๆ แล้วความต้องการของอย่างแรก ทุกคนรวมกันอยากได้มีความสุขทั้งนั้น แล้วพยายามจะหนีทุกข์ให้ได้เพียงแต่ว่าการมีทุกข์ของเขาเนี่ย มันจะมีปัจจัยไหนที่จะทำให้ได้ จึงมาหาที่ว่าขอขมขื่นบาปความทุกข์เนี่ยแล้วจะมีขมขื่นบาปความทุกข์ อาจจะมีกฎเกณฑ์ที่ทำให้บอกว่า ถ้าเกี่ยวกับเรื่องความรัก มันมีกฎเกณฑ์เรื่องอะไรที่จะทำให้ให้ผ่านไป หลักธรรมข้อไหนของพระองค์เรื่องการครองเรือนก็ใช้การครองเรือนเข้ามาได้หรือว่าเรื่องการเงิน ทำไมเงินคุณถึงมีปัญหาคุณใช้ฟุ่มเฟือยหรือเปล่า หรือว่าคุณไม่บริหารหรือไม่วางแผนให้เข้ากับรายรับ รายจ่ายของคุณมีหรือเปล่า แต่คอยข้างมัธยัสถ์หรืออดออมหรืออย่างนี้ หรือจะใช้หลักของในหลวง พอเพียงอย่างนั้นก็ได้อันมีหลายอย่างที่สามารถทำให้ไม่ให้ความเข้าใจกับความต้องการมันตรงกัน^{๑๗}

๔) การเข้าใจปัญหา ถือเป็นหัวใจของกระบวนการให้การปรึกษา ซึ่งผู้ให้การปรึกษา ก็คือพระอาจารย์หรือว่านักพยากรณ์ ต้องใช้ทักษะเพื่อให้ผู้รับการปรึกษา เกิดความกระจ่างชัดใน สาเหตุของปัญหา ได้สำรวจความคิดและความรู้สึกที่ตนเองมีต่อประสบการณ์ บุคคล หรือปัญหาที่เกิดขึ้น สามารถแยกแยะปัญหานั้นและปัญหาที่แท้จริงได้^{๑๘}

๕) ประเด็นปัญหาที่ผู้รับการปรึกษาต้องการแก้ไข ตลอดจนจนนำปัญหาที่ค้นพบมา จัดลำดับความสำคัญ ความเร่งด่วนรวมทั้งผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการแก้ไขและไม่แก้ไขปัญหา ดังกล่าวได้ บ่อยครั้งที่ผู้รับการปรึกษาระบุปัญหาในชั้นตกลงบริการอย่างหนึ่ง แต่ในชั้นเข้าใจปัญหา สาเหตุเป็นอีกปัญหาหนึ่ง ผู้ให้การปรึกษาจะต้องช่วยให้ผู้รับการปรึกษามองเห็นแนวทางที่จะแก้ไข ปัญหานั้นตามศักยภาพของผู้รับการปรึกษาโดยใช้ทักษะต่าง ๆ เพื่อเอื้ออำนวยให้ผู้รับการปรึกษาคิด สำรวจความรู้สึก และความต้องการของตนเอง มองเห็นปัญหา เข้าใจสาเหตุและทราบถึงความ ต้องการที่ชัดเจนของตนเอง และมีพลังใจหรือเจ็บบวดจากผลของการตัดสินใจของตน^{๑๙}

๖) เมื่อเข้ามาให้ข้อมูลกับเราแล้ว สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ บางทีเขาอาจจะไม่ต้องการเรา แล้ว ต้องการเพียงความเข้าใจ เหมือนอย่างผมเอง ครั้งหนึ่งผมไปเล่นบพเจ้าอาวาสในต่างประเทศ บางทีเขาไม่ได้มาอะไรเข้ามาแค่ต้องการอยากพูด มาเล่า มารบาย แต่เราในฐานะคนกลางสิ่งที่สำคัญ ที่สุดต้องแสดงความเข้าใจเขา พร้อมทั้งจะรับฟังเขา ใส่ใจในสิ่งที่เขาอยากจะทำ แล้วถึงเวลาที่สบทบที่ เขามาพูด ๆ จบแล้วก็สบายใจแล้วก็กลับบ้าน วันต่อมาเขาก็มาเล่า ๆ เสร็จแล้วก็กลับบ้าน แต่มัน เหมือนกันเดิมพลัง หรือไม่ก็เป็นการลดพลังบางอย่างที่เขาารู้สึกว่ามันจุกอยู่ที่คอพร้อมที่จะพุ่งออก

^{๑๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔.

^{๑๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๑๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๑๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔.

มาแล้ว แต่เขาก็ได้เล่า ได้เปลี่ยน อิริยาบถตรงนี้เค้ารู้สึกว่ามีผ่อนคลาย อาจจะใช้คำว่า เป็นการบำบัด ผ่านการพูด หรือไม่ก็อาจเป็นการบำบัดผ่านการให้คำปรึกษา ซึ่งมันเป็นเทคนิคทางจิตวิทยา ส่วนสาเหตุและความต้องการของคนที่มา อันนี้เป็นหน้าที่ของเราที่จะต้องไปสำรวจ บางคนอาจจะมา เพราะว่าได้ยินได้ฟังคนอื่นเขาบอกแล้วว่า อาจารย์ต้องอย่างนั้นอย่างนั้นะ ถึงเวลาเราก็สามารถจำแนก ความต้องการของเขา เช่น เขาก็อาจจะต้องการคนละฟัง ต้องการที่จะหนีจากทุกข์ตรงนี้จริง ๆ หรือไม่ ก็ต้องการคำแนะนำ เหมือนชี้ช่องให้เขาที่จะเดินไปข้างหน้า บางทีบางคนไม่ต้องการอะไรต้องการ เพียงแค่คน ๑.รับฟังเขา ๒.เข้าใจเขา ๓.ให้คำแนะนำบ้างให้เขารู้สึกดีและผ่อนคลาย ๔. ต้องการพลัง เพื่อที่จะให้เขามีพลังในการประทั้งชีวิต^{๒๐}

๓) เมื่อเราทราบปัญหาของท่านนั้น ๆ แล้ว ซึ่งแต่ละคนนั้นมีปัญหาที่แตกต่างกันไป ซึ่งไม่ได้เหมือนกัน เพราะบริบทของแต่ละคนก็มีสมมุติฐานที่แตกต่างกันไป เรามาพินิจพิเคราะห์แล้ว ทราบที่มาที่ไปเรียบร้อยแล้ว ทราบความต้องการของเขาแล้ว เราจะใช้วิธีการอะไรแก้ปัญหาให้กับ ท่านนั้น ๆ ในที่นี้ก็มีทั้ง ถ้าเราเป็นพระ สิ่งที่เรารู้เราทราบดีก็คือเรื่องของหลักธรรมทาง พระพุทธศาสนา ก็มาวิเคราะห์มา พินิจพิจารณาว่า ตัวไหนที่จะไปใช้กับปัญหานี้ได้บ้าง หรือทฤษฎี ต่าง ๆ ที่เราได้รับรู้ ตัวไหนที่บอกกล่าวได้ เมื่อเราทราบ เข้าใจ ความต้องการของเขาแล้ว เราก็สามารถเอาหลักการเหล่านี้ไปตอบเขาได้^{๒๑}

สรุปได้ว่า ด้านเข้าใจปัญหา สาเหตุ และความต้องการ ถือว่าเป็นจุดสำคัญของ ของ กิจกรรม พระอาจารย์หรือว่านักพยากรณ์ ต้องใช้ทักษะเพื่อให้ผู้รับการปรึกษา เกิดความกระจ่างชัด ในสาเหตุของปัญหา ได้สำรวจความคิดและความรู้สึกที่ตนเองมีต่อประสบการณ์ นำปัญหาที่ค้นพบมา จัดลำดับความสำคัญ ความเร่งด่วนรวมทั้งผลกระทบที่จะเกิดขึ้น พินิจพิเคราะห์แล้ว ทราบที่มาที่ไป เรียบร้อยแล้ว ทราบความต้องการของเขาแล้ว เราจะใช้วิธีการอะไรแก้ปัญหาให้กับท่านนั้น ๆ

๔.ด้านวางแผน แก้ปัญหา

๑) ผู้ให้การปรึกษาช่วยให้ผู้รับการปรึกษาได้ใช้ศักยภาพของตนเท่าที่มีอยู่ค้นหาวិธีการ แก้ปัญหาโดยใช้วิธีการที่หลากหลาย วางแผนแก้ไขปัญหาย่างเป็นขั้นตอน และตัดสินใจเลือกทาง แก้ปัญหาที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการ ช่วยประคับประคอง เป็นการสนับสนุน ให้กำลังใจ ใส่ใจกับความรู้สึกโดยไม่เน้นวิธีการแก้ไขปัญหา แต่ทั้งนี้การให้กำลังใจต้องให้เป็นข้อมูลที่เป็นไปได้จริง และไม่ใช้ข้อมูลหรือการให้กำลังใจที่มุ่งกลบเกลื่อนความรู้สึก^{๒๒}

^{๒๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๒๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๒๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔.

๒) ผู้ให้การปรึกษาไม่ควรเร่งรีบและด่วนตัดสินใจจัดการปัญหาของผู้รับการปรึกษา แต่จะคอยให้กำลังใจแก่ผู้รับการปรึกษาได้มีส่วนร่วมในการค้นหาวิธีการพิจารณาความเหมาะสมและเลือกทางแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมกับตนเองที่สุด ตลอดจนกระตุ้นให้ผู้รับการปรึกษาคาดคะเนถึงโอกาสประสบความสำเร็จและความเป็นไปได้ในการใช้วิธีแก้ไขปัญหาที่เลือก สร้างความตระหนักในการรับผิดชอบต่อการตัดสินใจและยอมรับผลที่เกิดขึ้นจากการเลือกของตนเอง^{๒๓}

๓) ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดีเลย เพราะว่าคนบางคนพูดกับใครไม่ได้ คุยกับพระได้ คุยกับหมอได้ คุยกับนักพยากรณ์ได้ ก็ทำให้ความทุกข์นั้นคลายลง และมีทางออกที่ดี และทำให้คนลดความเครียดได้^{๒๔}

๔) ด้านการวางแผนแก้ปัญหา มองว่าการวางแผนแก้ปัญหาเนี่ยร่างมาเป็นแบบเลย แล้วก็มาปรึกษาแต่ละผู้ที่มีความสามารถแต่ละท่าน เพื่อนำความสามารถจากท่านมาวางแผนเป็นระบบ แก้ไขปัญหาให้กับคนที่เขามีทุกข์จริง ๆ เอาหลักธรรมพวกนี้มาสอดแทรก ๆ กับการใช้ความการใช้ชีวิตประจำวันให้ได้^{๒๕}

๕) ด้านการวางแผนการแก้ปัญหา ในฐานะที่เราเป็นผู้ให้คำปรึกษา เมื่อฟังเขาแล้ว บางทีเมื่อเราให้คำปรึกษาที่ไม่ตรงกับความต้องการของเขา พูดผิดพูดเดียวไปเลย งอนไปสามเดือนสี่เดือน บางทีต้องโทรไปถามโยมเป็นไง ฟังผิดหูไปนิดเดียว บางทีพูดว่าอ้อยมง่ายแค่นี้ บางทีมันเหมือนกับไปทับถมไปถาโถมเขา ฉะนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุด เมื่อเราสามารถสร้างสัมพันธภาพ สามารถสำรวจสิ่งที่เขาเล่า สามารถออกมาแยกจัดกลุ่มได้ สิ่งที่สำคัญก็คือจะต้องมีการวางแผน ในขณะที่นั้นเลย หรือไม่ก็ต้องมีการใช้กรณีเทียบเคียง เช่น ๒-๓ กรณีมีลักษณะใกล้เคียงกัน ก็บอกได้ว่า ต้องใช้อย่างนี้ เราเองในฐานะผู้ให้คำปรึกษาเค้าจะต้องมีการจัดกลุ่ม ก็ต้องมีการวางแผนด้วยตัวเองในขณะที่นั้น มันไม่ใช่จะต้องวางแผนวันสองวัน บางทีต้องเอาประสบการณ์ตรงที่เราเจอเคสแบบนี้ แล้วเราวางแผนขณะนั้น ถึงเวลาเราหาคำอธิบาย พูดในสิ่งที่เขาฟังแล้วเขาสบายใจมาในการแก้ปัญหา^{๒๖}

๖) คำว่าวางแผนในที่นี้ก็คือ เมื่อเรารับรู้และเข้าใจ ในความคิดของเรา มันมีอยู่แล้วว่า เราจะใช้หลักการนี้ในการเข้าไปแก้ปัญหา แต่ไม่ใช่ว่าอยู่ที่ ๆ พรวดพราดว่า โยมต้องทำอย่างนี้ ๆ ไม่ได้ เราจะต้องมีสเต็ป คือขั้นตอน ว่าบุคคลนี้เมื่อเราเข้าใจเขาแล้วจริง ๆ จริตของเขานี้คำว่าเข้าใจนี้ คนนี้ชอบพูด ตอบอย่างตรงไปตรงมา เขาเข้าใจดี บางคนไม่ยอมเข้าใจอะไรทั้งสิ้นมีแต่ระบายระบาย เราก็ต้องมีแผนรับมือให้ได้ว่า คนจริตแบบนี้จะต้องใช้วิธีการแบบนี้ ขอยกตัวอย่าง คนที่เป็นโรคจริต คือชอบรักสวยรักงามละเอียด เราก็ต้องใจเย็นหาวิธีการโดยละมุนละม่อม ค่อยเป็นค่อยไป ในที่นี้ก็คือ

^{๒๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔.

^{๒๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔.

^{๒๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๒๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔.

พูดจาเพราะ ๆ พูดจານิ่มนวลเข้าไว้ อันนี้คือจริตตัวหนึ่ง ถ้าใครที่เข้ามาโผงผาง ๆ เราจับจริตได้ อยู่ในข้อที่เข้าใจปัญหา ทราบสาเหตุ ทราบความต้องการแล้ว เราก็ใส่เข้าไปเลยว่า ยิ่งไปตรง ๆ เลย เหมือนกันผัดตัด รักษาโรคในการผัดตัดบอกไปตรง ๆ เลย เพราะผลมันก็จะคือ การวางแผน การแก้ปัญหา มาสรุปว่าเราจะต้องทราบวิธีการว่า บุคคลที่มีจริต จริตในที่นี้ คือความประพฤติส่วนบุคคลนิสัยส่วนตัวเป็นแบบนี้ เราจะต้องใช้วิธีการแบบนี้ สอนเขาบอกเขาเป็นขั้นเป็นตอน บางคนอาจจะต้องใช้เวลางานถึงเดือน ว่าคุณโยมลองเอาตรงนี้ไปปฏิบัติดูนะ เราก็ลองมาพูดได้ว่าเป็นอย่างไรบ้าง อะไรบ้างอย่างนี้เป็นต้น อันนี้คือการวางแผนในเรื่องของการแก้ปัญหา อย่าโผงผาง และอย่าแก้ปัญหาให้กับทุกคนด้วยวิธีการเดียวกัน ต้องมีสเต็ปมีแผน^{๒๗}

สรุปได้ว่า ด้านวางแผน แก้ปัญหา ค้นหาวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้วิธีการที่หลากหลายวางแผนแก้ไขปัญหายังเป็นขั้นตอน และตัดสินใจเลือกทางแก้ปัญหานั้นที่เหมาะสม ไม่ควรเร่งรีบและด่วนตัดสินใจจัดการปัญหาของผู้รับการศึกษา แต่จะคอยให้กำลังใจแก่ผู้รับการศึกษาได้มีส่วนร่วมในการค้นหาวิธีการพิจารณาความเหมาะสมและเลือกทางแก้ปัญหานั้นที่เหมาะสมกับตนเองที่สุด เอาหลักการมาสอดแทรก การวางแผนในเรื่องของการแก้ปัญหา อย่าโผงผาง และอย่าแก้ปัญหาให้กับทุกคนด้วยวิธีการเดียวกัน

๕.ด้านยุติการให้คำปรึกษา

๑) อยู่ในทางที่ดีเลย เพราะว่าบางคนก็มีปัญหาเยอะแยะที่ไม่สามารถพูดกับใครได้ แต่บางเรื่องบางราวก็มาพูดกับพระได้ และได้ความสบายใจ ได้ความกระจ่าง มีทางออกที่ดี เป็นแนวทางปฏิบัติที่ดี เพื่อนำไปปฏิบัติ^{๒๘}

๒) ด้านการการยุติให้คำปรึกษาแก้แล้วเป็นยังไง บางครั้งอาจจะมี การตอบสนองเรื่องของเขาให้เขาไปปฏิบัติอย่างนี้มาแล้ว มีวิสัยทัศน์ยังงัยบ้างดีขึ้นไหม เหมือนเราบอกไปแล้ว เราตามเรื่องกลับมาว่าสิ่งที่เราบอกไป เรื่องกลับมาเขาพัฒนาขึ้นไปทางไหน ต่อการติดตามผลงาน ซึ่งตรงนี้ทำให้เขาสามารถที่จะรู้การเปลี่ยนแปลงของเขาภายในตัวด้วย^{๒๙}

๓) เปิดโอกาสให้ผู้รับการศึกษาได้สรุปในสิ่งต่างๆ ที่ได้จากการสนทนาในแต่ละครั้ง โดยผู้ให้การศึกษาสรุปเพิ่มเติมในประเด็นที่ขาดหายไป ส่งเสริมให้ผู้รับการศึกษาได้เห็นคุณค่าของตนเอง มีความรู้สึกด้านบวกต่อตนเอง ผู้อื่น และสิ่งแวดล้อม ในบางครั้งผู้ให้การศึกษาอาจมอบหมายการบ้านให้ผู้รับการศึกษากลับไปปฏิบัติ เช่น การเปลี่ยนการสื่อสาร การฝึกการหายใจคลายเครียด ฝึกการใช้จินตนาการบำบัด^{๓๐}

^{๒๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๒๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔.

^{๒๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๓๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๔.

๔) ผู้ให้คำปรึกษาควรให้สัญญาณแก่ผู้รับคำปรึกษาได้รู้ตัวก่อนสิ้นสุดการให้คำปรึกษา และเปิดโอกาสให้ผู้รับคำปรึกษาได้สรุปในสิ่งต่างๆ ที่ได้จากการสนทนา จากนั้นผู้ให้คำปรึกษาจึงเพิ่มเติมในประเด็นที่ขาดหายไป ในบางครั้งผู้ให้การปรึกษาอาจมอบหมายการบ้านให้ผู้รับการปรึกษากลับไปปฏิบัติ เปิดโอกาสให้ผู้รับคำปรึกษาสามารถพบได้ในครั้งต่อไปถ้าเขาต้องการ และนัดหมายเวลาที่เหมาะสม พร้อมทั้งให้กำลังใจแก่ผู้รับคำปรึกษาในการปฏิบัติตามที่ได้ตัดสินใจในระหว่างการให้คำปรึกษา ก่อนสิ้นสุดการให้คำปรึกษา ควรสนทนาเล็กน้อยด้วยเรื่องทั่ว ๆ ไป แล้วจึงกล่าวอำลา^{๓๑}

๕) ในส่วนของการยุติการให้คำปรึกษา บางทีถ้าแปลงงานมันก็เหมือนกับ ถ้าเป็นเทคนิคของหมอ เมื่อให้ยาแล้ว ๑.หาย ๒.มีผลทางข้างเคียง หมอก็ต้องยุติการให้ยา ในกรณีที่เราเป็นผู้ให้คำปรึกษาตามหลักจิตวิทยาก็ดี เป็นก็หมอดูก็ดี บางทีถ้าเกิดว่า เมื่อไรก็ตามผู้รับการปรึกษาเนี่ย ถ้าถือที่ผ่อนคลายเป็นท่าทีที่สบายแล้ว เราอาจจะไม่ค่อยเรื่องซ้ำเติม เพราะจะเป็นการตอกย้ำเขา นั่นคือกรณีหนึ่งที่หนึ่ง กรณีที่สองก็คือ คนที่มาขอรับคำปรึกษาดิตถมอ ชักเริ่มกลายเป็นเหมือนท่านมิตชูโอะ เหมือนกับว่าผู้รับการให้คำปรึกษาเริ่มเป็นภัยต่อผู้ให้คำปรึกษาแล้ว จะต้องยุติการให้คำปรึกษา อันนี้คือการวินิจฉัยก็คือ ๑. ผู้ป่วยหายแล้ว หรือไม่ก็ดีขึ้นแล้ว ช่องทางชีวิตที่ดีแล้ว เราก็ปรับท่าทีด้วยการให้คำปรึกษาแนวอื่น ไม่ก็พาไปทำกิจกรรมอย่างอื่น นั่นก็คือกรณีการให้คำปรึกษา ๒. ก็คือผู้รับคำปรึกษาเป็นภัยต่อผู้ให้คำปรึกษา^{๓๒}

สรุปได้ว่า ด้านยุติการให้คำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษาควรให้สัญญาณแก่ผู้รับคำปรึกษาได้รู้ตัวก่อนสิ้นสุดการให้คำปรึกษา และเปิดโอกาสให้ผู้รับคำปรึกษาได้สรุปในสิ่งต่างๆ ที่ได้จากการสนทนา อาจจะมีการตอบสนองเรื่องของเขาไปปฏิบัติอย่างนี้มาแล้ว มีวิสัยทัศน์ยังบ้างดีขึ้นไหม ได้ความสบายใจ ได้ความกระจ่าง มีทางออกที่ดี เป็นแนวทางปฏิบัติที่ดี เพื่อนำไปปฏิบัติ ส่งเสริมให้ผู้รับการปรึกษาได้เห็นคุณค่าของตนเอง มีความรู้สึกด้านบวกต่อตนเอง ผู้อื่น และสิ่งแวดล้อม

^{๓๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔.

^{๓๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔.

๔.๖ สรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

๔.๖.๑ องค์ความรู้จากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร” ทำให้ผู้วิจัยค้นพบองค์ความรู้จากการวิจัย ดังแผนภาพที่ ๔.๑ ดังนี้

แผนภาพที่ ๔.๑ สรุปองค์ความรู้จากการวิจัย

จากแผนภาพที่ ๔.๑ แสดงให้เห็นการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างสัมพันธภาพ

- พระอาจารย์มีการกล่าวทักทายโดยความสุภาพ
- พระอาจารย์มีการใส่ใจ ไม่ว่าจะ เป็นภาษาพูด หรือท่าทาง
- ต้องอาศัยทัศนคติที่ดีทั้งภายในและภายนอก จะต้องสร้างความคุ้นเคย
- เป็นพื้นที่ปลอดภัยพื้นที่วางใจ รู้สึกถึงความไว้วางใจที่จะให้ข้อมูล

การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านสำรวจปัญหา

- พระอาจารย์มีการแบ่งระดับเนื้อหาของปัญหา
- พระอาจารย์มีการสำรวจองค์ประกอบของปัญหา
- ใช้ความรู้ความสามารถความเข้าใจของเรา ในการสังเกต กระตุ้นให้ผู้รับการปรึกษา

เล่าเรื่องราว ปัญหา

การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ

- พระอาจารย์มีความเข้าใจในปัญหาของผู้รับการปรึกษาเป็นอย่างดี
- พระอาจารย์ทราบความต้องการของผู้รับการปรึกษาเป็นอย่างดี
- นำปัญหาที่ค้นพบมาจัดลำดับความสำคัญ ความเร่งด่วนรวมทั้งผลกระทบที่จะเกิดขึ้น

การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขต

สะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านวางแผน แก้ปัญหา

- พระอาจารย์มีแรงจูงใจในการแก้ไขปัญหา
- พระอาจารย์มีการสำรวจและพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาให้ตรงกับ

เป้าหมายที่สุด

- ค้นหาวิธีการแก้ปัญหโดยใช่วิธีการที่หลากหลาย วางแผนแก้ไขปัญหาย่างเป็นขั้นตอน

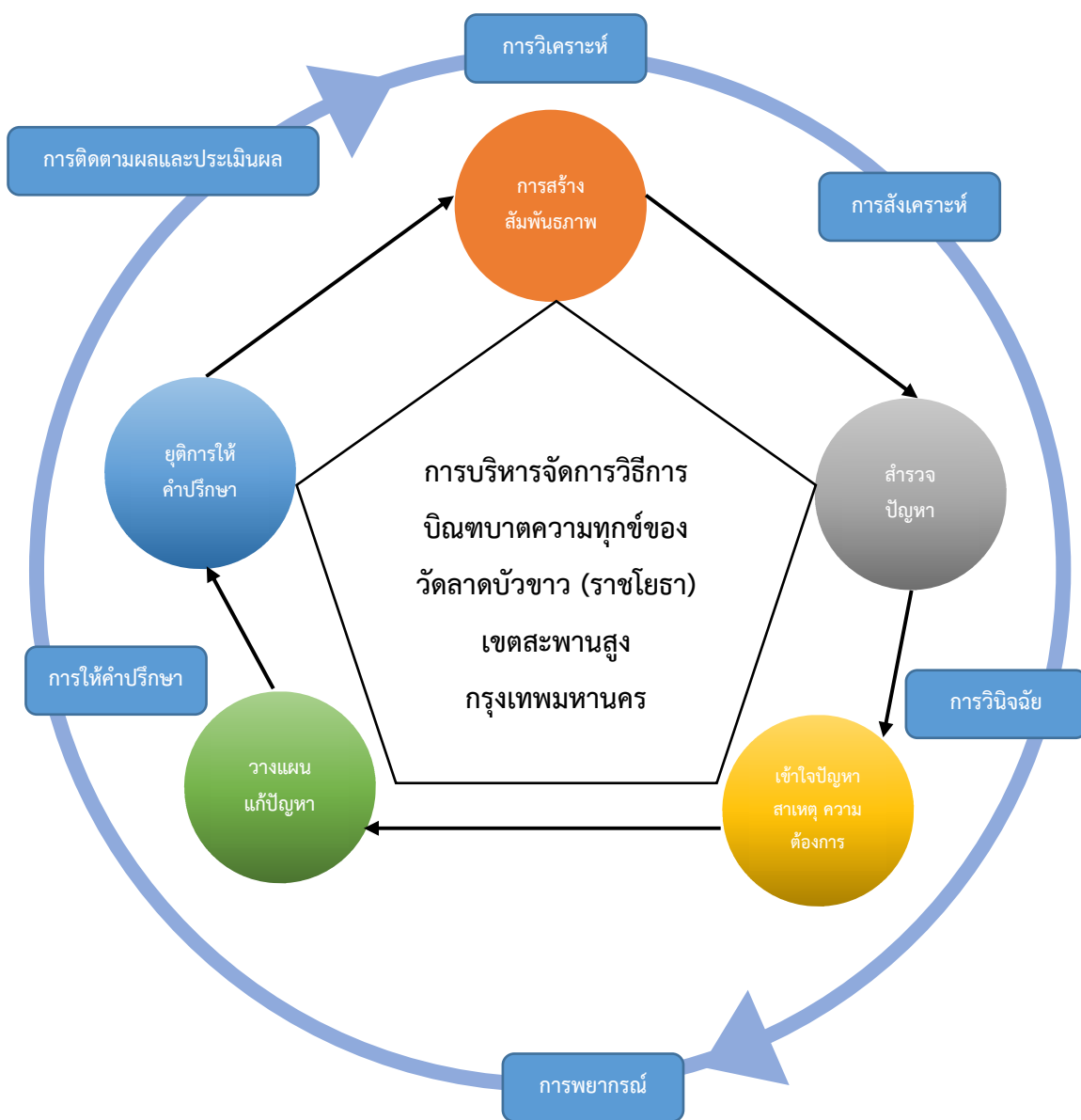
การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขต

สะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านวางแผน แก้ปัญหา

- พระอาจารย์มีการประเมินสถานการณ์ของผู้รับการปรึกษา
- พระอาจารย์มีการนัดหมายเพื่อติดตามผลการแก้ปัญหาในครั้งต่อไป
- เปิดโอกาสให้ผู้รับคำปรึกษาได้สรุปในสิ่งต่างๆ ที่ได้จากการสนทนา

๔.๕.๒ องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้สรุปองค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัยโดยการแสดงแผนภาพ ดังแผนภาพที่ ๔.๒

แผนภาพที่ ๔.๒ องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย

จากแผนภาพที่ ๔.๒ แสดงให้เห็นการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ๕ ด้าน ประกอบด้วย ๑) ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพ ๒) ด้านสำรวจปัญหา ๓) ด้านเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ ๔) ด้านวางแผน แก้ปัญหา ๕) ยุติการให้คำปรึกษา การจัดการการให้คำปรึกษา ๖ ด้าน คือ "การวิเคราะห์" ปัญหา "การสังเคราะห์" กับความรู้และหลักการ "การวินิจฉัย" พิจารณาปัญหา "การพยากรณ์" แนวทางการแก้ปัญหา "การให้คำปรึกษา" แนะนำวิธีแก้ปัญหา "การติดตามผลและประเมินผล" ทำให้ปัญหานั้นได้รับการแก้ไขอย่างสมบูรณ์ ที่เอื้อประโยชน์ต่อการบริหารจัดการ จะทำให้วิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานครเกิดผลที่ดีได้

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ๒) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ๓) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

ดำเนินการวิจัยโดยวิธีการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) จากประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๙๘ คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In Depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) เพื่อสนับสนุน แนวคิดที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้จากผลการวิจัยสามารถได้ดังนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๒ อภิปรายผล

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

๕.๑.๑ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประชาชนที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ๒๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๐๐ มีอายุ ๓๑ - ๔๐ ปี จำนวน ๑๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๔๐ มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี จำนวน ๒๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๑๐ มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน ๑๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๔๐ มีรายได้ระหว่าง ๑๕,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๒๐

๕.๑.๒ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

๑. โดยภาพรวม ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๔๔$, $S.D.=๐.๔๘๖$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการสร้างสัมพันธภาพ ($\bar{X}=๔.๔๖๐$, $S.D.=๐.๕๐๑$) ด้านการวางแผนแก้ปัญหา ($\bar{X}=๔.๓๔๓$, $S.D.=๐.๕๑๔$) ด้านการสำรวจปัญหา ($\bar{X}=๔.๓๓๗$, $S.D.=๐.๕๕๒$) ด้านการเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ ($\bar{X}=๔.๒๙๖$, $S.D.=๐.๕๔๒$) และด้านยุติการให้คำปรึกษา ($\bar{X}=๔.๒๘๕$, $S.D.=๐.๕๗๘$)

๒. ด้านการสร้างสัมพันธภาพ ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างสัมพันธภาพ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=๔.๔๖๐$, $S.D.=๐.๕๐๑$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ ๔ พระอาจารย์มีการกล่าวทักทายโดยความสุภาพ มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=๔.๕๓๐$, $S.D.=๐.๕๕๗$) รองลงมา คือ ข้อที่ ๓ พระอาจารย์มีการใส่ใจ ไม่ว่าจะ เป็นภาษาพูด หรือท่าทาง มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=๔.๔๘๐$, $S.D.=๐.๕๕๗$) และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ ๔ พระอาจารย์มีการเปิดประเด็นอย่างเป็นกันเอง มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=๔.๔๐๐$, $S.D.=๐.๖๒๑$)

๓. ด้านการสำรวจปัญหา ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง

กรุงเทพมหานคร ด้านการสำรวจปัญหา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๓๗$, S.D.=๐.๕๕๒) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ ๓ พระอาจารย์มีการแบ่งระดับเนื้อหาของปัญหา มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๔๐๐$, S.D.=๐.๕๕๙) รองลงมา คือ ข้อที่ ๒ พระอาจารย์มีการสำรวจองค์ประกอบของปัญหา มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๖๐$, S.D.=๐.๖๑๗) และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ ๕ พระอาจารย์มีการสำรวจความเป็นมาภูมิหลังของปัญหาและ ข้อที่ ๔ พระอาจารย์มีการสำรวจผลกระทบต่อผู้รับการปรึกษา มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๙๐$, S.D.=๐.๗๑๔)

๔. ด้านการเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๙๖$, S.D.=๐.๕๕๒)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ ๑ พระอาจารย์มีความเข้าใจในปัญหาของผู้รับการปรึกษาเป็นอย่างดี มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๖๐$, S.D.=๐.๖๓๕) รองลงมา คือ ข้อที่ ๓ พระอาจารย์ทราบความต้องการของของผู้รับการปรึกษาเป็นอย่างดี มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๓.๗๖$, S.D.=๐.๙๓๓) และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ ๒ พระอาจารย์ทราบถึงสาเหตุของปัญหาของผู้รับการปรึกษาเป็นอย่างดี มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๓๐$, S.D.=๐.๖๑๓)

๕. ด้านการวางแผน แก้ปัญหา ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผน แก้ปัญหา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๔๓$, S.D.=๐.๕๑๔)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ ๑ พระอาจารย์มีแรงจูงใจในการแก้ไขปัญหา มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๔๑๐$, S.D.=๐.๕๖๘) รองลงมา คือ ข้อที่ ๓ พระอาจารย์มีการสำรวจและพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาให้ตรงกับเป้าหมายที่สุด มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๗๐$, S.D.=๐.๕๖๖) และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ ๒ พระอาจารย์มีการกำหนดเป้าหมายได้และแนวทางในการแก้ปัญหา มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๙๐$, S.D.=๐.๖๔๐)

๖. ด้านยุติการให้คำปรึกษา ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านยุติการให้คำปรึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๘๕$, S.D.=๐.๕๗๘) เมื่อ

พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ ๑ พระอาจารย์มีการประเมินสถานการณ์ของผู้รับการปรึกษา และข้อที่ ๓ พระอาจารย์มีการนัดหมายเพื่อติดตามผลการแก้ปัญหาในครั้งต่อไป มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๓๐$, S.D.=๐.๗๐๐) รองลงมา คือ ข้อที่ ๒ พระอาจารย์มีการสรุปผลของการแก้ปัญหา มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๓.๙๘$, S.D.=๐.๙๔๘) และน้อยที่สุด คือ ข้อที่ ๔ พระอาจารย์มีการส่งต่อให้ผู้เชี่ยวชาญในชั้นสูงกว่าหากมีการแก้ปัญหาไม่สำเร็จ มีระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๒๐$, S.D.=๐.๖๓๖)

๕.๑.๓ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยการทดสอบสมมติฐานการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตัวแปร ได้แก่ การจำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ เพื่อนำไปสู่การตอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดดังนี้

ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม โดยภาพรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐาน

ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

**๕.๑.๔ ผลการวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการ
บิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร**

๑) ด้านการสร้างสัมพันธภาพ

ปัญหา อุปสรรค ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างสัมพันธภาพ พบว่า ไม่มีการพูดคุยในเรื่องทั่วไปเพื่อสร้างความสนิทสนม จะเปิดประเด็นเลย

ข้อเสนอแนะ ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านหลักความรับผิดชอบ พบว่า ควรมีการพูดคุยเพื่อสร้างความสนิทสนมกับผู้เข้ารับการปรึกษาก่อน

๒) ด้านสำรวจปัญหา

ปัญหา อุปสรรค ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านสำรวจปัญหา พบว่า พระอาจารย์ไม่ค่อยมีการแบ่งระดับเนื้อหาของปัญหา ให้ละเอียดมากนัก

ข้อเสนอแนะ ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านสำรวจปัญหา พบว่า ควรมีการสำรวจปัญหาของผู้เข้ารับการปรึกษาอย่างละเอียด

๓) ด้านเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ

ปัญหา อุปสรรค ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ พบว่า พระอาจารย์ไม่มีความเข้าใจในปัญหาของผู้รับการปรึกษาอย่าง

ข้อเสนอแนะ ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ พบว่า ควรมีการพิจารณาความเร่งด่วน และเลือกปัญหา

๔) ด้านวางแผน แก้ปัญหา

ปัญหา อุปสรรค ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านวางแผน แก้ปัญหา พบว่า ไม่ค่อยมีการสำรวจและพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาให้ตรงกับเป้าหมายที่สุด

ข้อเสนอแนะ ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านวางแผน แก้ปัญหา พบว่า ควรมีการกำหนดเป้าหมายได้และแนวทางในการแก้ปัญหา

๕) ด้านยุติการให้คำปรึกษา

ปัญหา อุปสรรค ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านยุติการให้คำปรึกษา พบว่า ไม่ค่อยมีการสรุปผลของการแก้ปัญหา

ข้อเสนอแนะ ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านยุติการให้คำปรึกษา พบว่า การนัดหมายเพื่อติดตามผลการแก้ปัญหาในครั้งต่อไป เช่นทำใบนัด หรือติดตามผลทางออนไลน์

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ จะกล่าวถึงการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญและน่าสนใจ และนำมาอภิปรายดังนี้

โดยภาพรวม ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.344$, $S.D.=0.486$) แสดงให้เห็นว่า ด้านการสร้างสัมพันธภาพ ด้านการสำรวจปัญหา ด้านการเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ ด้านการวางแผน แก้ปัญหา และด้านยุติการให้คำปรึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระเมธีธรรมประนาท (ปรีชา มวลชู)** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาพุทธจิตวิทยาการให้คำปรึกษาเชิงบูรณาการ” ผลการวิจัยพบว่า การใช้พุทธจิตวิทยาการให้คำปรึกษาเชิงบูรณาการ เป็นการบูรณาการระหว่างจิตวิทยาการให้คำปรึกษากับคำสอนในพระพุทธศาสนาด้วยวิธีการแบบผสมผสาน พบว่ามี ๗ ขั้นตอนดังนี้ ๑. ขั้นตอนการสร้างสัมพันธภาพกับญาติมิตร ๒. ขั้นตอนการสร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยจิตเมตตา ๓. ขั้นตอนสนทนาอย่างเป็นกัลยาณมิตร ๔. ขั้นพินิจรู้ปัญหา ๕. ขั้นให้คำปรึกษาแนะนำ ๖. ขั้นนำพาให้คลายทุกข์ เกิดสุขทั้งภายในและภายนอก ๗. ขั้นพยากรณ์และยุติการให้คำปรึกษา^๑

^๑ พระเมธีธรรมประนาท (ปรีชา มวลชู), “การศึกษาพุทธจิตวิทยาการให้คำปรึกษาเชิงบูรณาการ”, **พุทธศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต (พุทธจิตวิทยา)**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๑).

ด้านการสร้างสัมพันธภาพ ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างสัมพันธภาพ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๔๖๐$, S.D.=๐.๕๐๑) แสดงให้เห็นว่า พระอาจารย์มีการกล่าวทักทายโดยความสุภาพ พระอาจารย์มีการใส่ใจ ไม่ว่าจะป็นภาษาพูด หรือท่าทาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **วิชชุดา ฐิติโชติรัตน** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการปฎิษาแนวพุทธจิตวิทยาบูรณาการของพระสงฆ์ที่มีบทบาทให้การปฎิษา” ผลการวิจัยพบว่าการปฎิษาตามแนวคิดทฤษฎีจิตวิทยาตะวันตก เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ด้วยการสนทนาของผู้ให้การปฎิษาและผู้รับการปฎิษาภายใต้สัมพันธภาพที่ดี ซึ่งช่วยให้ผู้มารับการปฎิษาเกิดการตระหนักรู้ในตนเอง มีความงอกงามทางด้านจิตใจ สามารถใช้พลังปัญญา และความสามารถของตนในการตัดสินใจ แก้ปัญหา^๒

ด้านการสำรวจปัญหา ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการสำรวจปัญหา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๓๗$, S.D.=๐.๕๕๒) แสดงให้เห็นว่า พระอาจารย์มีการแบ่งระดับเนื้อหาของปัญหา พระอาจารย์มีการสำรวจองค์ประกอบของปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระเมธีธรรมประนาท (ปรีชา มวลชู)** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาพุทธจิตวิทยาการให้คำปฎิษาเชิงบูรณาการ” ผลการวิจัยพบว่า จิตวิทยาการให้คำปฎิษาคือการให้ความช่วยเหลือที่เกิดจากสัมพันธภาพของบุคคลอย่างน้อย ๒ คนคือผู้ให้และผู้รับการปฎิษา เพื่อช่วยให้ผู้รับคำปฎิษาสามารถตัดสินใจ และแก้ปัญหาด้วยตนเองได้อย่างรอบครอบและเหมาะสม เพื่อทำให้การปฎิษามีประสิทธิภาพ วิธีการพุทธจิตวิทยาการให้คำปฎิษาคือกระบวนการการให้คำปฎิษาในพระพุทศาสนา มีเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือผู้มารับคำปฎิษาสามารถตัดสินใจ เข้าใจ และยอมรับตนเองในด้านต่าง ๆ^๓

ด้านการเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการเข้าใจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

^๒ วิชชุดา ฐิติโชติรัตน, “การพัฒนา รูปแบบการปฎิษาแนวพุทธจิตวิทยาบูรณาการของพระสงฆ์ที่มีบทบาทให้การปฎิษา”, **พุทธศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต (พุทธจิตวิทยา)**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๒).

^๓ พระเมธีธรรมประนาท (ปรีชา มวลชู), “การศึกษาพุทธจิตวิทยาการให้คำปฎิษาเชิงบูรณาการ”, **พุทธศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต (พุทธจิตวิทยา)**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๑).

($\bar{X}=๔.๒๙๖$, S.D.=๐.๕๔๒) แสดงให้เห็นว่า พระอาจารย์มีความเข้าใจในปัญหาของผู้รับการปรึกษาเป็นอย่างดี พระอาจารย์ทราบความต้องการของผู้รับการปรึกษาเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **วิชชุดา ฐิติโชติรัตนนา** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการปรึกษาแนวพุทธจิตวิทยาบูรณาการของพระสงฆ์ที่มีบทบาทให้การปรึกษา” ผลการวิจัยพบว่า การปรึกษาแนวพุทธจิตวิทยา เป็นกระบวนการที่ผู้ให้การปรึกษานำหลักธรรมโดยเฉพาะอริยสัจ ๔ มาช่วยเหลือบุคคลที่มีทุกข์ใจให้เข้าใจความจริงของธรรมชาติของชีวิตตามแนวพุทธธรรม โดยใช้การสนทนาด้วยความเป็นกัลยาณมิตร เอื้อให้ผู้มาปรึกษาเข้าใจทุกข์ที่เกิดขึ้นกับตนเอง โดยใช้ปัญญาไตร่ตรองให้คลี่คลายทุกข์ได้ด้วยตนเอง และพัฒนาตนให้ถึงพร้อมในไตรสิกขาสามารถคุ้มครองชีวิตตนเองให้ไปสู่หนทางที่ดีงามและเป็นประโยชน์^๔

ด้านการวางแผน แก้ปัญหา ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผน แก้ปัญหา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๓๔๓$, S.D.=๐.๕๑๔) แสดงให้เห็นว่า พระอาจารย์มีแรงจูงใจในการแก้ไข้ปัญหา พระอาจารย์มีการสำรวจและพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ เพื่อแก้ไข้ปัญหาให้ตรงกับเป้าหมายที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สมพร รุ่งเรืองกลกิจ** ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการปรึกษาตามแนวพุทธ ศาสนาในการช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาทางอารมณ์” ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบในการให้การปรึกษาตาม แนวพุทธศาสนา แต่ละครั้งใช้เวลา ๑ ถึง ๒ ชั่วโมง การปรึกษาแต่ละครั้งประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน คือ ๑) การเป็นกัลยาณมิตร ๒) การค้นหาเหตุแห่งปัญหา และสอนเรื่องสาเหตุของความทุกข์ใจและการ ดับทุกข์ตามแนวพุทธศาสนา โดยเน้นในเรื่องของ ไตรลักษณ์ ๓) การวางแผน แก้ไข้ปัญหา เน้นที่การ เข้าใจเรื่อง การไม่เที่ยงของสิ่งต่างๆ ตลอดจนการไม่ยึดมั่น และการเจริญสติ และ ๔) การสรุป ประเมินผล^๕

ด้านยุติการให้คำปรึกษา ประชาชนในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านยุติการให้คำปรึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๘๕$, S.D.=๐.๕๓๘) แสดงให้เห็นว่า พระอาจารย์มีการประเมินสถานการณ์ของผู้รับการปรึกษา พระอาจารย์มีการนัดหมาย

^๔ วิชชุดา ฐิติโชติรัตนนา, “การพัฒนารูปแบบการปรึกษาแนวพุทธจิตวิทยาบูรณาการของพระสงฆ์ที่มีบทบาทให้การปรึกษา”, **พุทธศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต (พุทธจิตวิทยา)**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๒).

^๕ สมพร รุ่งเรืองกลกิจ, “การพัฒนารูปแบบการปรึกษาตามแนวพุทธศาสนาในการช่วยเหลือผู้ที่มี ปัญหาทางอารมณ์” , **รายงานการวิจัย**, (คณะพยาบาลศาสตร์ : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๙).

เพื่อติดตามผลการแก้ปัญหาในครั้งต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **วิชชุตดา ฐิติโชติรัตน** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการศึกษานวพุทธจิตวิทยาบูรณาการของพระสงฆ์ที่มีบทบาทให้การปรึกษา” ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการให้การศึกษานวพุทธจิตวิทยาของพระสงฆ์ที่มีบทบาทให้การปรึกษา เป็นกระบวนการที่พระสงฆ์ให้การปรึกษาผู้ทุกข์ใจที่มาปรึกษา ให้มีสติ สมาธิ และสามารถควบคุมตนเอง ให้มีใจที่สงบนิ่ง ผ่อนคลาย พร้อมพิจารณาเรื่องราวที่เกิดขึ้นตามจริง มีการคิดแบบโยนิโสมนสิการ สามารถจัดการปัญหาได้ด้วยตนเอง และมุ่งพัฒนาตนเองด้วยไตรสิกขา^๖

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

จากศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยจึงสรุปข้อเสนอแนะการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานครดังนี้

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑. ควรมีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา การทบทวนและสรุปข้อมูล ให้กับผู้รับคำปรึกษา
๒. ควรมีการสำรวจปัญหาของผู้เข้ารับการปรึกษาอย่างละเอียด
๓. ควรมีการกำหนดเป้าหมายได้และแนวทางในการแก้ปัญหา
๔. ควรกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อติดตามผลการแก้ปัญหาในครั้งต่อไป เช่น ทำใบนัด หรือติดตามผลทางออนไลน์

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

๑. ควรมีการศึกษาปัญหาข้อมูลของผู้รับคำปรึกษา
๒. ควรมีการสังเคราะห์องค์ประกอบปัญหาให้เข้ากับตัวผู้มารับคำปรึกษา
๓. ควรมีการศึกษาค้นคว้าอย่างถ่องแท้
๔. ควรมีการวินิจฉัยให้รวดเร็วและทันถ่วงที
๕. ควรทำใบนัด หรือติดตามผลทางออนไลน์

๕.๓.๓ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรนำงานวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ไปศึกษาในพื้นที่เขตใกล้เคียงในกรุงเทพมหานครจังหวัด เพื่อหา

^๖ พระเจนศรันฑ์ จันทปณโณ (แสงคำ), “ศึกษาวิเคราะห์วิธีการดับทุกข์ตามแนวทางพระพุทธศาสนาเถรวาท”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๐).

ข้อมูลเปรียบเทียบนำไปพัฒนา การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒. ควรนำงานวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานครให้มีประสิทธิภาพต่อไป

๓. ควรดำเนินการในลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) ซึ่งใช้เป็นวิธีการปฏิบัติในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ เพื่อปรับปรุงแก้ไขและเรียนรู้อย่างถูกวิธี จากการวิจัยเชิงปฏิบัติการในการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานครเป็นการเฉพาะ

๔. ควรเพิ่มกรณีศึกษาจากพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร ในเขตอำเภออื่นๆ หรือจังหวัดอื่นเพื่อเพิ่มบริบทของการวิจัยให้ได้องค์ความรู้และรูปแบบการบริหารจัดการวิธีการบิณฑบาตความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ที่หลากหลาย

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ

(๑) หนังสือ:

ชมพูช ตรีจันทร์นิล. จิตวิทยาแนวพุทธ : แนวทางเพื่อการเยียวยาและพัฒนาจิตใจมนุษย์.
วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, ปีที่ ๒๔ ฉบับที่ ๕ เดือนตุลาคม - ธันวาคม
๒๕๕๒.

ธงชัย สันติวงษ์. องค์การและการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ ๑๑. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช,
๒๕๔๓.

ประกอบ กรรณสูตร. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร :
ด้านสุทธาการพิมพ์, ๒๕๔๒.

ประพันธ์ ศุภษร. พุทธิปัญญา การใช้เหตุผลเพื่อค้นหาความจริง". วารสารบัณฑิตศึกษา
ปริทรรศน์. ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๕ เมษายน-มิถุนายน ๒๕๕๔.

พระเทพวิสุทธิกวี. จิตวิทยาในพระอภิธรรม. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาภูมิ
วิทยาลัย, ๒๕๔๓.

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต). ธรรมนุญชีวิตร. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,
๒๕๔๗.

_____. พุทธธรรม. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๓.

_____. พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย, ๒๕๔๓.

_____. พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์. พิมพ์ครั้งที่ ๓๓. กรุงเทพมหานคร.
โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๕๖.

_____. สัทนิตีปกรณ์ ธาตุมาลา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ มุลินธิภูมิฟโลภิกุ, ๒๕๒๓.

พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมมจิตโต). พุทธวิธีบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร : มหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙.

บรรณานุกรม (ต่อ)

พระมหากวี มหาปัญญา (ละลง). **ตุลยาพิชัยวีตเชิงพุทธเพื่อความมีอายุยืน**. พิมพ์ครั้งที่ ๒
กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์. ๒๕๕๗.

พระมหากฤษณา กิตติโสภโณ. ผศ.ดร.. **ระเบียบวิธีวิจัยทางการจัดการเชิงพุทธ**. พระนครศรีอยุธยา :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๑.

พระราชญาณวิสิฐ (เสริมชัย ชยมงคล). **การบริหารวัด**. นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์, ๒๕๔๘.

พระโสภณมหาเถระ (มหาสีสยาตอ)-อธิบายน พระพรหมโมลี (สมศักดิ์ อุปสโม)-ตรวจชำระ พระคันธสา
ราภิงค์-แปลและเรียบเรียง. **ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร**. กรุงเทพมหานคร : ประยูรสาสน์ไทย
การพิมพ์, ๒๕๕๕.

พุทธทาสภิกขุ. **ศิลปะแห่งชีวิต (มงคลกาล ๑๐๐ ปี ท่านพุทธทาส พระพุทธศักราช ๒๕๕๙)**.

กรุงเทพมหานคร. ธรรมทานมูลนิธิและธรรมสภา, ๒๕๕๙.

ภาณุวงศ์โส. **เกินกว่าพรอยต์จะจินตนาการ**. กรุงเทพมหานคร: มายแบ็งคอก, ๒๕๔๔.

ราชบัณฑิตยสถาน, **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔**. พิมพ์ครั้งที่ ๒
กรุงเทพมหานคร. ราชบัณฑิตยสถาน. ๒๕๕๖.

วศิน อินทสระ **ความทุกข์และการดับทุกข์**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : สร้างสรรค์บุ๊คส์,
๒๕๕๔.

_____. **ไตรลักษณ์และปฏิจจสมุปบาท**. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
ธรรมดา, ๒๕๔๔.

วิรัช วิรัชนิการรณ. **หลักรัฐประศาสนศาสตร์ : แนวคิดและกระบวนการ**. กรุงเทพมหานคร : บริษัท
เอ็กซ์เปอร์เน็ท จำกัด, ๒๕๔๙.

_____. **การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาขององค์กรตารัฐธรรมนูญ และ
หน่วยงานของรัฐ**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม, ๒๕๔๘.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. **องค์การและการจัดการ**. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ธรรมสาร จำกัด,
๒๕๔๕.

ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์. **องค์การและการจัดการ**. พิมพ์ครั้งที่ ๖. (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิตย. ๒๕๔๐).

สวัสดี บันเทิงสุข. **การให้คำปรึกษา = Counseling**. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๒.

แสง จันทร์งาม. **อริยสัจ ๔ หัวใจของพระพุทธศาสนา**. กรุงเทพมหานคร : สร้างสรรค์บุ๊คส์, ๒๕๔๔.

สมพงศ์ เกษมสิน. **การบริหาร**. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๙

บรรณานุกรม (ต่อ)

สมยศ นาวิการ. การบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ ๙. กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ, ๒๕๔๕

เสนาะ ตีเยาว์. หลักการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๔.

สุรพล ไกรสรารุฒิ. ความพอเพียงคือทางรอดของมนุษย์และสังคม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

สุรวิทย์ ศิริโกคาภิรมย์. การวิจัยทางการศึกษา. ลพบุรี : ฝ่ายเอกสารการพิมพ์สถาบันราชภัฏเทพสตรี, ๒๕๔๖.

_____. หลักธรรมพื้นฐานที่ชาวพุทธพึงรู้. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๓.

เอกชัย จุละจาริตส์. คู่มือพัฒนาตนแนวพุทธสำหรับผู้ให้การศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ ๒๕๔๓.

(๒) วิทยานิพนธ์:

ตลดาว ปุรณานนท์. “ผลของการศึกษาเชิงจิตวิทยาแนวพุทธแบบกลุ่มต่อการเพิ่มพูนสันติภาวะ โดยมีเมตตาเป็นตัวแปรสื่อ” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต. คณะจิตวิทยา : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๓.

ปถมพร ตะละภัก “การศึกษาวิเคราะห์ห้วงสมาธิปฏิภาณในการสร้างสันติสุขในสังคมไทย” วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔.

พระกฤษฎา พุทธเกตุ. “ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวพุทธวิธี “อริยสัจ ๔” ต่อ พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของสามเณรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนสมเด็จปริยัติ อําเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๕๖.

พระเจนท์จันทร์ จนทปัญญา (แสงคำ). “ศึกษาวิเคราะห์วิธีการดับทุกข์ตามแนวทางพระพุทธศาสนาเถรวาท”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๐.

พระมหากิจการ โชติปัญญา. การศึกษาพุทธวิธีการให้คำปรึกษาที่ปรากฏในพระสูตรตันตปิฎก” วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๒).

บรรณานุกรม (ต่อ)

พระมหาสุเมธ จันทโสภโณ (ดิษฐ์สุนนท์). การศึกษาคำสอนเรื่องไตรลักษณ์ในพระพุทธศาสนา เถรวาท”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๙.

พระเมธีธรรมประนาท (ปรีชา มวลชู). “การศึกษาพุทธจิตวิทยาการให้คำปรึกษาเชิงบูรณาการ”. **พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพุทธจิตวิทยา**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๑.

สมพร รุ่งเรืองกลกิจ. “การพัฒนารูปแบบการปรึกษาตามแนวพุทธศาสนาในการช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาทางอารมณ์”. **รายงานการวิจัย, คณะพยาบาลศาสตร์** : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๙.

สุภาพร ประดับสมุทร. “การเกิดปัญญาในกระบวนการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแนวพุทธ”. **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต, คณะจิตวิทยา** : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๒.

วิษชุดา ฐิติโชติรัตน์. “การพัฒนารูปแบบการปรึกษาแนวพุทธจิตวิทยาบูรณาการของพระสงฆ์ที่มีบทบาทให้การปรึกษา”. **พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพุทธจิตวิทยา**, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๒.

(๓) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

สำนักบริหารการทะเบียน. กรมการปกครอง. กระทรวงมหาดไทย. "จำนวนประชากรและบ้าน." [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://stat.dopa.go.th/xstat/popyear.html> ๒๕๖๓. สืบค้น ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓.

(๔) สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ :

สัมภาษณ์ พระสิริธีรคุณ, ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดยานนาวา แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร, ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔.

_____. พระครูบุษโยภาส, เจ้าคณะแขวงประเวศ เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร, ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔.

_____. นางเด่นดวง ฐูปทอง, ผู้นำชุมชนหมู่บ้านศีล ๕ (หมู่บ้านอินดี สวีทการ์เด็นโฮม) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร, ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สัมภาษณ์ นายเทพธนาวุฒิ ศรีไชยวาน, ผู้นำชุมชนหมู่บ้านศีล ๕ (หมู่บ้านโฮมเพลส) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร, ๑ มีนาคม ๒๕๖๔.
- _____. ผศ.ดร.ธรรมพล ศรีสุวรรณ พรชฎาธร, ผู้อำนวยการสถาบัน Happiness & Success Coaching Academy, ๒ มีนาคม ๒๕๖๔.
- _____. นายชลธี โพธิ์สุ, ผู้อำนวยการสถาบันโหราศาสตร์และนักพยากรณ์แห่งประเทศไทย, ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔.
- _____. พระปลัดระพีณ พุทธิสารโ, ผศ.ดร., อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๓ มีนาคม ๒๕๖๔.
- _____. พระมหาสุวัฒน์ สุนนโท, ผศ.ดร., อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๓ มีนาคม ๒๕๖๔.

๒. ภาษาอังกฤษ

- Bartz. A.E.. **Basic Statistical Concepts**. 4th ed..(New Jersey : Prentice-Hall. 1999.
- Beach. Dales. **Personnel : The Management of People at Work**. 4th ed.. New York : Macmillan Publishing. 1980.
- Cook. Curtis W. & Hunsaker. Philip L.. **Management and Organization Behavior**. 3rded.. New Jersey : McGraw-Hill. 2001.
- Dubrin J. Andrew and Duane Ireland. **Management Organization**. 2nd ed.. Ohio : South-Western Publishing Co.. 1993.
- Donnelly. James H. Jr. Gibson. James L.and Ivancevich. John M. **Management**. 6th ed.. New York : Business Publications. 1987.
- Dr. W. Rahula. **What the Buddha Taught**. Bangkok: Kurusapha Press. 1988.
- Griffin. Rickey E.. **Business**. New Jersey : Prentice-Hall International. 1989.
- Griffin. Ricky W.. **Management**. 6thed.. Boston. MA : Houghton Mifflin Company. 1999.
- Herbert A. Simon. **Administrative Behavior**. New York: Macmillian. 1947.
- Jones. Gareth R. & George. Jennifer M. **Contemporary Management**. 3rd ed.. New Jersey : McGraw-Hill. 2003.

บรรณานุกรม (ต่อ)

Lee J. Cronbach. **Essentials of Psychological Testing**. 4th ed.. New York: Harper & Row.
1971.

Pearce. John A. and Robinson. **Richard B.Jr. Management**. New York : Random House.
1989.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือของความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ โทร/แฟกซ์ ๐๓๕-๖๔๘ ๐๐๐ ถึง ๘๒๐๐

ที่ ๘๓ ๘๐๐๕.๒/ว.๐๘๔๕

วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุมัติโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อใช้ในการทำสารนิพนธ์

เจริญพร ผศ.ดร.อนุวัตร กระสังข์

ด้วย พระณพฤต ฉายา คุณวีโร นามสกุล ราชบังสา รหัสประจำตัวมิลิต ๒๕๐๓๓๐๘๒๑๙ มีสิทธิ์หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "การบริหารจัดการวิธีการปิดขนาดความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโธธา) กรุงเทพมหานคร" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบแก้ไขเรื่องเมื่อที่ใช้ในการทำสารนิพนธ์ ดังที่ได้แนบมาพร้อมแล้วนี้ หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขออนุโมทนาขอขอบคุณในความร่วมมือเพื่อการศึกษาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(พระอุดมสิทธินายก, ผศ.ดร.)

ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : พระณพฤต คุณวีโร

โทรศัพท์ : ๐๖๖-๕๓๗๘๖๕๖

Accepted

 ผศ.ดร. อนุวัตร กระสังข์
 15/02/2024

លំដាប់	ឈ្មោះគម្រោងវិនិយោគសាងសង់ កម្រិតបរិមាណសាងសង់	ប្តូរទីតាំងសាងសង់					ស្ថានភាពសាងសង់		
		០១	០២	០៣	០៤	០៥	០៦	០៧	០៨
០១	គម្រោងសាងសង់វិទ្យាល័យស្រះស្រាបស្រព ស្ថិតនៅភូមិស្រះស្រាបស្រព ១ ភូមិ ស្រះស្រាបស្រព ស្រុកស្រះស្រាបស្រព ខេត្តស្រះស្រាបស្រព	០១	០២	០៣	០៤	០៥	០៦	០៧	០៨
០២	គម្រោងសាងសង់វិទ្យាល័យស្រះស្រាបស្រព ស្ថិតនៅភូមិស្រះស្រាបស្រព	០១	០២	០៣	០៤	០៥	០៦	០៧	០៨
២.២ គម្រោងសាងសង់សាលាបឋមសិក្សាស្រុកស្រះស្រាបស្រព									
០៣	គម្រោងសាងសង់សាលាបឋមសិក្សា ស្ថិតនៅភូមិស្រះស្រាបស្រព	០១	០២	០៣	០៤	០៥	០៦	០៧	០៨
០៤	គម្រោងសាងសង់សាលាបឋមសិក្សា ស្ថិតនៅភូមិស្រះស្រាបស្រព	០១	០២	០៣	០៤	០៥	០៦	០៧	០៨
០៥	គម្រោងសាងសង់សាលាបឋមសិក្សា ស្ថិតនៅភូមិស្រះស្រាបស្រព	០១	០២	០៣	០៤	០៥	០៦	០៧	០៨

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

(Try Out)

ที่ จว ๘๖๐๕๗ ๘๐๘

พิพิธภัณฑ์สิรินธร มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารเรียนรวม โถงบี ชั้น 5 พลับ 8 504
เขตที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำโพธิ์ อำเภอวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทร. 035 - 248 - 000 ต่อ 8202, 8203
Fax : 035 - 248 - 000 ต่อ 8203
Website : gpastron.ac.th
Email : gpastron.ac.th

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง ขอขมาอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบความถี่ของของแบบสอบถาม
เรียน พระครูคุณจาวรรณ, ดร. เจ้าคณะเขตคันทรี่ เจ้าอาวาสวัดป่าเทญเหนือ กรุงเทพมหานคร
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระชนพคุณ ฉายา คุณวีโร นามสกุล ราชบังสา รหัสประจำตัวนิสิต ๒๓๐๒๒๐๕๒๒๙
นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "การบริหารจัดการวิถีการบิณฑบาตรวมทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา)
กรุงเทพมหานคร" ถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ เรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากพระภิกษุในเขตปกครองของท่าน ซึ่งขอ
ความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ นิสิตฯ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อตรวจสอบความ
ถี่ของของแบบสอบถามในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความ
อนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ทราบอนุเคราะห์ต่อไป

เรียนมาด้วยความนับถือ

วิมลฉัตร เสงี่ยม
ผู้อำนวยการโรงเรียน
ดร. วิจิตร
พระครูคุณจาวรรณ, ดร.
เจ้าคณะเขตคันทรี่

(พระครูสิทธิญาณ, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

ผู้ประสานงาน : พระชนพคุณ คุณวีโร
โทรศัพท์ : ๐๓๕-๘๒๖๘๔๔

ผลการหาค่า Reliability (Alpha)
เรื่อง การบริหารจัดการวิธีการประเมินผลความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโยธา)
เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร
ชื่อ พระณพคุณ คุณวีโร (ราชบังสา)

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100
	Excluded ^a	0	0
	Total	30	100

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.985	40

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A1	182.73	863.823	0.613	0.980
A2	182.97	847.482	0.719	0.988
A3	182.93	857.373	0.64	0.986
A4	182.77	869.771	0.517	0.980
B1	183	855.066	0.738	0.983
B2	183.13	840.189	0.897	0.985
B3	182.97	851.206	0.656	0.983

Signature

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
B4	183.3	855.597	0.625	0.986
C1	183.1	860.438	0.701	0.980
C2	183.1	841.541	0.894	0.983
C3	182.93	852.202	0.743	0.983
C4	182.8	852.993	0.782	0.983
D1	182.97	851.826	0.842	0.982
D2	182.97	836.033	0.919	0.983
D3	182.77	857.771	0.821	0.983
D4	182.87	817.035	0.919	0.983
E1	182.93	860.683	0.783	0.983
E2	182.83	871.73	0.411	0.984
E3	182.97	848.102	0.834	0.983
E4	182.9	835.955	0.908	0.983
F1	182.87	846.533	0.931	0.983
F2	182.77	858.323	0.807	0.983
F3	182.97	835.482	0.929	0.982
F4	182.97	836.033	0.919	0.983
G1	182.97	850.93	0.684	0.982
G2	183.1	850.507	0.752	0.983
G3	182.77	856.668	0.849	0.983
G4	182.73	861.651	0.721	0.984
H1	183.17	851.592	0.847	0.983
H2	183.23	869.013	0.46	0.984
H3	182.83	875.178	0.385	0.983
H4	183.13	863.775	0.534	0.983
I	183.17	851.592	0.847	0.983

Handwritten signature

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
12	183.23	835.493	0.927	0.989
15	183.37	835.137	0.942	0.989
16	183.3	856.562	0.783	0.989
11	182.8	843.022	0.867	0.989
12	182.87	843.154	0.872	0.989
13	182.77	853.633	0.927	0.989
14	182.93	839.72	0.577	0.989
11	183	846.276	0.881	0.989
12	183	846	0.752	0.989
13	183.1	842.369	0.762	0.989
14	183.07	839.754	0.664	0.989

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
187.23	991.013	29.85	44

Handwritten signature

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ขว ๕๐๐๕๒/ว ๐๕๕

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย
สาขาวิชาธรรม โยนปี ชั้น 5 ห้อง 8 504
เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอศรีเมือง
จังหวัดนครราชสีมา 33170
โทร. 035 - 248 - 000 ต่อ 8202, 8203
Fax : 035 - 248 - 000 ต่อ 8203
Website : gsu.mcu.ac.th
E-mail : gsu@mcu.ac.th

๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์อนุญาตให้มีสิทธิเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน พระสิริสิริคุณ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดมหาณาวา แขวงมหาณาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร
ซึ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระณพคุณ อาชา คุณวีโร นามสกุล ราชบังสา รหัสประจำตัวนิสิต ๒๓๐๕๒๐๕๒๔
นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย
ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "การบริหารจัดการวิถีการนิเทศศาสตร์ความทุกข์ของวัดลาดบัวขาว (ราชโอร)
กรุงเทพมหานคร" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อการนี้จึงใคร่
ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้มีสิทธิดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย
ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย ทั้งนี้เป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการ ณ โอกาสนี้
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(พระคุณสิทธิญาณ, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

พิจาณาแล้วว่าพอเป็นประโยชน์
จึงอนุญาตให้ทำวิจัยได้ตามที่
ขอไว้ ขอแสดงความนับถือ
พระคุณสิทธิญาณ

ผู้ประสานงาน : พระณพคุณ คุณวีโร
โทรศัพท์ : ๐๖๖๓-๕๒๖๕๗๖๖๔

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ภาคผนวก จ
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ภาคผนวก ฉ
แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

แบบยื่นคำขอแจ้งการวินิจฉัย

เรื่อง

การบริหารจัดการวิธีการปิดขนาดความสูงของรั้วอาคารบ้านเรือน (ราชโยธา) เขต
สะพานสูง กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ ๑ ข้อเท็จจริงทั่วไป

ยื่นคำขอ ณ

ผู้ยื่นคำขอ ณ

วันที่ทำเรื่อง ลงวันที่รับแจ้งเรื่อง

ยื่นคำขอ ณ

ส่วนที่ ๒ ข้อคำถามสอบถาม

๑. การบริหารจัดการวิธีการปิดขนาดความสูงของรั้วอาคารบ้านเรือน (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร
 - ๑.๑ ท่านคิดว่า การบริหารจัดการวิธีการปิดขนาดความสูงของรั้วอาคารบ้านเรือน (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างความพึงพอใจแก่ประชาชน เป็นอย่างไร
 - ๑.๒ ท่านคิดว่า การบริหารจัดการวิธีการปิดขนาดความสูงของรั้วอาคารบ้านเรือน (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการแก้ไขปัญหา เป็นอย่างไร
 - ๑.๓ ท่านคิดว่า การบริหารจัดการวิธีการปิดขนาดความสูงของรั้วอาคารบ้านเรือน (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการให้บริการ สาเหตุ ความต้องการ เป็นอย่างไร
 - ๑.๔ ท่านคิดว่า การบริหารจัดการวิธีการปิดขนาดความสูงของรั้วอาคารบ้านเรือน (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านความโปร่งใส เป็นอย่างไร
 - ๑.๕ ท่านคิดว่า การบริหารจัดการวิธีการปิดขนาดความสูงของรั้วอาคารบ้านเรือน (ราชโยธา) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ด้านการให้คำปรึกษา เป็นอย่างไร

๕๓

- ๒. มีปัญหา คู่สมรส และข้อเสนอแนะที่มีต่อการบริหารจัดการวิธีการป้อนนมผงนมผงของโด้สายป๋าว
 ลาว (ราชโอรส) เขตสหพันธ์ กรุงเวียงจันทน์
- ๒.๓ ส่วนที่ ๓ ว่า การบริหารจัดการวิธีการป้อนนมผงนมผงของโด้สายป๋าว ลาว (ราชโอรส) เขต
 สหพันธ์ กรุงเวียงจันทน์ มีปัญหา และอุปสรรค อะไรบ้าง
- ๒.๔ ท่านมี ข้อเสนอแนะ อะไรบ้าง เกี่ยวกับการบริหารจัดการวิธีการป้อนนมผงนมผงของโด้
 สายป๋าว ลาว (ราชโอรส) เขตสหพันธ์ กรุงเวียงจันทน์

ขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการ
 พระเทพคุณธี คุณวีโร
 อดีตรักษาการอธิการบดีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ
 บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 (บุรีรัมย์)

ภาคผนวก ข
รูปภาพสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ พระสิริธีรคุณ
ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดยานนาวา พระอารามหลวง
วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔.

สัมภาษณ์ พระมหาสุนันท์ สุนนฺโท, ผศ.ดร.
อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔.

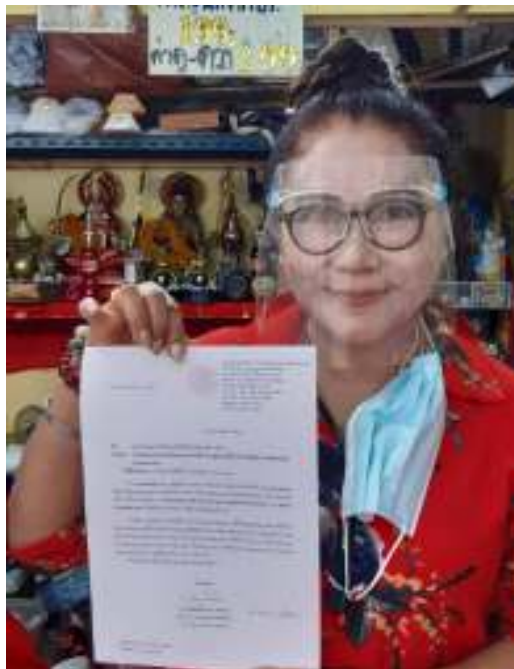
สัมภาษณ์ พระปลัดระพิน พุทธิสารโร, ผศ.ดร.
อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔.

สัมภาษณ์ นายชลธิ์ โพธิ์สุ
ผู้อำนวยการ สถาบันโหราศาสตร์และนักษัตรแห่งประเทศไทย
วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔.

สัมภาษณ์ นายเทพธนาวุฒิ ศรีไชยวาน
ผู้นำชุมชนหมู่บ้านศีล ๕ (หมู่บ้านโฮมเพลส) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร
วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๔.

สัมภาษณ์ นางเด่นดวง รูปทอง
ผู้นำชุมชนหมู่บ้านศีล ๕ (หมู่บ้านอินดี้ สวีทการ์เด็นโฮม) เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร
วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๔.

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ** : พระณพฤทธิ์ คุณวีโร(ราชบังสา)
- รหัสนักศึกษา** : ๖๓๐๑๒๐๔๒๑๙
-
- เกิด** : เกิด ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๑
- สถานที่เกิด** : จังหวัดสงขลา
- การศึกษา** : ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ นักรธรรมชั้นเอก สำนักเรียนวัดราชโอรสาราม
: ประถมศึกษา โรงเรียน กอบกาญจน์ ศึกษา มูลนิธิ
: ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนแสนยวิทยาภูมิ ไครราช
: ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กศน.หาดใหญ่
: พ.ศ.๒๕๖๒ ปริญญาตรี พุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
-
- อุปสมบท** : วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗
: วัดลาดบัวขาว(ราชโยธา) ถนนกาญจนาภิเษก เขตสะพานสูง
กรุงเทพมหานคร
- สังกัด** : วัดลาดบัวขาว(ราชโยธา) ถนนกาญจนาภิเษก เขตสะพานสูง
กรุงเทพมหานคร
-
- ที่อยู่ปัจจุบัน** : วัดลาดบัวขาว(ราชโยธา) ถนนกาญจนาภิเษก เขตสะพานสูง
กรุงเทพมหานคร